

РӘСӘЙ ФЕДЕРАЦИЯҢЫНЫҢ МӘҒАРИФ ҺӘМ ФӘН
МИНИСТРЛЫҒЫ
ЮҒАРЫ ПРОФЕССИОНАЛЬ БЕЛЕМ БИРЕҮ БУЙЫНСА
ДӘҮЛӘТ МӘҒАРИФ УЧРЕЖДЕНИЕҢЫ
БАШКОРТ ДӘҮЛӘТ УНИВЕРСИТЕТЫ

Солтанбаева Х.В.

**ХӘЗЕРГЕ БАШКОРТ ТЕЛЕНДӘ ЯРЗАМСЫ ҺҮЗ
ТӨРКӨМДӨРЕ
юғары укыу йорттарының
филология факультеты студенттары өсөн
укыу кулланмаһы**

Өфө – БДУ – 2010

УДК 811. 512. 141

ББК 81.2 (Баш)

Солтанбаева Х.В.

Хәзерге башкорт телендә ярзамсы һүз төркөмдәре: юғары укыу йорттарының филология факультеты студенттары өсөн укыу кулланмаһы – Өфө: БДУ, 2010.
– 95 бит.

Рецензенттар:

М.Акмулла ис. Башкорт дәүләт педагогия университетының
башкорт теле кафедрасы;

Филология фәндәре докторы, профессор **Абдуллина Г.Р.**
(*Зәйнәб Бишшева ис. Стәрлетамак дәүләт педагогия академияһы*)

Укыу кулланмаһында хәзерге башкорт телендәге ярзамсы һүз төркөмдәре бер система итеп тикшерелә. Хезмәт функциональ аспектта һәм бай фактик материалға нигезләнеп язылған. Студенттарға, аспиранттарға, филологтарға тәғәйенләнгән.

ISBN

© БДУ, 2010

© Солтанбаева Х.В., 2010

МИНИСТЕРСТВО ОБРАЗОВАНИЯ И НАУКИ РОССИЙСКОЙ
ФЕДЕРАЦИИ
ГОСУДАРСТВЕННОЕ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОЕ УЧРЕЖДЕНИЕ
ВЫСШЕГО ПРОФЕССИОНАЛЬНОГО ОБРАЗОВАНИЯ
БАШКИРСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ УНИВЕРСИТЕТ

Султанбаева Х.В.

**СЛУЖЕБНЫЕ ЧАСТИ РЕЧИ
В СОВРЕМЕННОМ БАШКИРСКОМ ЯЗЫКЕ**
Учебное пособие
для студентов филологического факультета
высших учебных заведений

Уфа – БашГУ – 2010

УДК 811. 512. 141

ББК 81.2 (Баш)

Султанбаева Х.В.

Служебные части речи в современном башкирском языке: учебное пособие для студентов филологического факультета высших учебных заведений – Уфа: РИЦ БашГУ, 2010. – 95 с.

Рецензент:

Кафедра башкирского языка Башкирского государственного педагогического университета им. М.Акмиллы;

Доктор филологических наук, профессор **Г.Р. Абдуллина**
(*Стерлитамакская гос.пед.академия им. Зайнаб Бишевой*)

В учебном пособии служебные части речи в современном башкирском языке рассматриваются как единая система. Работа написана на функциональном аспекте и основана на богатом фактическом материале. Предназначена студентам, аспирантам, филологам.

ISBN

© БашГУ, 2010

© Султанбаева Х.В., 2010

ИНЕШ

Хэзерге башкорт телендә ярзамлык һүззәр түбәндәге өс төркөмсәгә бүлеп йөрөтөлә: бәйләүес, теркәүес, киçәксә.

Ярзамсы һүз төркөмдәренәң үз аллы һүз төркөмдәренән айырмаһы шунда: 1) Ярзамлык һүззәр үз аллы реаль мәғәнә белдермәйзәр.

2) Улар үз алдарына кулланылмайзар һәм һөйләм киçәктәре була алмайзар.

3) Ярзамлык һүззәр грамматик категориялар менән үзгәрмәйзәр, уларзың һүз яһау функцилары юк.

Ярзамлык һүззәрзәң һөйләмдәге төп функциялары шунан тора: улар үз аллы һүззәр йәки һөйләмдәр араһындағы мөнәсәбәттәрзә күрһәтәләр, грамматик мәғәнәләрзә йәки мәғәнә төсмөрзәрен белдерәләр.

Укыу кулланмаһы өс бүлектән тора: “Киçәксәләр” тип исемләнгән 1-се бүлектә хэзерге башкорт телендәге киçәксәләрзәң функциональ-семантик үзенсәлектәре сағылдырыла; 2-се бүлектә башкорт теленәң теркәүестәре тикшерелә; 3-сө бүлек бәйләүестәргә арналған.

Материалды практик яктан ныклы үзләштерәү максатында укыу кулланмаһында түбәндәге эш төрзәре бирелгән: 1) күзәтеүзәр өсөн текстар һәм улар буйынса күнегеүзәр; 2) тест варианттары.

Укыу кулланмаһында бирелгән теоретик материалды тәрәнерәк үзләштерәү максатында ошо проблема буйынса филми эзәбиәт исемлеге тәқдим ителгән.

КИҢӘКСӘЛӘР

Айырым һүзәргә, һөйләм киҗәктәренә йәки һөйләмдәргә өстәмә эмоциональ-экспрессив һәм төрлө модаль мәғәнәләр биргән ярзамсы һүз төркөмдәре **киҗәксәләр** тип атап йөрөтәләр. Хәзерге башкорт телендә киҗәксәләр түбәндәге төркөмсәләргә бүленә: 1) модаль; 2) көсәйтеү; 3) һорау; 4) сикләү; 5) билдәләү; 6) окшатыу-сағыштырыу.

Модаль киҗәксәләр

Модаль киҗәксәләр мәғәнәләре буйынса төрлө. Улар шикләнеүзе, ышанып бөтмәүзе, ихтималлыкты, мөмкинлекте, мәжбүрлекте, сикләүзе, раҗлаузы, кире кағыузы һ.б. белдерә.

Модаль киҗәксәләр мәғәнәләре буйынса түбәндәгеләргә бүленә: 1) раҗлау киҗәксәләре; 2) йөкмәтеү киҗәксәләре; 3) гипотетик модаль киҗәксәләр.

Раҗлаузы белдергән киҗәксәләр: *да баһа /дә баһа, та баһа / тә баһа, ла баһа/лә баһа, за баһа/зә баһа, да/дә, та/тә, ла/лә , за/зә, бит, шул, ул, әле.*

Да баһа/дә баһа, та баһа/тә баһа, ла баһа/лә баһа, за баһа/зә баһа киҗәксәләре башкорт теленең язма һәм һөйләү телмәрендә киң кулланыла. Улар һөйләмдә бирелгән уй-фәкерзең дөрөслөгөн, хәл-вакиғаларзың реаль булыуын йә реаль булмауын раҗлаузы белдерә: Байзың кәйефен бозорлок бер нәмә лә эшләмәгәндәр **зә баһа** улар (Я.Хамматов). Былай барһа, дарманы үсеп, көзгәсә тамам һауығып китә **лә баһа** ул (Ә.Хәкимов). Кешенең рухын һындырырға ла, күнелен канатландырырға ла күп нәмә кәрәкмәй, тизәр **зә баһа** (Р.Солтангәрәев). Ағизел күперә төбөндәге пляжға барып, һыу инһә, кызынһа, үзе бер ял **да баһа** (Н.Мусин).

Башкорт теленең диалекттарында һәм һөйләштәрендә **да баһа** киҗәксәһенең кыҗкартылған формаһы ла орай: *даһа/дәһә, таһа/тәһә, лаһа/ләһә, заһа/зәһә:* Әйтәп торам **даһа**, мин уға бер ни тип тә әйтмәнем (Һ. Дәүләтшина). Атак, атак! Оло кунактар, атлы кунактар **заһа!** (Р.Байымов).

Да баһа/дә баһа һәм башка киҗәксәләр төрлө хис-тойғоларзы белдереп килергә мөмкин: а) *аптыраузы, һокланыузы:* Карасы, үзәкте өззә лә куйзы **ла баһа!** (З.Биишева). Тауышы ниндәй бит, тауышы! Таш йөрәктәрге иретерлек **тә баһа** (З.Биишева). Амантаев шағир икән **дә баһа!** (Ә.Бикчәнтәев). Кара һин, онотмаған **да баһа**, күреү менән хәтеренә төштө (С.Агиш); б) *үпкәләүзе, хәтер калыузы:* Без әрепләшергә тип килмәгәйнек **тә баһа** (С. Мифтахов). Улай ашығып ат үлтерерһегез **зә баһа** (С.Агиш). Туй була, тип бөтә дуҗ-дошманға белдереп бөткәйнек **тә баһа!**.. Кеше күзенә күренерлегебез калманы **ла баһа!** (З.Биишева). Әле Минзифаның миңә был тылсымлы һүззе телдән бер қасан да әйткәне булмаһы **ла баһа** (Ш.Биккол); в) *кыуанысты:* Эштәр ыңғайға бара **ла баһа** (Ә.Хәкимов).

Үзөбөзгө улыбыз менән киленебез *зә баһа!* (З.Бишева. [Кояшбикә:] Атак... Ни эшләп урамға капыл кот инеп ките, нур өстәлдә тиһәм, кәйнәм кайтып килә икән *дә баһа* (Н.Асанбаев). Институтты тамамлагас, ул ошонда эшләйсәк *тә баһа!* (Ә.Хәкимов).

Да/дә, та/тә, за/зә, ла/лә киҫәксәләре башкорт телендә күп осракта раҫлау-көсәйтеү функцияһын үтәп йөрөй: Мәликә йәйләүен бөгә һыйыр һауыусылар өсөн дә тәҫрибә мәктәбе итеп куйыу уйы тыузы Әхнәфтә. Бына хәзер шул турала кыздар менән һөйләшеү өсөн Камышлы үзендәге баҫыу юлы буйлап ерән алашаһын *ашықтыра ла* (Д.Исламов). Шул сак Йомағоловтың башына капыл бер уй төштө: эгәр укыусыларзы йыйып утауға кушканда?.. Мәктәп директорын да сақырып алып, шулай хәл *иттеләр зә* (М.Хисмәтуллина). Алдар батыр, кафырарзы илдән тамам кыумай тороп, туктау юк, ти зә куя. *Кыуырбыз за* (Н.Мусин). Бына без ошо поезд менән күпме озон юлдарзы кыҫкарттык. Ул шуның өсөн уйлап *сығарылған да* (Д.Юлтый).

Да/дә киҫәксәһе кылымдың төрлө һөйкәләшенә юклек формаһы менән кулланылғанда ниндәй зә булһа эштең үтәләүенә кәтги тыйыузы, кире кағыузы белдерә: Шундай байзың килене булгу кемгә тейә? Был хакта *һөйләмә лә* (Ф.Чанышева). *Килмә лә, йөрәмә лә* («Ағизел» журналы. – *Һөйләмә лә, нитмә лә*, апайғынам. Билдәре өзөлөп торған Фәтих менән урамды бер итеп әйләнәүзәре ни тора! (Х.Ғиләжев).

Һөйләү телендә *да/дә, та/тә, за/зә, ла/лә* киҫәксәләре бойорок һөйкәләшендәге кылымдар менән кулланылып, эштең көтөлмәгәнлеген сағылдыра, мәсәлә: Килә торғас, ниндәйзәр бер тимергә *эләк тә йығыл* (Т.Ғиниәтуллин).– Ана шул Йәстәфәйгә бирәйем тип, үстергән инде уны хозай, Ваһапка булһын тип, үстергән тиһеңме әллә, – Ваһап һаман шаярып һөйләүен дауам итте, —тары инде генә бешкәйне, мин барып *ур за ал* тегене (Ж.Кейекбаев). Егерме ике йыл буйы көнләп, сәғәтләп, минутлап йыйылған ғүмерзе бер юлы ғына *түңкәр зә ташла*, имеш (М.Кәрим). Мин *кыз за кит* (Н.Дәүләтшина).

Был киҫәксәләр күп осракта кылымға, уның формаларына кушылып, хәл-вакиғаларзың мәғәнәһен көсәйтә: Дейеүзәң өс башлыһы ул камсыны күтәрәп изәнгә төшөрә, әммә уралтып һуға алмай; алты башлыһы уралтып һуға ала; ун ике башлыһы *күтәрәп тә* ала, *уралтып та* ала, башкаһын да эшләй («Алтындуга батыр» әкиәте). Бибисара абыстай шулай һөйләнде-көйөндө лә килгәндәге кеүек елпелдәп *сығып та китте* (З. Бишева). Бына ул йәнә ялтанды, тик кыркыу хәрәкәт менән алға укталды ла һөлгөһөн Торсонбайзың биле аша *уратып та* алды (Н.Мусин). Камилә апай *килеп тә* инде, һызланыуға түзмәй мөйөштә, үзенә койкаһында, ызаланып ултырған Емеште *күрәп тә* өлгөрзә (З.Бишева). Бында *килгәс тә*, беззе иркен йорттарға урынлаштырзылар (Д.Юлтый). Хәллә генә йәшәгән хужалар, былар *килеп туктағас та*, дөйөм солан менән тоташкан йорттоң бер

бүлмәһен бушатып та өлгөрзөләр (Р.Өмөтбаев). Туры айғыр, бер нисә азым *атлагас та*, Ғафарзың ат тога белеуен һизенде, уйнаклауын куйып, буйһондо (А.Таһиров). Кояш байып, күз бәйләнерлек қараңғы *тошқас тә*, Стәрлетамактың Усман бай йортона төрлө яктан кешеләр йыйылдылар (А.Таһиров).

Ла/лә... қисқәсәһе қушма қылым компоненттары араһында килеп, улар сағылдырған дөйөм мәғәнәһе көсәйтә: [Ғимай:] – Урынһыз қулланылған һөжүм (көлкө, ирония) ул һүзәрәндең мәғәнәһен генә ашай, – тип *әйтте лә һалды* (И.Насыри). Ир-егет һымак ул һырбикә, көн буйы һыбай йөрөһә лә, арыу тигәнде белмәй, ук-һазак асып ала ла иң алыстағы көтөүзәр артынан *сыға ла китә* (Н.Мусин). Азамат *йығылды ла китте* (С.Агиш). Шулай за балыктар һис тә абайлап тормай *килә лә қабалар* (З.Бишева).

Қабатланып қилгән қылымдар араһында килеп, эш-хәлдең дауамлы йәки өзлөкһөз булыуын күрһәтә: Алдар иһә баһқан ерендә *тора ла тора* (Н.Мусин). Ә ул һаман, хәл йыймайынса, *йүгерзе лә йүгерзе* (Я.Хамматов). Тирә-яғына иғтибар менән қарай-қарай, қолағын һағайтып *бара ла бара* (Н.Мусин).

Шарт һөйкәләшендәге қылымдарға қушылып, был қисқәсә қаршылық мәғәнәһен бирә: Йылы һүзең *булһа ла*, йылы ашың алдында торһон (М.Кәрим). Ул биш-алты быуын *айырылған булһа ла*, бер ырыузан булғанлыктан Ныязғолға ағай-әһә һанала ине... (Һ.Дәүләтшина). Баһам түбәнерәк *булһа ла*, тамыр йәйгән еремдә қалам (М.Кәрим). Байғош қына *булһа ла*, мактаньузан башқаны белмәй торғайны, — тип кенә һөйләштергеләп алғандар (Ф.Исәнғолов).

Да/дә, та/тә, ла/лә, за/зә қисқәсәләре шулай ук һөйләмдә һиндәй зә булһа һүзә айырып күрһәтә: Әллә қайзарға китте беззең баш, *манара ла* күренмәй (Б.Бикбай). – Алтын *қылыс та* ысын түгел, уның шәүләһе генә, – ти қола бейә. – Шәүлә генә булған өсөн уны *дейеү пәрей зә* ала алманы («Қыран батыр» әкиәте.) Лотфулланың йортона килеп ингәс, *баһыузан да* әрнеп қайтқан Әлфиәнең күңелендә һиндәйзәр ауыр тойғо уянды (Ф.Әсәнов). Тирең ер туңын өйзөң әс яғына үткәрмәй, ер изәнде *қоро ла* тога (Н.Мусин).

Башқорт телендә *да/дә* һ.б. қисқәсәләр теркәүес функцияһын да үтәй: [Емеш:] – Һәйбәт булған. Минең бөгөн *бер кемде лә, бер кемде лә күргем дә, һөйләшкәм дә* қилмәй, беләһеңме? (З.Бишева). Исқәкәй ул менеп еткәһсе *қурқып та, һокланып та*, телен йотқандай өндәшә алмай торғайны, хатта тамағы қибеп қиткән һымак булды (Н.Мусин). *Әсәһен дә күргем, сәсәһөн дә*, үкенесем ерзә қалманы (З.Бишева). Алдарбайы еңел-елпе уйлап эш итә торған егет түгел. *Кәс-гәйрәт тә, қыйулық та* етерлек (Н.Мусин). Был осрақта төрлө һөйләм қисқәктәре һанала:

1) әйәләр: Гармун тауышы *ла*, Әлфиәнең йөрәк түренән урғылып, ташып сыққан йыр тауышы *ла* һаман көсәйә барзы (Ф. Әсәнов). Уһһыз

сәйзең тәме *ла*, уйындың йәме *ла* булмаҫ (Ф. Әсәнов). Ошо буранда атайым да, әсәйем *да* өйзә юк (М.Кәрим). Туктағолдоң куркканы *ла*, инанғаны *ла* күрәзә ине (Ғ.Ибраһимов). Әбүбәкерзең капкаһын қағыусы *ла*, ишеген шақыусы *ла* булманы (Р.Ғабдрахманов);

2) тултырыусылар: Әхәт Азнаев, контораһына ингәс, урман участкаһындағы эшселәр менән һөйләшкән сақта йомшарып калыуын *да*, яңғызлык тойғоһон *да* онотто (Н.Мусин.) Илмырза менән Хәсәйенгә һөрөнтө ерзе *ла*, бесәнлекте *ла*, үз теләктәренән тыш, шулай йәнәшә алырға тура килде (К.Мәргән). Ләкин бәләкәйзән ул (Айбулат) атаһынан *да*, Ниязғол ағаһынан *да* файза күреү түгел, үзенең булған ғына донъяһын бөтөрөшкәндәрен күреп өйрәнде (Һ.Дәүләтшина). Ә пуля һайлап тормай, батырын да, куркағын да үлтерә лә куя шул (Т.Ғиниәтуллин);

3) аныкlausылар: Бөтә нәмәләрзең *да* йәндәре бар – ағастарзың *да*, таштарзың *да*, үләндәрзең *да* (М.Кәрим). Асыулы *ла*, һөйкөмлө *ла* үзе... (Г.Котоева). Күренеш куркыныс *та*, кызыклы *ла* төскә әйләнде (С.Ағиш). Тормошта хәтер калдырышқан *да*, ызғышып киткән *да* сак аз булмай (Ғ.Хисамов);

4) хәлдәр: а) вақыт хәлдәре: һыуыкта *ла*, әселә *ла* уның ике бит алмалары гел кызарып янып тора (М.Кәрим). Өндә *ла*, төштә *ла*, ашһалар за, кишәләр зә, серзе сисмәскә булдык (М.Кәрим);

б) урын хәлдәре: Баһыу эшендә *ла*, йорт эшендә *ла* гел қатын-қыз (К.Мәргән). Әйтәм бит, йөрәмәгән еребез калманы – йәшелсә баксаһында *ла*, умарталыкта *ла*, кирбес һуға торған ерзе *ла* булдык (М.Кәрим);

в) рәүеш хәлдәре: Хәзерге заманда башкортса *ла*, русса *ла* берзәй матур һөйләй белгән таланттарзы театр артистары араһында *ла* табыуы кыйын («Ағизел» журналы). Вәлиулла йыш кына кызығып *та*, кызғанып *та* карап тора: былай за күз камаштырғыс матур Гөлсибәр («Ағизел» журналы);

г) күләм хәлдәре: Күп *тә* түгел, аз *за* түгел – йөз гектар (К.Мәргән).

Бит киҫәксәһе хәл-вакиғаларзың булыу-булмауын раҫлаузы, дөрөсләүзе көсәйтеү өсөн бик актив кулланыла.

Был киҫәксә лә модаль мәғәнәгә әйә: а) раҫлаузы көсәйтә: Насип булғас, бына тағы килеп тап булыштык *бит!* (М.Хәйзәров). Бер тура килһә, килә *бит* (Ә.Вәли). Беззең тағы *ла* бер әсәйебез бар, тигәйнем *бит* һиңә, Йәмил (М.Кәрим). Ә ул әлифба һәр кем өсөн бөтәһенән элек үзен тыузырып үстергән ғаиләнән башлана *бит* инде... (З.Биһшева). Күрше-тирә аптырап китте: донъяла барлығы-юклығы *ла* беләнмәгән Аллаяр қайтып төшкән *бит* (Ф.Иҫәнғолов). Үзегез Өфөгә киткән сақта саратский гармунығыззы атайыма бүләк итеп биргәнһегез *бит!* (Ф.Әсәнов). Бәләкәй саналар менән булһа *ла*, ихатаға утыз йөк шықылдап торған коро утын килеп инде *бит!* (Ф.Иҫәнғолов); б) һокланыузы, аптыраузы белдерә: һеззең яктарзың тәбиғәте бик күзәл *бит!* (Д.Исламов). [Гөлшат:] Карасы, был «Урал» көйө

бит! (С.Мифтахов). Ә буйға ла, акылға ла ете йәшлек Йәнештән ислерәк *бит* ул! (З.Биешева). Бойзай за шәп *бит*, Әнүәр ағай (Ә.Вахитов); в) үкенесте, кәнәгәтһезлектә күрһәтә : Хәзер был урында бер генә матур нәмә лә калмай *бит!* (З.Биешева). Нинең кайза укығаныңды һорамайзар *бит* (С.Агиш). Быйыл шул мейесте бозоп, яңынан сығарырга кул теймәне *бит* (Һ.Дәүләтшина). Шул старшина тамам елкәгә тейзе *бит* (Б.Бикбай); г) шатлыкты белдерә: Йөзөкәй, был ағайымдар *бит!* (З.Биешева). Килеп сығып, арыу иттең *бит* әле, хозайзың рәхмәте төшкөрө (Н.Мусин). Без килеүгә егеттәр бына ниндәй эш урыны әзерләп куйғандар *бит* (Р.Өмөтбаев).

Башкорт теленең һөйләштәренә әйтелгән фекерзе көсәйтеү өсөн *-куй/-кый*, *-зуй* киҫәксәләре лә кулланыла: Мин һиңә әйттем *кый*, эшкә барзым *кый* һ.б. Был киҫәксәнең төп мәғәнәһе раҫлаузы, конкретлыкты, ышанысты белдерәүгә кайтып кала: Алыс тип ни, ат етмәслек ер түгел *куй* (Һ.Дәүләтшина). Беззә уға тиң булырлык егет табылмаҫ *зуй* (М.Тажи).

Сақырзым *кый*, килмәнең *кый*,

Йәндәрәмде кыйзың *кый* (Йырзан).

Башкорт телендә ул алмашын киҫәксә функцияһында кулланыу оспрай. Был киҫәксә раҫлаузы, дәрәсләүзе көсәйтеү өсөн кулланыла: Батшаның манифесы – капкан ғына *ул* (Һ.Дәүләтшина). Башлап куйған сирек сәй эсмәһәң дә бөтә *ул* (Халык йыры). Улай күкрәк киреп йөрөү ярамай... Әйелгән башты кылыс сапмай *ул* (Һ.Дәүләтшина). Шымбай карт быны якшы хәтерләй *бит ул!*.. (З.Биешева). Дәрәсләктән үз яғында икәнән белгән кеше сызам була *ул!*..(Д.Исламов).

Ул киҫәксәһе нигеззә *ине*, *икән* ярзамсы кылымдары менән килә: – Кайза йөрөһәң дә, илгә-көнгә файзалы кеше булырға кәрәк. Ир максаты шулай булырға тейеш. Донъяға ике тыуһаң *ине ул*, — тине Шәйхетдин бабай (М.Хисмәтуллина). Булат, арлы-бирле йөрөштөрөп, үзе һаклай торған посты бөтә яктан күзәтергә тырышты... – Берәй батырлык күрһәтәһе *ине ул* ауылға кайткансы, – тигән уй йүгереп үтте уның башынан (Р.Байымов). Ә бына хан өлөшө теңкәгә тейә лә баскак өлөшө елкәгә менә *икән ул!* (К.Мәргән). [Айһылыу:] Эй Гөлбикә дуҫкайым, үгәй әсәй менән тороуы бик кыйын *икән дә ул!* (С.Мифтахов).

Кабатлаузарза *ул* киҫәксәһе дөйөм мәғәнәһе көсәйтә: [Юламан:] – Най, килмәгән ере юк был сабийзың: *ул* буй, *ул* һын, *ул* һизгер, изге йөрәк (З.Биешева). Ғәләмәт шәп *ине* Сәлимгәрәй бабайзың баксаһы. *Ул* емеш ағастары, *ул* еләктәр (Ф.Рәхимғолова). Кыш уртаһына тиклем тиерлек орлокто берәмләп сүпләне. Азоты-мазары калманы. *Ул* тиреҫ, *ул* көл, *ул* кош тизәге ташыу – барыһы ла иң элек уға! (Д.Исламов). Депутат та, делегат та булды, йөрөтмәгән ер калдырманылар – *ул* Өфө, *ул* Мәскәү, ә районды инде иҫәпкә алған да юк (Р.Солтангәрәев).

Раслаузы, дөрөсләүзе белдерәүсе модаль киҫәксәләр функцияһында **шул** күрһәтеү алмашы ла актив кулланыла: Осор инем, шашынып осор инем, онотолған *шул* бала шатлығым (Х.Кунакбай). Мин алйот ни, шул көндәштең һүзен тыңлаған булдым *шул* (Н.Дәүләтшина). Килеп-килеп тороп «Буранбай»зы йырлап ебәргәйнем, малай, бабайың күз йәштәре һакалы буйлап тәгәрәне *шул* (Н. Дәүләтшина). Без унда иң бәхетле көндәребеззе йәшәнек *шул* (Ф. Иҫәнғолов).

Шул киҫәксәһе кылым-хәбәр менән килеп, модаль мәғәнә төсмөрлөктәрән дә белдерә, мәсәлән, үкенәүзе, кәнәғәтһезлекте: [Айһылыу:] Мин һине алдап торамдыр *шул* (С.Мифтахов). Йәйзәр кыҫка *шул* беззең яктарза (Ф.Иҫәнғолов). Тик мәзрәсәләре бәләкәй ине *шул* (Ғ.Хөсәйенов). Донъялағы булған һәммә нәмәләр зә бер туктауһыз хәрәкәттә булһалар за, һағындырып килә торған йәй көндәре бигерәк тә ашығыслык менән үтәләр *шул!* (Ғ.Дәүләтшин). Беззең йәш сактарзы һағынып иҫкә алырға ғына калды *шул*, улым! (Ф.Әсәнов).

Йөкмәтеү киҫәксәләре

Йөкмәтеү киҫәксәләре һөйләүсенәң, тыңлаусының һәм башка субъекттарзың ихтыяры, эшмәкәрлеге менән бәйләнгән эш-хәлдәрзе, сакырыузы, өндәүзе, үтенәүзе, инәләүзе, ялбарыузы белдерә. Был төркөмсәгә *-һана/-һәнә, -сы/-се, -со/-сө, әле, инде* киҫәксәләре инә.

-сы/-се, -со/-сө киҫәксәләре

-сы (-се, -со, -сө) киҫәксәләре бойорок, шарт, хәбәр һөйкәләшенән килгән хәбәр формаларына кушылып, төрлө мәғәнә нескәлектәрән белдерә, мәсәлән, үтенәүзе, инәләүзе: Туктағыз, көтөгөз, ул хәтле *ашыкмағызсы*, күз алдымдан юғалмай *тороғозсо*, миңең кәзерле минуттарым! (З.Биишева). [Тәнкәбикә:] Аҡһакалдар! Сабыр *итегезсе*. Һүззәрәмә колак һалығыз! (М.Кәрим). – *Куйсы*, ағай, ерле юкты *һөйләмәсе* (Ғ.Ғүмәр). Рәхим итеп кабул *кылығызсы* (Н.Мусин). *Куйсы*, бейем, юкка юрап *тормасы*, — тип, Өммөгөлсәм апай илай башланы (З.Биишева).

Бойорок һөйкәләше формалары менән кулланылғанда, был аффикс бойороузы йомшарта: Сабыр *итсе*, апай, исмаһам, һин йәнемә теймәс инең (Б.Рафиков). Шулай ук был киҫәксә бойорок һөйкәләшенә кушылып, үкенесте лә белдерә: Әй, *китсе-китсе*, ошондай көндө өйзә *тормасы* (З.Биишева). *Куйсы*, харап иткәндәр үзен («Ағизел» журналы).

Шарт һөйкәләшенән килгән хәбәр формаларына кушылып, түбәндәге мәғәнә нескәлектәрән белдерә:

а) көслө теләк, үтенәү: – Эх, күгәрсенем миңең, исмаһам, кош телендәй генә хәбәр *ебәрһәңсе!* (Д.Бүләков). Үзең дә миңә бер зур рәхимлек *күрһәтһәңсе!* (Ғ.Ибраһимов).

Эй кешеләр, үзе иҗән сакта
Белһәгезсе кеше кәзерен!.. (Р.Ғарипов).

Сыбар-ала тайың *менһәңсе*,

Егетеңде барып *күрһәңсе*. («Кузыйкүрпәс менән Маянһылыу» әкиәте).

б) сакырыу, кәнәш: – Бында һинең дә ғәйебең бар, кустым. Элегерәк, һис юғында көндөзәрәк килеп *әйтһәңсе*, — тине ул һиндәй қарарға тукталырға белмәйенсә (Я.Хамматов). Өйрәнгән ер сабыуға яқшы, тигәндәр. Шул байыңа ғына хезмәт *итһәңсе* (Ғ.Ибраһимов. – Бынау тиреләрзе алып *һалһаңсы*, Талип, - тип, Оло инәйем йомошон йомошларға ашықты (М.Кәрим). – Бынау ыжғыр далала қышқы һыуықта мал артынан йөрөү бала-саға эшеме? Һис юғы күс тирәһендәге йомош-юлға *қуйзырһаңсы* шуны, - тип ялынды (Ә.Хәкимов).

-сы/-се, -со/-сө киҗәксәләре халық ижады әсәрзәрәндә, поэзияла киң кулланыла:

Сыбар ала тайың *менмәсе*, балам,

Ир-зат қашына *йөрәмәсе*, балам. («Кузыйкүрпәс менән Маянһылыу» әкиәте)

Қысқырмасы, кәкүк, ай, янымда,

Қысқырһаңсы кәкре қайында. (Халық йыры).

Изге фатиханды *бирсе*, әсәй,

Башыбызға һал шәфқәт қулыңды. (М.Кәрим).

Әле киҗәксәһе

Әле киҗәксәһе қылымдың бөтә заман һәм һөйкәләш формалары менән кулланыла: *килде әле, килгән әле, килгәйне әле, килдем әле, кил әле, килһен әле, килер ине әле, киләйек әле, килмәксе әле, килһенсе әле и һ.б.*

Әле киҗәксәһе түбәндәге мәгәнә төсмөрлөктәре бирә:

а) үтенәү: — Йә ташла *әле*, Ефим ағай, һөйлә *әле!* (Ғ.Хәйри).– Һез, Ғаһил Ғималович, тағы ла бер тапқыр һөйләшәп қарағыз *әле* (Т.Сәғитов). – Уландарым, килегез *әле* (М.Кәрим). – Кустым, хәзер һиңә бер йомошом бар, Талха менән Сәһипте, Рәжәпте, Ғазали қартты, Мазһарзы йәһәт кенә сакырып кил *әле* (Я.Хамматов);

б) сакырыу, һорау: — Альберт, һөйләмә юқты. Әйзә, *қайтайык әле*, һүрел әзерәк (Р.Солтангәрәев. Қана, бер һәйбәтләп, сәхрәлә иркәнләп сәй *әсеп алайык әле* (Һ.Дәүләтшина). Башта бөйөклөк, олуғлық мәсәләһен *асықлап бөтөрәйек әле* (Б.Рафиков). – Ял иткәндә лә шул һыйырзар тураһында *һөйләшмәйек әле* (Д.Исламов);

в) талап итеү: – Әй, иптәш рәйес, миңә һүз *бир әле!* (Ғ.Хәйри). [Ғариф:] – Ниңә қабат қайтқан ул? Бынау шуны *әйтһен әле* ул безгә (Б.Бикбай). [Дейәү:] – Ярар, яқшы булған. Тик *әйт әле*, кейәү, тормошта нимә әсе, нимә йомшак, нимә қаты? (Әкиәттән). Минең күршегә *теймәгез әле* (З.Бишәева). Киләнгә һис нәмә *әйтмәгез әле* (Ғ.Ибраһимов);

г) бойороузы белдерә: – Солтанов! Ебәр *але* берәй кешенде! (Н.Мусин). – Йырма *але* шул ауызыңды! («Ағизел» журналы). – Һүззе бүлмә *але*, – тип Мәликәгә ябырылды Ғариф карт (Д.Исламов). Хәзрәт был гонаһлыларға бик асыу менән күз йөрөтөп алғандан һуң, һүз башлап: – Йә, кемдәр күргән?.. Шулар алғарак *сыкһындар әле!*.. (М.Ғафури);

д) аптырау, һокланыу, кәнәғәтһезлек төсмөрөн бирә: – Йә, ошо йәшенән туйғансы һөт-катык эсмәй үсһен *әле!* (З.Биишева). – Кара *әле*... Еләк бешкән икән дә... («Ағизел» журналы). Был көндәрзә Йөзшишмә ауылы кымжып торзо. Өфөнөң үзенән, каланы ташлап, уларзыкы кеүек караңғы, хатта телевизорзари ла булмаған ауылға ауыл хужалығы академияһын бөтөргән кеше үзе килеп төшһөн *әле!* (Д.Бүләков). Өзәм көлкөһө бит, алты ай за ун көн кулыңа мылтык тотмай тинтерәп йөрө *әле* (А.Таһиров). *Карале*, малай ғына килеш һакал ебәргән (Н.Мусин). Тукта, был һиндәй тауыш булды һуң *әле?* (С.Ағиш). Йә инде, ейәнсәрәм уқыһын тип, шул йәшкә еткәс, бура бурап йөрөһөн *әле* (Н.Мусин). Һиндәй матур исем, үзе Ғамир менән һүзмә-һүз тип әйтерлек, йәтеш кенә тап килеп тора *бит әле* (Б.Бикбай). – Йәйзең матурлығын әйт *әле*, – тип һокланды кыззар (Д.Исламов). – Кара *әле*, малай, мунсала, ысындан да, матур ишетелә икән гармун тауышы! – тип һокланды Әхәт (Ф.Әсәнов). Мин молитва укып ултырырлык бабай түгел бит *әле* (Һ.Дәүләтшина) – Юлыктырыу юлсынан тиһәләр зә, Котлоюл сотник йүнле әйтә алманы бит *әле*. – Шулай уйланып башланы һүзен аһакал (Ғ.Хөсәйенов). Әллә ни эшләп һаман сапкыны юк бит *әле* (Һ.Дәүләтшина). Һинең туй һыйыңды һаман күргән юк *әле* (Б.Бикбай);

е) раһлау: Бик бәләкәй шул, сабыйкай *әле* (М.Кәрим). Йәш шул *әле* (Ғ.Ибраһимов). Иң зур һынаузар алда *әле* (Ә.Бикчәнтәев). Мин һуғышка киткәндә, бала ғына ине *әле* (Ф.Исәнғолов). Мин егерме биш көнлөк кенә *бит әле*, ағай! («Алпамыша»). Улым менән һөйләшәп тә туйманым *бит әле*, Зәйтүнгөл (Н.Асанбаев). Быйыл әллә ни бик һык бирешелде *бит әле* (Һ.Дәүләтшина). Кушкөбәк ике аяклы төлкөнә тоторға ла яраны *бит әле!* (С.Мифтахов);

е) фараз итеу: Бәлки, мылтык тотканы ла барзыр *әле* (Ә.Хәкимов). Мин гел былай кешегә эшләп йөрөмәм *әле* (Т.Йәнәби). Ихтимал, анау тамсыларзан ғүмерлерәкмендер *әле?* (М.Кәрим). Бер сак курай моңо үзе шул токомдаштарына, туғандарына арналған йырзарза батырзариның ажарлы ауаздарын да, катын-кыззариның аһ-зарын, һыкташын да, сабызарзың сарбайлаузарын да, үлемесле яралыларзың иңрәүзәрен дә ишеттерер *әле* (Ғ.Хөсәйенов);

ж) киһәтеу: Эй... Аптырар сағың алда *әле* (З.Биишева).

Инде киҥәксәһе

Инде модаль киҥәксәһе, бойорок һөйкәләшенән килгән хәбәрзәргә эйәрәп, сакырыузы, үтенәүзе белдерһә, хәбәр һөйкәләше формаһы менән бергә киләп, һөйләмдә бирелгән уй-фекерзәң дәрәсләгән раслаузы бер ни тиклем эмоциональ планда күрһәтә: Киткәнәнә бишенсе көн *бит инде* (Н.Мусин. Кулдан килгәнсе ярзам итербездә *инде* (Н.Мусин). *Инде*, карттар, һүз көрәштереп эш сығара торған вақыт түгел (Һ.Дәүләтшина). Мин был каланың буйын да, аркырыһын да үлсәп сығқан *инде* (С.Агиш).

Бойорок һөйкәләшенең II зат формаһы менән килгәндә, а) көслә бойороузы: Кайта һал *инде*. Эштәр көйһөзләнеп бара (Б.Рафиков). Исмаһам, бында йәнемдә кыйма *инде* (Н.Мусин). Туктағыз *инде*, ярһымағыз (А.Таһиров). Куйығыз *инде*, сәйнәмәгез шул бер балык башын (Р.Солтангәрәев). Йә, хәбәр һатып ултырмағыз *инде* (Ж.Кейекбаев); б) үтенәүзе, ялбарыузы: Һин минең икмәк бешерәүсе улы икәнәмдә кешегә һөйләмә *инде* («Башкорт халык ижады»). – Гөйлөзөм, куркма *инде*, тыныслан! (Һ.Дәүләтшина). Ауылдан саклы гармун кәзәр гармун күтәрәп килгәс, эйзә, Камил, бер бейеү көйө лә уйнап күрһәт *инде* безгә! - тине Рабиға (Ф.Әсәнов). – Тағы ла бер-ике йыл ғына эшлә *инде*, - тигән тимерсе (Башкорт халык ижады); в) кәнәгәтһезлектә белдерә: Бүтәндәр ил-ил булып һуғышып йөрөгәндә, бер үзең исемһез-ниһез ситтә тороп кал *инде* (М.Кәрим). Бер үткәнсе һүзенә карап, үз байлығыңдан колак как *инде* (Х.Ғиләжев). Әллә кайзан, йәһәннәм тишгәнән, ашкынып кайтып төш тә, үзендең ата-әсәйеңдә күрә лә алмай йөрө *инде* зар-интизар булып (Д.Бүләков). Ниндәй генә ауыл кешеһе ишек алдыһың-ниһез кирбес йортта йәшәүзе хуп күрһән *инде!* (Р.Солтангәрәев) .

-һана, -һәнә киҥәксәһе

-һана, -һәнә модаль киҥәксәһе тик бойорок һөйкәләше формаһына ғына кушылып килә. Күберәк халык ижады әсәрзәрендә, шигри әсәрзәрдә осрай. Был форма көслә үтенестә, һораузы белдерә. Миҥалдар:

Алпамыша батыр, *бахһана*,

Курайыңды тағы *тарһана*,

Моңландыра биреп *өрһәнә*,

Хан кыззаны күнелен *күрһәнә* («Алпамыша» әкиәте).

Караһана, Сәлимә, күземә,

Бишанһана әйткән һүземә (Халык йыры).

Торһана ла, кызым, *торһана*,

Торһана ла, кызым, *торһана*,

Күс ярағын *күрһәнә...* («Изел йорто» кобайыры).

Йыш кына модаль киҥәксәләр бергә кулланыла: [Локман:] *Ярһымасы әле*, матрос! Һин, кәнишнә, ситтә йөрөп, зиһен арттырып кайткан кеше...

(Р.Сафин). Сәғит ағай, һез ни өсөн өндәшмәс булдығыз? Берәй нәмә һөйләгезсе әле! (Ә.Бикчәнтәев). Өстөндәге һылыуынды төшөрсә әле, юрғам (Халык йыры).

Гипотетик модаль киҫәксәләр

Башкорт телендә түбәндәге гипотетик модаль киҫәксәләр бар: **-дыр/-дер, -зыр/-зер, -лыр/-лер, -тыр/-тер, алла.**

Был киҫәксәләрҙең төп мәғәнәһе икеләнеүҙе, билдәһезлекте һәм аныҡһыҙлыҡты белдереүгә кайтып кала. Әммә контекста улар башка бик күп мәғәнә төсмөрлөктәрән белдереп килергә мөмкин. Икеләнеүҙе белдергән киҫәксәләр һөйләмдә баш киҫәктәрәнә лә, эйәрсән киҫәктәрәнә лә кушылып килә ала. *-дыр/-дер* киҫәксәләре һәм уның фонетик варианттары хәбәр һөйкәләшенең билдәһез формаларына кушылып, икеләнеүҙе, билдәһезлекте көсәйтәләр. Шуны ла әйтергә кәрәк, һөйләмдә *-дыр* киҫәксәһе менән бер рәттән икеләнеүҙе белдергән инеш, модаль һүззәр зә йыш кулланыла. Миҫалдар: Ул йомош менән килгәйне, тик һине һорап, дәрәжәһен артык төшөрөргә *теләмәгәндәр инде* (Р.Солтангәрәев). Тыуған иленә *кайтаһы килгәндәр* (А.Карнай). Донъя булғас, төрлө кеше *барзыр* шул («Ағизел» журналы). Әминәнең үзендә лә ғорурлыҡмы, тәкәбберлекме көслә шул, ихласлыҡ, иғтибарлыҡ *етеимәйзәр* (Н.Мусин). Тыуған иленә *кайтаһы килгәндәр* (А.Карнай). Бәлки, берәйһендә *һакланалыр* (М.Кәрим). Бәлки, *яңылышамдыр, аңлап етмәйемдәр* (Р.Байымов). Тағы башыма төрлө шомло уйзәр килә: моғайын, буранға эләккәндәрзәр зә *кайтып етә алмағандарзыр* (Ф.Әхмәтов). – Ә хәзәр көтөгүгә бар, юғиһә үзендә Шәрәфи *юғалткандыр* (Д.Исламов). Бәлки, ул ошо *кыз өсөн дә* ауылына һуғылып китергә булғандыр (З.Биишева). Бәлки, йондоззәр шулар менән *шаярыр* өсөн тау түбәһенә төшкәндәрзәр (М.Кәрим. Һабрау үзенең бер катлы кылығына әсенеп йылмайзы: әлбиттә, һис кем иғтибар итмәгәндәр уның хатына (Ә.Хәкимов). Залдан гәжәп матур моң ишетелә, әммә шөгөлләнеү түгел, ябай ғына *күнекмә лә* эшләп булмайзыр (Ф.Исхакова);

-дыр киҫәксәһе исемдәргә, исемләшкән формаларға ла кушыла: Был үзе сабыйлыҡ түгелме? *Сабыйлыҡтыр*, моғайын. Шулай *күпмелер* барғас кына үзенең Ағизелгә қарай елдереуен шәйләп калды (Р.Байымов). «*Шулайзыр* за, кем, туған, – тине кеселекле генә, – тик ауыл халкы тураһында кайғыртырға кәрәк бит» (Р.Байымов). Матур Юрматы яктары. Ожмахтың бер *мөйөшөлөр* (Б.Рафиков). Кана әле, был Йәғәфәр олатайығыз бахырзан калған *толоптор*, моғайын (Р.Шәкүр). Ябай тукыманан ғына булһа ла, *одеялдыр, мендәр тышылыр, юл капсығылыр* бирзеләр (Ф.Исәнғолов). Уларзы башкаса көтөп ултырырға кәрәкмәй, язғаны *ошолор*, тип ашыққан (Һ.Дәүләтшина). Шулай *күпмелер* барғас кына үзенең Ағизелгә қарай елдереуен шәйләп калды (Р.Байымов).

Әллә киҫәксәһе

Әллә киҫәксәһе икеләнеүзе фараз итеүзе, һөйләүсенәң хәл-вакиғаларға субъектив-эмоциональ мөнәсәбәтен сағылдыра: – *Әллә* берәй сихырын белә инде, тирләп-бешеп уның сәйен эсһәм, ғәйрәт артып китә! (Д.Исламов). Әйтмәй *әллә*, колхоз һауын һыйыр түгел бит (М.Тажи). *Әллә* русса белмәй тигәс тә (С.Агиш). – Нимә, йәш мулла, намаз укырға бүтән урын *тапманыңмы әллә* (Б.Рафиков). Ниңә, беззе ярлылар көтмәй *тиһеңме әллә*? Беззе ана шулар көтә (Һ.Дәүләтшина). *Әллә* зиһенем зәғифләнде инде, халыктан курка башланым, Әмир (Х.Ғиләжев).

Әллә киҫәксәһе үзенәң төп мәғәнәһен юғалтмайынса, һөйләмдә теркәүес функцияһында ла кулланыла: а) һөйләмдәң тиң киҫәктәрән теркәй, мәсәлән: *Әллә* таныманы Бәғизә, *әллә* икенсе кеше тип уйланы, һирпелеп кенә караны ла, азымын йәһәтләп, һарайға инде лә китте (Ш.Янбаев)». Иртә менән һыйырҙарын көтөгә сығарған көтөгүсә Ғәзим *әллә* һокланып, *әллә* кызғанып караны (Ф.Чанышева). – *Әллә* эреләнеүең, *әллә* эзәмгә һанамауың, бер зә ағайыңа күренгәнәң юк был арала (С.Шәрипов). – Һе, *әллә* кунак, *әллә* муйнак, белмәйбез бит әле, — мөдир шофер егетте баштан-аяк карап сықты (Д.Бүләков). Мин белгәндән *әллә* кемдәрзән, *әллә* кайһы ауыл кешеләренән өшкөрттөләр (М.Ғафури). Әсәйем дә был һүззәрзе ишеткәс, *әллә* шатлығынан, *әллә* аптырауынан байтак қына һүзһез торзо (Ф.Әсәнов); б) теркәүесле тезмә кушма һөйләм составындағы ябай һөйләмдәрзе теркәй, мәсәлән:– Айытбай, - тип өндәшмәй түзә алманы Рәйлә, - *әллә* ысынлап та эштәрәң хөрт, *әллә* бөтөнләй бушты яза Карабашев (Ә.Вахитов).

Һорау киҫәксәләре

Хәзерге башкорт телендә түбәндәге һорау киҫәксәләре кулланыла: - **мы/-ме, -мо/-мө, -мыни/-мени, -мо ни/-мө ни, -мы икән /-ме икән, -мы әллә/-ме әллә, -мы һуң/-ме һуң, -мы икән ни/-ме икән ни.**

Һорау киҫәксәләре һорау һөйләмдә грамматик планда формалаштырыуза төп сараларзың берәһе һанала.

Һорау киҫәксәләре бөтә үз аллы һүз төркөмөнә кушыла ала: исемдәргә — *китапмы? қағызмы? кешеме?*; сифаттарға — *матурмы? йәшелме? бейекме?*; һандарға — *алтымы? йөзмө? етеме?*; алмаштарға — *безме? улмы? былаймы?*; қылымдарға — *киләме? барамы? һөйләйме?*; рәүештәргә — *тиҙме? бөгөнмө? һыбаймы?* һ.б.

Һорау киҫәксәләренәң мәғәнәһендә һорау элементы өстөнлөк итә. Һорау киҫәксәһе кушылған һүззәр айырым интонация менән әйтеләләр: – Эй, Қызырас килде! Шәп булды. Нимә уйнатабыз? *Патефонмы, әллә приемниктымы?* (З.Бишева)? – Былар кемдәр һуң, кустым, *актармы,*

кызылдармы? – тип шыбырлаштылар (Н.Дәүләтшина). – Шакирйән кайза, *зитәмә?* (Р.Солтангәрәев). Уның сәстәре ниңә шул тиклем ағарған? Әллә бик *оломо?* (Д.Бүләков). Һезең исемегез *Сираймы?* (Ә.Вәли). Кыскаһы, *бөттәмә?* (Д.Бүләков). Һезең Бөркөтлөлә *булганығыз бармы?* (М.Кәрим). Колхоз радиоузель *төзөлдәмә?* (Б.Бикбай). Рудникта үзеңде Сәлих менән бергә һуктыргандарын *онотманыңмы?* (Ғ.Хисамов). Һез әллә унда һыуға *баттығызмы?* (М.Кәрим).

Һорау киҫәксәләре һөйләмгә төрлө эмоциональ һәм модаль мәғәнә төсмәрзәре бирә. Мәсәлән, кылымдың III зат бойорок һөйкәләшенең юклык формаһына кушылып, һөйләүсенең берәй эш-хәрәкәттең башкарылыуына аптырауын белдерә: Ун биш минут та үтмәне, машина, арттан кар катыш төтөн бөркөп, гөрләп *эшләй башламаһынмы?* (Ғ.Локманов). Шул сак нисек йөрәгем ярылманы... минең иҫке генә көзгө пальтомды, таушалып бөткән картузымды тотоп, йылмайып, Раушания алдыма килеп *басмаһынмы?* (М.Әбсәләмов). Райкомдың икенсе секретары кыска, әммә тос кына һөйләп туктағандан һуң, ток бүҫелде тиерһен: юғарынан ныклы таяныс барлығын тойған колхозсылар таснатып тураһын *һалдыра башламаһынмы!..* (А.Баһуманов). Был егет уға каршы *йырлап ебәрмәһенме...* (Б.Бикбай).

-*Мы ни /-ме ни* киҫәксәләре һорау һөйләмдәргә аптырау, асыу, кәнәғәтһезлек һ.б. мәғәнә төсмәрзәрен өҫтәй: – Бәй, минең *үземәме ни?* (Ф.Иҫәнғолов). Бөгөн һабакта ултырған игендең иртәгәге икмәк һәм ит икәнән *белмәйһегезме ни?* (Ғ.Хисамов). Зәйтүнә иренә ғәжәпләнеп карап алды: «Бына кәрәк булһа... Мин *килмәнемме ни?*» (Б.Бикбай). Ун биш сакрым алыҫлыктағы сабынлыктан ат кыуып кайтып, иртәнсәк йәнә килеп *йөрөйһөңмө ни?* (Н.Мусин).

-*Мы ни/-ме ни* киҫәксәләре шулай ук риторик һораузы ла белдерә: Төптәнерәк уйлап караһаң, ошо үзе *батырлык түгелме ни?* (Н.Мусин). Теге тинтәк тағы үзенсә яуап кайтарған: «Һәй, мал *бөтә, тиме ни?*» («Башкорт халык ижады»).

-*Мы/-ме* киҫәксәһе икән икеләнеүзе, билдәһезлектә белдерә: Тик бына атаһы уны ысынлап та үзе менән бергә алып *китерме икән?* Әллә, эзерәк кенә озаткас та кайтарып *ебәрерме икән?* (З.Бишишева). Әллә телеграмма барып *етмәнемме икән?* (Д.Бүләков). Әллә берәй хәл килеп *сыктыммы икән?* (Д.Юлтый). Үзенә күрә бәләкәй генә алдашыу, ә алдашыузан да зурырак *ййһызлык бармы икән?* (С.Агиш).

Башкорт телендә һорау киҫәксәләре төрлө синтаксик функциялар үтәй. Мәсәлән, **-мы/-ме** киҫәксәһе:

1. Тиң киҫәкле хәбәр һөйләмдәрзә бүләү теркәүесе урынында кулланыла: —Товарищ, иптәштәр, һеңел, туташтар, бирегез *әле* миңә бер *брошканы, йөзөкмө...* (С.Агиш). *Дөрөсмө, юкмы* – тормош күрһәтер («Башкортгостан» газетаһы). *Бөгөнмө, иртәгәме* кайтып етергә тейештәр

инде (Ө.Бикчәнтәев). *Утерме, юкмы*, көн улайга китһә, бындай йәйгә бик ышанып та булмай (Ө.Вахитов).

2. Вақыт йәки шарт эйәрсән һөйләмдәрзә эйәртеү теркәүесе функцияһында килә: Имәнгол Әйүповты *күрземе* – ене куба ла китә (Н.Мусин). Ғәрипйәнгә барып *күрендеңме* — ыскынырмын тимә (М.Кәрим). *Өф иттеңме*, бар хозурлык осоп юғалыр төслә... («Башкортостан кызы» журналы).

Билдәләү киҫәксәләре

Был төркөмсәгә түбәндәге киҫәксәләр карай: ***нәк, тап, кап***. Был киҫәксәләр исемдәр йәки исемләшкән һүзбәйләнештәр менән кулланылып, уларзың мәғәнәһен асыклау, аныклау өсөн хезмәт итә: *Тап* шул һүззә әйттергәһе килә ине Шакмандың, *тап* шуны көтә ине Тамъян ырыуының башлығы (К.Мәргән). Ысынлап та, Мөнирә *тап* ана шул һүззәрзә кабатланы (Р.Зиннуров). *Тап* үзенә карата шундай йылы һүз әйтеүенә бөтә күңелә менән ирегән Колсобай бер аз йомшарзы (Я.Хамматов). Хисмәтулла *тап* әсәһенә әйтәһе һүззәрен әйтеп бөтөрә алманы, башына кейез калпак кейгән озон буйлы кеше килеп *инде* (С.Мифтахов). *Нәк* базар майзанына еткәс, халык ағымы тукталды (А.Карнай).

Билдәләү киҫәксәләре вақытты йәки урынды белдерәүсә һүззәр менән килеп, уларзың мәғәнәһен көсәйтә: *Нәк* шул вақытта урман яңғыратып мылтык шартланы (Т.Килмөхәмәтов). *Нәк* алты йыл *инде* күргәнем юк ине ауылды (М.Хәй). *Тап* шул вақытта Блюхер каршыһына түңәрәк һақаллы, озон ак сәсле карт килеп сықты (И.Насыри). Бынан ун ете йыл элек тә *нәк* муйыл сәскә атқан мәл ине (Д.Бүләков).

Оқиаты- сағыштырыу киҫәксәләре

Был төркөмсәгә ***тас, хас*** киҫәксәләре карай. *Тас* үзе... тигән тауыштар ишетелә. Буйы-һыны, төсө-башы *хас* атаһыныңки инде (Ш.Насыров).

Сикләү киҫәксәләре

Сикләү киҫәксәләренә ***ғына/генә, кына/кенә, ук/үк, тик, бары, фәкәт*** киҫәксәләре карай.

Ғына/генә, кына/кенә киҫәксәләре төрлө һүз төркөмдәренән һуң килергә мөмкин. Был киҫәксәләр түбәндәге мәғәнә төсмөзәрән белдерә:

1. Предметтың, кешенәң, күренештең берзән-бер булыуын аңлата: Ул низер кыскырзы, ахыры, тик мин *генә* ишетмәнем (М.Кәрим). Бөтә

ышанысым һин *генә* (Я.Хамматов). Тимәк, был урманда улар өсәүһе *генә* (Д.Бүләков). Уй тигәнәң, уй за түгел – хәтерләү *генә* (М.Кәрим).

2. *Ғына/генә, кына/кенә* киҫәксәләре һөйләмдәге һиндәй зә булһа һүззе айырып, төрлө модаль мәғәнәләр бирә: Ләкин, һимә *генә* эшләмәһен, уға берәү зә һыклап ышанырға теләмәй (Р.Солтангәрәев). Ауыл урамынан үткәндә *генә* ярһуы азырак баһылды (Н.Ғәйетбаев). Кара урманға *ғына* кергән сақта Аткынайым китте һыу буйлап (Халык йырынан). Киреһенсә, ауылдың исемен *генә* түгел, данын, есемен раһлаусы, тарихты бөгөнгөсә, шағирзарибыз язғанса, өзәлмәс сылбыр менән ялғаусы хәкикәт асыла (Ө.Хәкимов). Пулеметтарын калдырып касқан һалдаттар төркөмө күззән юғалғас *кына*, дружинниктар азырак тыһысланды (А.Таһиров).

3. *Ғына/генә, кына/кенә* киҫәксәләре хәзерге заман хәбәр һөйкәләше кылымдары менән эш-хәрәкәттең озайлығын һәм бер туктауһыз булығын белдерә: Күпме йоклағанмындыр, куркыһыс төш күреп уяндым. Имеш, «Жигули»зың дүрт тәғәрмәсә лә юк, ә үзе йөрөй, әллә һиндәй кыуаклыктар, сокор-сақырзар аша *елә генә...* («Ағизел» журналынан). Тышта буран сыкқан, иллә *һыпырта ғына* (Әкиәттән). Куйы әрәмә араһында үзе лә болан төслә бара: уның өсөн шыр за юк, эләгет тә юк – *һыпырта ғына* (Н.Мусин).

4. *Ғына/генә, кына/кенә* киҫәксәләре төп һәм ярзамсы кылым араһында килеп, эш-хәрәкәттең мәғәнәһен көсәйтәләр: Кабинанан мыйыклы ерән баш, һоһолоп, һөрәнләне: – Эй, сибәркәй, йәһең теләгән ерең *елдереп кенә* илтөп ташлайым, әйзә! (М.Кәрим). Ул сукинғанды *карауыллап ятып кына* алырға кәрәк (С.Ваһапов). Кымыз көнө-төнө бешелә. Тирмәнән – япмаға, япманан йылға буйына – тибенгә бер туктауһыз йүгереп кенә торола (Ф.Исәнғолов).

5. Телмәр ситуацияһына карап, был киҫәксәләр кәнәғәтһезлек, яһау, тыйыу һ.б. мәғәнә төсмөзәрен дә сағылдыра: Хәзер Ғәләү йән көйзөргөс берәй хәбәр *ыскындырһын ғына!* (С.Шәрипов). Кит, якын киләһе булма! Юғиһә кысқырам! *Кағылып кына* кара! (Ш.Биккол). Вәт, паразит, *кайтһын ғына әле!* (Р.Байымов). Уға куш *кына* (Д.Бүләков).

6. *Ғына/генә, кына/кенә* киҫәксәләре алмаштарзың һәм рәүештәрзең эмоциональ мәғәнә төсмөзәрен көсәйтә: «*Кайзан ғына* унда барып сыктым әле,» – тип уйланды Таштимер (Д.Бүләков). *Кайзан ғына* барыһын да аңлаһын да, *кайзан ғына* бөтәһен дә төшөнһен инде сабий (С.Шәрипов). Сынтимер *йәшләй генә* фронтка эләкте (Д.Бүләков).

7. *Ғына/генә, кына/кенә* киҫәксәләре вақыт сиген белдерә: Исмаһам, *бер минут кына* күңеләм күтәрәнке булһа... (Д.Бүләков). *Әле генә* саф, көләс булып торған күк йөзә һөрөмләнде (З.Биишева). Урманда йөрөгән-йөрөгән дә *әңерзә генә* арманһыз булып кайтқан (Д.Бүләков). *Караңғы төшкәс кенә* кайтып килә ине Ғәлиәхмәт (Р.Байымов). Мөһирә *таңға табан ғына* йоклап китте (Р.Зиннуров). Һүз ыңғайында әйтөп үтәйек,

йыртык һырманы Ғата машинаһын ремонтлағанда йәки *йыуып тазарткан сакта ғына* кейә (Ә.Хәкимов).

8. Был қисәксәләр ярзамында кесерәйтеү-иркәләү мәғәнәһе бирелә: Кызыкайзар, яратып, исемен матур итеп әйтеп өндәшәләр: «*Мизехәткенәйем!*»(М.Кәрим).

Әрмеләргә барып сәс ебәрзем,

Сәскенәйем етте үрмәгә (Халык йыры).

9. *Ғына/генә, кына/кенә* қисәксәләре башкорт халык йырзарында эмоционаллекте көсәйтеү максатында кулланыла: Табак та *ғына* табак, ай, ақ қағыз Буранбайзың язған хаттары («Буранбай» йыры). Һауала *ғына* оскан, ай, асыл кош, Ыласын да *ғына* тиһәм дә, биле ала («Шәүрә» йыры). Кемдәр *генә* ғашик, ай, булманы, Сәлимәкәй, кара ла кашына («Сәлимәкәй» йыры). Кисә *генә* яһаң, иртән торһаң, һағынырһың мине, мин булмаһ (Томан» йыры).

10. *Ғына/генә, кына/кенә* қисәксәләре сифаттар һәм рәүештәр менән килеп, теге йәки был билдәнең ғәзәттәге кимәлдән әзерәк булығын күрһәтә: Мин инде Ғүмәров ағай аманат итеп калдырған васыятты йәшерер өсөн, аласык мейесе астында *бик ипле генә* урын әзерләп өлгөргәйнем (Һ.Дәүләтшина). Өстөндә *иске генә* һырма көпә, аякта иркен сарыктар (И.Насыри).

Ук, үк қисәксәләре

1. *Ук/үк* қисәксәләре вақыт төшәнсәһен белдерәүсе һүзәр менән килеп, эш-хәлдең башкарылыу тизлеген күрһәтә: —*Хәзер үк* Кәжән больницаһына озатырға! —тип қысқырзы ла Заһит яр астынан өскә һикерзе (Я.Хамматов). Сазрислам урынынан һикереп торзо: —Ниңә һөйләшеп торорға! *Бөгөн үк* кулактан икмәкте тартып алырға ла ярлыларға өләшергә! (Ф.Исәнғолов). Әгәр һинәң кәңәшең буйынса теге ауылдан юл алһақ, без *күптән үк* окопта булыр инек (А.Таһиров). *Көндөз үк* ул карап киткән бейек қапка төбөндә бер шәүлә күренде (Д.Бүләков).

2. *Ук/үк* қисәксәләре пространство мәнәсәбәтен белдерәүсе һүзәр менән мәғәнәһен көсәйтеү максатында кулланыла: Тукай, урынынан һикереп тороп, *тәзрә янына ук* килеп басты ла, тыһын да һақ кына алып, тыңлай башланы (С.Кудаш). Күп квартиралы өйзөң *ишек алдына ук* сығып, тәмле ес таралған (М.Кәрим). Егет Шәмсиәне *алыстан ук* күрәп, ырзындар аша уға табан ашыға ине (Ф.Чанышева). Уның (байзың) *артынан ук* теге эт тә һикереп тора (Әкиәттән).

3. *Ук/үк* қисәксәләре күрһәтеү алмаштары һәм *һымак, кеүек* бәйләүестәре менән килеп, окшашлыкты күрһәтә: *Шул ук* йылда тәбиғәтте мақтап бер-ике шиғыр за яззым (Т.Йәнәби). Был бүлмә лә *шундай ук* матур, ләкин искерәк ине (С.Агиш). *Үзе кеүек үк* картайған иске *генә* самауырзы кайнатырға куйзы (Д.Исламов).

4. Төп һәм ярамсы кылымдар араһында килгәндә, *ук/үк* киҫәксәләре төп кылымдың мәғәнәнән көсәйтә: Фәһимә *иларға ук кереште* (М.Кәрим) «Фагима даже начала плакать». Төргәктән ялбыр папаха алып, башына *кейеп үк куйзы* (З.Биишева). Шундай хыялый уйзар менән елкенеп, йүкә ағасынан яһалған «булат» кылысымды һелтәй-һелтәй, ишек алдына *йүгереп үк сыктым* (М.Кәрим). Эт күргән төлкө кеүек кире боролдом да баҫкыстан атлығып *төшөп үк киттем* (Ә.Вәли).

Бары, бары тик, тик, фәкәт киҫәксәләре

Бары, бары тик, тик, фәкәт киҫәксәләре ғәзәттә үзәре асыклаған һүз алдынан килә: *тик һине* көтәм, *бары* бер сәғәт калды, *фәкәт* үз яғын карай. Был киҫәксәләр шулай ук тоттош һөйләмгә төрлө эмоциональ-экспрессив мәғәнә төсмөрлөктәре бирә: *Тик* ун һигез йәшлек кыз ғына ҫасып китә алған (Әкиәттән). *Бары* мөхәббәтлеләр генә бәхәтле була алалар (З.Биишева). *Бары* Әғзәмов кына йәштәр бүлегенән күсермәй, Илһөйәрзе кул аҫтынан сығармай (Б.Бикбай). *Бары тик* Тимербай ғына, төнөн көнгә алыштырып, керпек ҫакманы (Д.Юлтый). Колхозсылар эшкә сығырға ашыҫмай, *бары тик* Шәрәф Ирәтөбәков менән бер төркөм йәштәр генә ырзынға китте (Б.Бикбай).

Сикләү киҫәксәһе функцияһында *коро* һүзе лә кулланылырға мөмкин: Әхмәзиә бит әле *коро* көтөүсә генә түгел, совхоз директорының бойорого буйынса һарык отараһы бригадиры, йәғни ферма мәдире була (Р.Солтангәрәев). Көн дә тиерлек тап булыша улар, тик һуңғы осорза бер-берәһенә *коро* сәләм биреүзән ары узмайзар (С.Шәрипов). *Коро* кәүзә көрәшеү өсөн түгел, күрһәтеү өсөн якшы (И.Ғиззәтуллин). *Коро* мал менәнме ни ул, файза булмағас (Т.Йәнәби). Быныһы – *коро* һылтау ғына (Н.Мусин).

Көсәйтеү киҫәксәләре

Был төркөмсәгә *бик, бигерәк (тә), иң, үтә, нык, салт, сылт(селт), иллә, тороп, һаләк, гәжәп, гәйәт, шактай, айырата, ифрат, сикһез, артык, яман, угата, бөтөнләй, сөм-, дөм-, тома, шау, шыр, япа-, көпә-, өр-, һап-, кап-, төп-, ап-* һ.б. киҫәксәләр инә.

Бөгә һанап үтелгән киҫәксәләр препозитив кулланыла. Улар ғәзәттә сифаттарға һәм рәүештәргә кушылып, был һүз төркөмдәре аңлатқан мәғәнәләргә көсәйтә:

Бик киҫәксәһе: Август аҙактарының қояш сатнап торған *бик әсе, бик бөркөү* бер көнө (Н.Мусин). Яғымлы һәм *бик һөйкөмлө* күренгән кызға әүрәп, барыһын да онотто (Б.Бикбай). Вәкилгә арқаһын куйып, һыңар кулы менән *бик ййлап* тунын, бүркен һалып әлде лә өстәл артына барып ултырзы (З.Ғәлимов). *Бик сәйер* кеше Ишмырза (Н.Мусин).

Бигерәк (тә) киҗәксәһе: (Хисбулла:) – Офицерзари *бигерәк тә* шәп, каты куллы, баһадир кәүзәле кеше икән, ти (З.Биишева). Булған бит Совет иленең *бигерәк тә* фәкир сағы (Ш.Янбаев). *Бигерәк* ауыр шул һөйгән кешендә көтөп яфа сигеүе (Н.Мусин). Ай, *бигерәк* матур, бәләкәй генә, сабый ғына бит ул! (Ғ.Хәйри).

Иң киҗәксәһе: Быйыл да йәйзең *иң күркәм* көндәрәндә ауылыма кайттым (Я.Хамматов).

Йырзарымдың *иң кәзерле* моңо

Һиңә булһын – түгел башкаға (З.Биишева). Юламан карттың был көндәрзәге оһоз-кырыйһыз уйзарының *иң әсәһе лә, иң һуңғыһы* ла ошо булды (З.Биишева). Иртәнге һыуык қояш астында сасқауза тунып ятқан был донъяла *иң юғалып калған, иң өшөгән, иң гәйепле* кеше лейтенант Йәнтимер Байназаров ине (М.Кәрим).

Үтә киҗәксәһе: Асык зәңгәр күзле Алеша, атаһына оқшап, мықты, базык кәүзәле Байрас янында *үтә йәши*, хатта кайһы сакта бала ғына һымак та күренеп куя (З.Биишева). Аллаға шөкөр, қызған уңдым: *үтә өлгөр*, сос үзе (С.Мифтахов). *Үтә нык* кот оскос буран тырнағы астында һис бер ярзамһыз калды Гөлшат менән Ярулла (М.Кәрим). Һиңә шулай икән – *үтә рәхәт* булғанда кеше йә оса, йә йөзә һымак? (М.Кәрим).

Нык киҗәксәһе:

— *Нык* елеме? —тип йылмайзы Ғәлимйән.

— *Нык* елле шул (М.Хисмәтуллина).

Салт, сылт (селт) киҗәксәһәре: Әле генә *салт аяз*, зәңгәр күге, кайнар һулышлы қояшы менән күнелдәрзе иркәләп, йырға, моңға, уйға дәртләндереп торған июль көнө һә тигәнсе корос тынлы төн менән алмашынды (З.Биишева). *Салт аяз* күк йөзөндә шәрбәте ағып түгелеп торған қарбуз һымак қояш бәрәкәтле йылы нурзарын һис тә йәлләмәй ергә һибә (Д.Бүләков).

Илла (иллә) киҗәксәһе: *Илла* һуңлама! («Ағизел» журналы). Лампа қабызып, кәрәсиндә әрәм итәһе булмағыз *илла!* (З.Биишева). Кунактар Айбулатты яклап геүләнеләр: – *Иллә*, Айбулат, булдырзың! (Һ.Дәүләтшина). Рәхимә һаман ярһый ине: – *Иллә* баш-баштак беззең бул Айбулат, *иллә* үзе тигәнсә йөрөп ята (Һ.Дәүләтшина). – *Илла* қыззар һылыгузар ине лә һуң! -тине Фәрхи, – янып торалар ине, шельмалар (Б.Ишемғолов). *Иллә шәп* төштө лә һуң бул, егеттәр! (Б.Ишемғолов).

Һәләк киҗәксәһе: Ай-һай, саф күңелеңә қара тап йәбештерһәләр, *һәләк тә ауыр* була икән! (З.Биишева). (Йомағол:) Һай, ул ни хәзер *һәләк шәп* егет булып киткән бит (С.Мифтахов). Емештең эшләгәнәнә күз эйәрмәй, өйзәге бар эште лә *һәләк* етез башқарып сықты (З.Биишева). Ирек, яз етеп, қарзар иреп, тамсы тама башлағас та, олатаһынан калған *һәләк* ауыр мылтығын инәнә асып, айыу ауларға, тип сығып китте (Н.Мусин).

Ғәжәп киҫәксәһе: Күңеле *ғәжәп матур* ине картының (Д.Бүләков). Быйылғы яз менән йәй барлык ярлы-ябаға өсөн, шул иҫәптән Емеш өсөн дә, *ғәжәп* йомарт һәм шәфкәтле булды (З.Бишшева). Был ябай, әммә ошо минуттар өсөн *ғәжәп* кәзерле, *ғәжәп* гүзәл күренештәр нурзары һүнә язған күззәрзе иркәләй, күңелдәргә ләззәт өстәй (Ф.Иҫәнғолов). *Ғәжәп* матур донъя көтөп алып киткәйне улар (Н.Мусин).

Ғәйәт киҫәксәһе: Тегеһе (Иштуған) уның моронлап килгән йомшак кына мөгөз төбөн һыйпағас, *ғәйәт* зур ләззәт менән күззәрен йомоп, мырт-мырт көйшәй-көйшәй ойоп китте (З.Бишшева).

Шактай киҫәксәһе: Ни өсөн тиһәң, ул – *шактай йомок*, астыртын малай – урманда, яланда яңғызы йөрөүзе йәйһә ағаһы менән икәү генә булыузы артык күрә (Ө.Бикчәнтәев). *Шактай* бейектән тороп кыззырған қояш өй эсен ялт иттергән (З.Бишшева). Беззең яқтың тәбиғәте өсөн был *шактай* ғәжәп күренеш (Д.Бүләков). Профессор Арғынбаев үз өлкәһендә тәрән белемле, *шактай* кызыклы кеше (Д.Бүләков).

Айырата киҫәксәһе: «Бына тигән», — тип әйтеү, әлбиттә, миһең өсөн *айырата* зур (З.Бишшева). Катын-кыз менән һөйләшеү, танышыу, дуслашыуза *айырата* күп тәҗрибә туплаған Заһитов ни әйтергә лә белмәһе (Н.Мусин). һайлаусыларзың күп булмауы Ниязғолға һайлау, майлау, дуслашыу өсөн *айырата* еңелгә тура килә (Һ.Дәүләтшина). Хәбир инде, бының өстәүенә тирәк төбөнә салқан төшөп ятып, япрактар араһынан *айырата* асык зәңгәр булып күренгән күкте күзәтергә ярата (З.Бишшева).

Ифрат киҫәксәһе: Наилә лә *ифрат* кыйыу, көслә кыз булып сыкты (З.Бишшева). Был һүззәр – *ифрат* ябай һүззәр (С.Ағиш). (Лотфулла:) Батша заманында тормош *ифрат* ауыр, көн итеүзәре бик тә ситен ине, уландар... (В.Исхаков). Дөрөс, Шевцовка бик үк ышанып бөтөп тә булмай, тәбиғәте менән *ифрат* шаян егет, юрамал әйтеүе лә ихтимал (М.Хәйзәрөв).

Сикһез киҫәксәһе: Шул ук вақытта ул (Алеша) үзен дә *сикһез* бәхетле тойзо (З.Бишшева). – Бына ни өсөн *сикһез* шат һәм бәхетле мин! – нык тулкынланыузан Михаилдың тауышы калтыранды (Я.Хамматов). – Райхана! —тип өндәште егет үтә нык ғәжәпләһе, *сикһез* нык кыуанып та (З.Ғәлимов). Сәлих үзен *сикһез* бәхетле итеп тойзо (Ғ.Хисамов). Айбулат *сикһез* зур өмөттәр менән тулған күззәрен Яланбикәһең йөзөнә текәһе (Һ.Дәүләтшина).

Артык киҫәксәһе: Ауыз тултырып «Нефтселәр калаһы» тигәс, Фәрит *артык* зур булмаһа ла ысын каланы күрермен тигән өмөт менән алға текләп барзы (Ш.Янбаев). Тик Бәһрәм *генә артык* нык асылып китә алманы (Д.Бүләков) Инсафлы кыззар һымак шым ғына аққан йылға буйында урынлашқан был йәйләү *артык* зур түгел (К.Мәргән). Был донъяла *артык* күп күрзек мазаны без...(Ф.Ғүмәрөв).

Уғата киҫәксәһе: Был көндө улар кыззар менән тау йыуаһы эзләп йөрөй торғас, Емешкә түбәһе күккә олғашқан кеүек күренгән *уғата* дәү бер

тауға барып сықтылар (З.Биишева). Ошо *уғата* үз ителгән урам буйынса көнөнә бер үтмәйенсә сызамай ул (Н.Мусин). Көзгә ямғырзар һәм байтак кына һалкындар булып үткәндән һуң, бындай көндөн матурлығы *уғата* нык һизелә (Ә.Вәли). Һул якта таузар *уғата* бейеккә күтәрелеп торалар (Н.Кәрип).

Бөтөнләй киҫәксәһе: Көзгөнән уға *бөтөнләй* ят, яртакыл кызыккай карап тора ине (Ф.Исәнғолов). Арып алыузан, сайкала-сайкала бөкөрәйешеп, аяктарын сак-сак һөйрәп, *бөтөнләй* тәртипһез рәүештә тиерлек килеп тулды улар (Ә.Бикчәнтәев). Байғужа менән Буранбай *бөтөнләй* башка булып үзгәрәп киттеләр (Д.Юлтый).

Хәзерге башкорт телендә **хатта** киҫәксәһе һөйләмдә һиндәйзәр һүззән, һүзбәйләнештән мәғәнәнән көсәйтеү өсөн кулланыла, мәсәлән: Ә бит улар мине ихтирам итә, кайһы берзәрә *хатта* ярата кеүек ине (М.Кәрим). Ул *хатта* тегенең бер нисә көн кырылмаған сикәһенә кулын тейзәрәп алды (Х.Ғиләжев). Ә берәү ярзам итмәнә бит. Ярзам итеү түгел, таяк тығып маташтылар *хатта* (Р.Солтанғәрәев). Ирһазар, Яхья кеүек еғәрле, бүтәндәр өсөн йән атып торған ирзәр, киске ысык бесәнде бозоусан буһа ла, уһыһына ла карап тормай, бисә-сәсәнәң үзәнә тигән күбәләрен төнөн дә коя ине *хатта* (Н.Мусин).

Кайһы бер оһракта *хатта* киҫәксәһе йһйыу теркәүесе функцияһын да үтәй: Мин қапыл тукталдым, *хатта* бер-ике азым артка сиктем (Д.Юлтый). Улар (сәскәләр) шул хәтле тере, *хатта* уларзың һуш естәрә танауға бәреләп торған һымак (З.Биишева). Ана, күрәһеңме, алдында ни тиклем байрам һйы, *хатта* шәрбәт тә бар (М.Кәрим).

Һуң киҫәксәһе һорау мәғәнәнән көсәйтеп, һөйләмгә көслә эмоциональ бизәк бирә: Ниндәй акса *һуң*? (Б.Ишемғол). Эй уһнаны ла *һуң*! (М.Кәрим). Урһандарыбыззы, көтөүлектәрәбебеззе, урһанған ерзәрәбебеззе кире кайтарып алһак, йәшәр инек тә *һуң*... (Р.Байымов). Быһауы хәтле дәү кәүзәле, таш билле баһадирзы кем күтәрәп һуға алһын *һуң*?! (З.Биишева). һуктык та *һуң* балыкты! (Ф.Исәнғолов).

Шау, шыр көсәйтеү киҫәксәләре исемдәр, сифаттар һәм рәүештәр менән килә: халат *шау ебәктән генә*, келәм *шау бизәктән* һ.б. Миҫалдар: *Шыр яланғас* ятқан киң яһанда. быһа йәнләнер, ер йәшәрәп, донья йәмләнер (Т.Йәнәби). Дөрөс әйтәһең, *шыр тиле* икәнәнде иһбатлаһың шул («Ағизел» журналы). Шунлыктан тыһыс йәшәй, рәхәтләһең укып йөрөй. Барыбер *шыр ялған* (М.Хәйзәрәв). Әллә һаташтыңмы?.. Быһа иһәр, быһа *шыр тиле* (Д.Юлтый).

Тома киҫәксәһе кайһы бер исемдәр һәм сифаттар менән килеп, билдәнәң предметта артык булығын белдерә: *Тома батрак* инде Тимеркәй, ә үзе Ғәлкәй балалары һүзән һөйләй (Б.Ишемғол). Шунан еңгәһе *тома һукыр* калған кыззы дингезгә төртөп төшөрә лә калдыра (Әкиәттән). Ә Ғәфифә инәй көлмәй зә, аһууланмай за: «Без йәш сакта *тома һазар*

булдык» (А.Йәғәфәрова). Был киҗәксәнең *шыта*, *дәм* синоним варианттары бар.

ап-, бәп-, зәп-, йәм-, күм-, кап-, тап-, һап-, япа-, көпә-, өр- һап-, һөп-, сап-, сөп- һ.б. киҗәксәләр.

Һанап үтелгән киҗәксәләр сифаттар һәм рәүештәр менән кулланылып, уларзың мәғәнәһен көсәйтә: Бына ул, *ап-ак* тештәре менән күз камаштырып, башын артқа ташлап, ихлас көлә (Д.Бүләков). Бутаһынан айырылған *бул-буз* дөйләй бузлап ултырам *инде* бына (Һ.Дәүләтшина). Бер нисә минутка тирә-як *тып-тын* булып калды (З.Биишева). Кояштың урман артына йәшеренәүенә *әп-әз* вакыт калғайны (Д.Юлтый). Зөләйханың *йоп-йомшақ* кулдарын тубығыма һалып, кул һыртын һыйпап, иркәләп ултырғым килә (Т.Йәнәби). Алда яңы күренештәр асыла: йыйнак юл *зәп-зәңгәр* күлдә урап үтә йә сылтырап-сорлап ағып ятқан уйһыу шишмәгә килеп төртөлә (Д.Бүләков).

Бер төркөм киҗәксәләрҙең башка һүз төркөмдәре функцияһын үтәгән омоним формалары ла бар. Миҗал: 1. *Тик* – *киҗәксә*. Мин каланың матурлығы *тик* зур таш биналар, магазин тәзрәләрендәге бизәктәр менән генәлер тип уйлай инем (С.Агиш). Ә мин һандуғасты түгел, *тик* һине көтәм (К.Кинйәбулатова). 2) *Тик* – *рәүеш*. Зөләйха башын эйгән, өндәшмәй *тик* ултыра (Т.Йәнәби). Уларға (һалдаттарға) *тик* кенә тороп үлем көтөү кыйын ине (И.Насыри). 3) *Тик* – *теркәүес*. Ул (Сәғизә ауыр язьмышы хақында Гөлнурға ла яззы, *тик* унан яуап булманы (М.Тажи).

ТЕРКӘҮЕСТӘР

Теркәүестәр морфологияла үзенсәлекле һүз төркөмө булып иҫәпләнә. Улар, айырым һүз төркөмө буларак, сағыштырмаса һунғарак формалашкан, шуға күрә теркәүестәр фольклорза, халықтың йәнле һөйләү телендә һирәк осрай. Теркәүестәрҙең формалашыуы һәм таралыуы башкорт язма әҙәби теленең барлыкка килеүе һәм үҫеше менән тығыз бәйләнгән. Башка һүз төркөмдәре менән сағыштырғанда, башкорт телендә теркәүестәр күп түгел. Бының шулай булыуы аңлашыла, сөнки башкорт телендә катмарлы фразалар һәм һөйләмдәр араһындағы бәйләнеште башка саралар, мәсәлән, ялғаузар, бәйләүестәр, һүз тәртибе, кылым формалары һ.б. ярзамында ла биреп була.

Килеп сығышы яғынан теркәүестәрҙе түбәндәге төркөмдәргә бүлөп йөрөтөлә:

1. Башкорт теленең үз теркәүестәре: *да-дә, за-зә, ла-лә, та-тә, йәнә, йәғни, йәһиһә, ки, тик, берсә, шулай ук, шул ук ваҡытта, шуның менән бергә, шулай за, әле, әллә, йә булмаһа* һ.б.

2. Башка телдәрҙән үзләштерелгән теркәүестәр: *вә, бәлки, ләкин, иллә, әммә, хатта* (ғәрәп теленән), *гәрсә, гүйәки, йә, йәки, ки, мәгәр, һәм, сөнки, әгәр, фәкәт* (фарсы теленән), *ә, ни* (рус теленән).

Үзәрәнең морфологик составы яғынан теркәүестәр йә ябай, йә кушма була.

1. Ябай теркәүестәр: *бары, берсә, бәлки, гүйә, йәнә, йә, йәғни, ләкин, сөнки, тағы, фәкәт, һәм, хатта, ә, әгәр, әммә, юкһа, тик, шуныҡтан, гәрсә, әйтерһең* һ.б.

2. Кушма теркәүестәр: *йә булмаһа, шуға күрә, шуға карамасһан, шулай ук, шуның менән бергә, шулай за, әгәр зә, әгәр зә мәгәр, иллә мәгәр, уның карауы, шуның аркаһында, шуның һөҙөмтәһендә* һ.б.

Структур яктан теркәүестәр шулай ук яңғыз һәм пар теркәүестәргә бүленә. Пар теркәүестәргә *йә-йә, йәки-йәки, йәһиһә-йәһиһә, бер-бер, берсә-берсә, ни-ни, әле-әле, әллә-әллә* теркәүестәре карай. Улар һөйләмдә төрлө урында кабатланып килә. Миҫалдар: Язмышы тарихи юлдарзың *ни* сана, *ни* арба сағына тура килде (Р.Бикбаев). Бынан ары вакиғалар *йә* бик тиз көтөлмәгән якка бороласак, *йә* туктап каласак (Д.Бүләков).

Синтаксик функциялары буйынса теркәүестәр ике зур төркөмгә бүленә: *тезеү* һәм *әйәртеү* теркәүестәре.

Тезеү теркәүестәре

Тезеү теркәүестәре һөйләмдәге тезмә бәйләнеште барлыкка килтереүсә грамматик сараларзың береһе булып тора. Улар бер-береһенә

буйһонмаған тиң һөйләм киҫәктәрен (тиң эйәләрзе, тиң хәбәрзәрзе, тиң эйәрсән киҫәктәрзе) һәм тезмә кушма һөйләм составындағы тиң мәғәнәле һөйләмдәрзе үз-ара теркәп килә.

Тезеү теркәүестәре, үзәре аңлаткан мәғәнәләренә карап, өс төркәмсәгә бүлөп йөрөтәлә: 1) йыйыу теркәүестәре, 2) каршы куйыу теркәүестәре һәм 3) бүлеү теркәүестәре.

Йыйыу теркәүестәре

Йыйыу теркәүестәренә *һәм, йәнә, тағы, тағы ла, шулай ук, шуның менән бергә, шул ук вақытта, да-да, за-за, ла-лә, та-тә, вә* (архаик форма) теркәүестәре инә. Был теркәүестәр дөйөм бергәлектә, ике йәки бер нисә эш-хәлдәң бергә булыуын, йәиһә беренә артынан икенсәненә эшләнеүен аңлата. Был теркәүестәрзең һәр кайһыһының мәғәнә нескәлектәре бар, шуға күрә күп оракта уларзың беренә урынына икенсәнен кулланып булмай.

Һәм теркәүесе фарсы теленән үзләштерелгән. Ул тиң киҫәктәрзең һәм тиң һөйләмдәрзең бәйләнәшен күрһәтә. Был теркәүес башкорт телендә һөйләү телмәренә карағанда язма телмәрзә киңерәк кулланыла. Ошоға ярашлы ул, һөйләмдәң тиң киҫәктәре һәм тезмә кушма һөйләмдәң компоненттары эргәһендә килеп, төрлө мәғәнә мөнәсәбәттәрен белдерә.

Һәм теркәүесе, тиң киҫәктәр эргәһендә кулланылғанда, түбәндәге мәғәнә мөнәсәбәттәрен белдерә.

1. Тиң киҫәктәр араһындағы тиң мөнәсәбәттәрзе белдерә: Әгәр Хәким һинәң көлөп ебәрәүендә ишетеп *һәм* эсенә генә һалып куйған булһа? (Ә.Вәли). Ялкын язғы ел ярзамында бында ла үзәненә эшләй: озон теле менән бөтә ерзе ялап ала, коро кәртә-каралтынан күмер *һәм* көл яһай (К.Мәргән). Иңкеш, бал корттары *һәм* тағы әллә нисәмә төрлө бөжәктәр геүләшә (Я.Хамматов).

2. Һөйләмдә ишле тиң киҫәктәрзе теркәй: Шул бурыстарзы теүәле менән үтәү өсөн беззең беренә эшебез – искелек *һәм* яңылык, уңлык *һәм* һуллык талаптарын бер якка ташлап, бөтә милләт бер йән, бер тән булып берләшеүзәләр (Р.Байымов). Миллилек предметһыз абстракт идея булған кеүек, шиғриәтгә сағылышы ла ябай *һәм* бөйөк, тәрән *һәм* юғары, йыйнап әйткәндә, табиғи, әммә сәнғәтсә булырға тейеш («Ағизел» журналы).

3. Тиң киҫәктәрзе яқын мәғәнәлә, синонимик мөнәсәбәттә теркәп килә. Миҫалдар: Автор кырыс *һәм* аяуһыз дәүерзәр киҫәктәренән нәфис әсәрзәр ижад иткән («Шоңкар» журналы). Әзиптең уйсан *һәм* моңһоу шиғриәте бына өс тиҫтә самаһы һүмер индә башкорт әзәбиәтенә хезмәт итә («Ағизел» журналы). Шул вақыт ишек алдында мулланың бойорокло *һәм* каты тауышы ишетелдә (К.Мәргән).

4. Кабатланыуы кылымдар араһында килеп, эш-хәрәкәттең көсәйеүен күрһәтә, мәсәлән: Мин дә Туфан ағай хақында уйлап куйғайным *һәм* һаман

да уйлайым («Ағизел» журналы). Дөрөс аңлағыз, мин быға сакырмайым, реализм принциптарына таянып та бына тигән әсәрзәр ижад итеп була *һәм* буласак («Ағизел» журналы).

Әйтергә кәрәк, әгәр һөйләмдә өс һәм унан артык тиң киҫәк булһа, һәм теркәүесе ин азаккы тиң киҫәк алдынан ғына куйыла: Бер үк вақытта гәжәйеп моңло ла, дәртле *һәм* аһәңле лә булып тальян тауышына һоқланғыс бер теүәллек менән кушылып, киң туғай буйзарына таралды (Ф.Әсәнов). Уның артынан Нәби бай, тағы бер нисә кеше *һәм* шулар араһында таз Шәйхетдин күренде (Ә.Вәли).

Һәм теркәүесе тезмә кушма һөйләм составындағы тиң ябай һөйләмдәрзе теркәп, уларзың семантик яктан бер-береһе менән төрлө мәғәнә мөнәсәбәттәрәндә тороуын белдерә:

1. Вакиғаларзың, эш-хәлдәрзең бер үк вақытта булыуын, мәсәлә: Урамда осраған кешеләрзең бөтәһе лә шат, *һәм* улар ниңәлер йылмаялар кеүек тойола (Ә.Вәли). Беренән-береһе аяуһыз һораузар уның күз алдында һорау билдәһе сүрәтендә бейене-бейене лә әкрәләп таралды, *һәм* улар менән бергә коштар йыры, йылға моңо ла юк булды (Т.Сәғитов).

2. Вакиғаларзың, эш-хәлдәрзең бер-бер артлы булыуын, йәғни эзмә-эзлелек мөнәсәбәтен белдерә: Юлдыбаев тиз генә колбаса менән шәкәр алып килде, Фәниә кыззар бүлмәһенән өс төрлө кружка килтерзе, *һәм* һөйләшә-һөйләшә сәй әсеү башланды (Ә.Вәли). Өфө статистика комитеты секретары Н.А.Гурвич кульязманы авторзың дуһы В.Н.Витевскийға тапшыра, *һәм* ул ни бары 1983 йылда ғына донъя күрә (М.Изелбаев).

3. Сәбәп һәм һөзөмтә мөнәсәбәттәре белдерелә: Язғы һалкын һыуыктан тейгән ауырыу уны аяктан йықты, *һәм* ул озак йәшәй алманы (Я.Хамматов). Ай самаһы вақыт үткәс кенә, үз вәғзәһен үтәне Вилдан: тегеләргә хәбәр итте, *һәм* Имам менән Насип өйзәрәнә кайтты («Ағизел» журналы). Һыу кәмегән һайын, күл һыуы тозлорак була бара, *һәм* балыктарға йәшәү шарттары насарая («Башкортостан» газетаһы).

Вә теркәүесе архаик форма иҫәпләнә. Мәғәнәһе яғынан *һәм* теркәүесенә тап килә. Миҫалдар: Янымда хуш еҫтәр килә, бөтә йәнем *вә* тәнем рәхәтләнә (З.Һази). Көндәр бик якшы *вә* мөләйем, әрәмә *вә* урмандар йәннәт баксалары рәүешендә булып, болондар, хатта таузар за йәм-йәшел булып күренәләр («Ватандаш» журналы). Кайғыларымды аз булһа ла бушатыу *вә* төн үткәрәп кайтыу уйы менән ун сакрым арала булған бер ауылға киттем («Ватандаш» журналы).

Да-дә, та-тә, за-зә, ла-лә теркәүестәре тиң киҫәктәрзең дә, тиң һөйләмдәрзең дә бәйләнешен күрһәтә. Улар тиң әйәләр араһында ла, тиң хәбәрзәр араһында ла кулланыла, тиң тултырыусыларзы ла, хәлдәрзе лә теркәп йөрөй. Миҫалдар:

а) тиң әйәләрзе теркәй: *Гармун тауышы ла*, Әлфиә-нең йөрәк түренән урғылып, ташып сыжкан *йыр тауышы ла* һаман көсәйә барзы (Ф.Әсәнов);

б) тиң аныкlausыларзы: Бөтә нәмәләрзең дә йәндәре бар — *ағастарзың да, таиштарзың да, үләндәрзең дә* (М.Кәрим);

в) тиң тултырыусыларзы: Эхәт Азнаев, контораһына ингәс, урман участкаһындағы эшселәр менән һөйләшкән сакта йомшарып *калыуын да, яңғызлык тойғоһон да* онотто (Н.Мусин);

г) тиң хәлдәрзе: Уға *уңдан да, һулдан да* бәрелделәр, әммә мыкты кәүзәле, йәше утызға етеп килгән бәһлеуән егет кымшанмай за басып торзо (Д.Бүләков).

Йәнә был теркәүестәр эш-хәрәкәтте белдергән ике хәбәрзе теркәй, мәсәлән: Маруся тағы бер аз һөйләшеп *торзо ла* ашығып кухняға кире *йүгерзе* (Һ.Дәүләтшина).

Да-дә, та-тә, за-зә, ла-лә теркәүестәре түбәндәге мәғәнә мөнәсәбәттәрен белдерә:

1. Эш-хәрәкәттең бер-бер артлы булыуын: Әсғәт миңең кулдағы икмәк киҫәгенә йотолоп караны *ла*, ирендәрен ялап, аузын сапылдатып куйзы (М. Кәрим). Әтәлгә бер нисә киҫәк икмәк һалынған тәрилкә, алюмин кружка менән стакан килтереп куйзы: тағы *ла* нишләйем икән, тигән төслә изән уртаһында тапанып торзо *ла*, соланға йүгереп сығып, бер сеүәтә тотоп инде (Н. Мусин). Ул йәһәт кенә калкынып, йыуынып, кырынып алды *ла* тәзрә корғандарын айырып торған баузы тартты (Р.Байымов).

2. *Да-дә, та-тә, за-зә, ла-лә* теркәүестәре, кабатланып килгән хәбәрзе теркәп, эш-хәрәкәттең көсәйеуән белдерә: Ул баянан бирле көрәшселәрзең беренән әйләндерә *лә* әйләндерә (Ф.Акбулатова). Ул мәғрур канаттарын яйғына елпеп *оса ла* *оса* (Ф.Әсәнов). Ә Акселән, үзенең мәңгелек йырын йырлап, һаман аға *ла* аға (Б. Бикбай). Марат һеңләһен йоклатқан булғандыр инде, өйгә бикләп сыккан да киткән, ә тегеһе бузарғансы илаған *да* илаған (Т.Сәғитов).

3. Эш-хәрәкәттең тиз алмашыныуын: Әлфиә кырт кына боролдо *ла* йүгерә-атлай капканан сығып китте (Ф.Әсәнов). Ул һиндәйзер әске ярһыу менән егеттең билән бөтә көсөнә үзенә табан һыкты *ла*, һис тә көтмәгәндә генә ергә ултырып, уны кулбашы аша атып та ебәрзе («Ағизел» журналы). Шакып астыра алмаслығын аңлағас, ул болдор яһындағы ватык кирбестәрзең беренән алды *ла* тәзрәгә тондорзо (И.Абдуллин). Дүрт аяғы менән басып торған әйләнәһендә йәшен тизлеге менән боролдо *ла* бүреләргә табан ук кеүек атылды (С.Ағиш).

Бынан тыш *да-дә, та-тә, за-зә, ла-лә* теркәүестәре тезмә кушма һөйләм составындағы ябай һөйләмдәрзе бер-беренән теркәй.

Теркәүестә тезмә кушма һөйләмдең компоненттары араһында түбәндәге мәғәнә мөнәсәбәттәре сағылдырыла:

1. Сәбәп-һөзөмтә мөнәсәбәттәре: Шәһизә әбей кунакка сакырзы *ла*, улар төнгә калды (Һ.Дәүләтшина).

2. Капма-каршылык мөнәсәбәттәре: Өхмәзи ер хақы тураһында ауыз асқан ине *лә*, Тимербай уны туктатты (Ж. Кейекбаев) Юлаусыға сәй эсереп ебәргәндә *лә* якшы булыр ине *лә*, самауыр кайнатырға күмере генә юк (Ш.Янбаев).

Тағы, тағы ла, йәнә теркәүестәре һөйләмдә һаналып киткән тиң киҫәктәрзе теркәй. Миҫалдар:

1) тиң әйәләрзе: Тәзрә янындағы быялалы өлкән шкафта төрлө вареньелар, банкылар, бал һалынған һауыттар, *тағы* әллә низәр тезелешеп ултыралар (Һ. Дәүләтшина). Каузарланып, старостаһы, *тағы* әллә кеме былар каршыһына сықты (Ғ. Хөсәйенов). Атайым менән ағайым, *тағы* ла ике-өс кеше, урманда куна ятып, колхозға бура бурай (Н. Мусин). Бай үзе бисәһе менән, *тағы* Колморза старшина бисәләре менән, *тағы* әллә кемдәр шунда (Т. Хәйбуллин).

2) тиң хәбәрзәрзе: Күп уйландылар, кәңәшләштеләр, *тағы* тирәк янына килделәр, *тағы* уның башынан күперзе күзәтеп ултырзылар (З.Бишшева). Зөлфиәгә Наил *тағы* күп-күп һөйләр, *тағы* моңланыр, *тағы* хискә бирелер кеүек ине («Башкортостан кызы»). Умырып алған ташлы тупракты һөзөп килеп ақтарзы ла ул *тағы* тура менеп китте. *Тағы* умырып алды, *тағы* төштө, *тағы* ақтарзы, *тағы* менде (К.Мәргән).

3) тиң аныклаусылар араһында кулланыла: Сабир мулланың, *тағы* бер нисә карттың кулдарындағы таяктарын бәрәп осорзо (И.Ғиззәтуллин).

4) тултырыусыларзы бер-берәһе менән теркәй: Ақлан киң япракты, эре-эре сәскәле клевер, кәрешкә, хуш есле мәтрүшкә, *тағы* әллә ниндәй үләндәр менән сыбарланған (Р.Сабитов). Таш сиркәү каршыһы гел қаранан кейенгән қара, ерән һақаллы поптары, әрхәрәйзәрә, *тағы* әллә кемдәрә менән тулы (Ғ. Хөсәйенов).

5) тиң хәлдәрзе: Ул миңә көндән-көн *тағы* һөйкөмлөрәк, *тағы* нескәрәк күренә (Д.Юлтый). Без *тағы* ла фронтқа, *тағы* кан эсенә бара инек (Д.Юлтый).

Был теркәүестәр кушма һөйләм составындағы ябай һөйләмдәрзе лә теркәй һәм қабатланып, һаналып қилгән эш-хәрәкәт йәки күренештәрзең бер-бер артлы булыуын белдерә. Миҫалдар: *Тағы* вальс, *тағы* улар бергә бейей («Ағизел» журналы) Яззар үтер, йылы йәйзәр қилер, *тағы* көз еле иҫер, *тағы* қыш һыуығы булыр («Башкортостан кызы» журналы). Шунан *йәнә* сапты, *йәнә* туктаны (Т.Сәғитов). *Йәнә* балқый, *йәнә* һүнә, Ялқыны ергә төшә (Г.Котоева). Шунан *йәнә* бер-берәһенә табан атланылар, *йәнә* низер һөйләшергә тотондолар (Р.Солтангәрәев).

Шулай ук, шуның менән бергә, шул ук вақытта теркәүестәре тиң киҫәктәрзе теркәп йөрөй.

1. Тиң әйәләрзе: Ирғә, сираттағы бер ирғә, *шул ук вақытта* берзән-бер ирғә, беренсе мәртәбә яланға барыу ирғәһе (Т.Ғиниәтуллин). Шул вақытта баһыуза қояш үзенең қайнар күзе менән өткән тау һыртында һәм тау

итәктәрендәге уйпат ерзәрзә – кыуаклык буйзарында – ауыл крәстиәндәре, *шулай ук* Ғариф батрактары ер һөрәләр (Ғ.Хәйри).

2. Улар шулай ук тиң хәбәрзәр араһында ла кулланыла: Ул Кайынлы ауылындағы яңылыктар өсөн бик нык шатлана, *шул ук вақытта* кайһы бер етешһезлектәр өсөн ысын йөрәктән әрней (Б.Бикбай. Риф аяғына баһа алмай, *шулай за* иламай ғына һызлана ине (С.Ағиш). Улар Кузьминдың игенен, бесәнән, үззәре конфисковать итеп алып, астар араһында бүлделәр, *шул ук вақытта* утыз биш йөк иген килтереп безгә ярзам күрһәттеләр (Һ.Дәүләтшина). Кескәйерәк йоморо кара күззәр шундай акыллы ла, баһалкы ла, *шул ук вақытта* үтә игтибарлы ла (З.Бишева).

3. Тиң аныклаусыларзы теркәп килә: Кайзан килә был бойороусан, *шул ук вақытта* атайзарса хәстәрлекле тауыш? (Н.Мусин). Кыскаһы, уның акыллы, йор һүзле, *шул ук вақытта* теремек зат икәнән шәйләүе кыйын түгел (Т. Финиәтуллин). Икенсе донъяға килеп эләккәнәмде аңлай инем, бында бүтән уттар яна, икенсе телдә һөйләшәләр, бындай кешеләрзән, электр уттарынан миңә ят, *шул ук вақытта* ылыктырғыс һулыш килә («Ағизел» журналы).

4. Тиң тултырыусыларзы: Бында без Фәрит Исәнғоловтың үзе вақытһыз вафат булғандан һуң донъя күргән «Сууак көндәр» романын, *шулай ук* Әхиәр Хәкимовтың «Кош юлы», «Өйөрмә» романдарын күз уңында тотабыз («Ағизел» журналы).

5. Тиң хәлдәрзе теркәп килә: Батырша восстаниеһынан һуң да, *шулай ук* Салауат Юлаев восстаниеһынан һуң да башкорт халкы каты изеү астында йәшәнеләр («Башкорт әзәбиәте тарихы»). Үзе һәләк, һығылмалы, *шул ук вақытта* башкаларға окшамағанса ышаныслы атлай... (Д.Бүләков) Карағуров Йәмлегөлдөң гәжәпләнеү катыш һокланып, *шул ук вақытта* һағайыбырак та караған зур асылған күззәренә хайран калды (Д.Бүләков).

Каршы куйыу теркәүестәрә

Каршы куйыу теркәүестәрәнә түбәндәгеләр карай: *ә, ләкин, әммә, тик, иллә, иллә мәгәр, бары, бәлки, фәкәт, юкһа, юғиһә, шулай за, шулай булһа ла, шуға карамаһтан, уның карауы*. Был теркәүестәр дөйөм каршылык мәгәнәһән, йәғни бер эштең үтәләү-үтәлмәүенә икенсе эштең каршы куйылыуын белдерә. Каршы куйыу теркәүестәрә ябай һөйләмдәге тиң киҫәктәрзең һәм кушма һөйләм составындағы тиң һөйләмдәрзең бер-береһәнә бәйләнешән булдыралар. Әйтергә кәрәк, йыйыу теркәүестәрәнә карағанда, уларзың әйәрсән киҫәктәрзе теркәп килеүе һирәгерәк осрай.

Ә теркәүесе ябай теркәүес һанала. Был теркәүес тиң һөйләм киҫәктәрән һәм тиң һөйләмдәрзе теркәй. Миҫалдар: Ләкин һыузың бер тамсыһын да йотмай, ә бер алдына, бер артына әйләнәп, бер уңға, бер һулға

карап, тирэ-якка бөркөп ебэрэ («Урал батыр» эпосынан). Их, дустар, йәмле лә көнөбөз, э тыуыр көн тагы ла яктырак (Б.Бикбай).

Ә теркәүесе һөйләмдә бер эш-хәлдә, йәки предметты икенсегенә каршы куйыуы белдерә. Бында бер нисә мәгәнә төсмөрләнешен айырып күрһәтеп китеү кәрәк:

1. Ә теркәүесе бер үк вакытта барған төрлө эш-хәлдә каршы куйып сағыштырғанда кулланыла. Миҫалдар: Тауға барһаң, таштар үкерә, ә дингеззә тулкын һикерә (М.Кәрим). Уларға (бай балаларына) һуғыш еле қағылғаны юк, ә без, өс туған, һуғышта йөрөйбөз (Д.Юлтый). Алдар менән мин алдан төшөп алғайным, ә уның иптәштәре, беззән бер аз арттарак калып, мал кыуып киләләр ине («Зөһрә менән Алдар» эпосы).

2. Беренсе һөйләмдәге уй-фәкерзәң икенсе һөйләмдә нығытылмағанын, йәғни көткәндең киреһе булғанын белдерә, мәсәлән: Эш барған да кеүек, ә күңел урынында түгел (Р.Солтангәрәев). Аш-һыузары уртак, ауырып киткән юлдаштарын бергәләп тәрбиәләйзәр, ә ялға, куналкаға тукталғанда, әңгәмә куйырып, бәхәсләшә башлаһалар, һис һүззәре берекмәс ике төркөмгә бүленәләр (Ә.Хәкимов).

Тик, бары, фәкәт бәйләүестәре мәгәнәләре һәм функциялары яғынан бер-береһенә яқын тора. Улар башлыса тиң һөйләмдәрзә теркәп, каршылык мөнәсәбәтен белдерә. Миҫалдар:

Тик теркәүесе: Күлдәктәрәм коро, тик салбарым ғына һыуланған (Д.Юлтый). Урак вакыты етте, тик урырға ашлык кына юк ине (З.Биишева). Ауыл күп искә төшмәй, *тик* үзебеззәң өй әсендәге кешеләрзә һәм Фәһри бабайзар менән Ғәлимә апайзарзы күңелдән сығарып булмай ине (М.Ғафури). Кайзалыр ситтә уларзың тонок тауышы ишетелә, *тик* малай уға иғтибар итмәй, донъяһы менән онотолған (Д.Бүләков).

Фәкәт теркәүесе: Мал кайғыһы кайғы түгел ул, кустым, *фәкәт* донъялар имен булһын («Башкортостан кызы» журналы). Йәмилә өсөн қояш сығыузың, қояш байыузың һәм гүмер үтеүенең бер зә әһәмиәте юк, *фәкәт* уның күңелен борсоған, башын ватқан нәмә – тормош һәм икмәк мәсәләһелер (М.Ғафури).

Бары, бары теркәүестәре: Колхозсылар эшкә сығырға ашықмай, *бары* Шәрәф Ирәтәков менән бер төркөм йәштәр генә ырзынға китте (Б. Бикбай). Лейтенант Федотовтың ниндәй задание менән дошман тылына ебәреләүен белмәй, *бары тик* һиземләй генә ала ине ул (Ә.Хәкимов). Улар бер-бер артлы окоп төбөнә төшөп яттылар, *бары* Билал ғына ашықманы (А.Таһиров). Төрмә алдында тауыш ишетелмәй, *бары* карауылсының шәүләһе генә күзгә салына (А.Таһиров).

Улар шулай ук һөйләмдең тиң киҫәктәрән теркәп йөрөй: Ауырлыктарзы күргән, *фәкәт* тамам бизмәгән (М.Ғафури). Бәлки, тоторға ла атайға әйтергәлер, тип һораны егет үз-үзенән, тик шунда ук уйынан кире кайтты (Б.Рафиков).

Ләкин теркәүесе. Ғәрәп теленән килеп ингән был каршы куйыу теркәүесе бер-береһенә каршы куйылған тиң қисәктәрзе һәм һөйләмдәрзе теркәй. Миҫалдар: Тағы ла күтәрзе, *ләкин* эсмәне, ауызына килтергәс, кире куйзы (Я.Вәлиев). Фатима, мин бейей белмәйем, тип бер аз борғоланып торзо, *ләкин* әхирәттәре қыстағас, қотола алманы, бейене (Ж.Кейекбаев). Сәлимә осоп-йүгереп самауыр кайнатты, мунса якты, бер туктауһыз йүгерзе, һөйләне, көлдө, *ләкин* арыманы, талманы (З.Биишева). Әйе, алда бит уны ауыр, *ләкин* хөрмәтле эштәр көтә (З. Биишева). Яман усал, ғәййәр, *ләкин* бәхетһез халык икән («Ағизел» журналы). Борис Васильевич бәләкәйерәк, *ләкин* йыуан ғына бер кеше ине (С. Агиш). Айбулат ярһып, *ләкин* қысқырмай яуап бирзе: Котлояр ағай менән без ғүмерзә талашканыбыз юк! (Һ. Дәүләтшина).

Ләкин теркәүесе тезмә қушма һөйләмдең компоненттарын теркәп, капма-каршылық мөнәсәбәтен белдерә: Уның тауышы артык көслә лә түгел, *ләкин* һүзе аңлайышлы ине (З. Биишева). Ул бөгөн аш бешерә алмауына *тағы* әллә ниндәй дәлилдәр табырға уйлағайны, *ләкин* Үмәр уның һүзен бүлде (Һ. Дәүләтшина). Мурза яғынан күз зә алмайынса, малайзар байтак яттылар, *ләкин* шылт иткән тауыш та ишетелмәне (М. Кәрим). «Бәлки, яңылыш күрәмдер» тигән өмөт бар ине әле унда, *ләкин* урам осона якынлашқан һайын, был якты өмөт һүнә барзы (Ш. Янбаев).

Әммә теркәүесе. Был теркәүес мәғәнәһе буйынса *ләкин* теркәүесенә якын тора һәм шулай ук каршылыклы эш-хәлдәрзе белдергән һөйләм қисәктәрен һәм һөйләмдәрзе теркәй. Һөйләү телендә был ике теркәүес икеһе бергә лә қулланылып йөрөй. Миҫалдар: Тазға ағайзары кире кайтырға кушкандар, әммә Таз быға риза булмаған (әкиәттән). Тимер бөгөлөр, әммә тимер һынмас. Тимер изелер, әммә вакланмас («Ағизел»). — Әллә ни күргән юк-юклығын, әммә ләкин безең балалык дәүеренә замананың ауыр мәле тура килде (Ә.Гәрәев).

Ябай һөйләм составында *әммә* теркәүесе түбәндәге һөйләм қисәктәрен теркәй:

1. Тиң хәбәрзәрзе: Әхмәтшаның йәшел күззәре усал янып китте, тештәрен қоторған бүре шикелле шытырзатып куйзы, *әммә* ләм-мим өндәшмәне (З.Биишева). Өс көн, өс төн йөрөгән ул қарт эзенән, *әммә* ақһақал менән күзгә-күз осрашыузан курққан («Ай менән Қояш бер генә»). Үзе янып-көйөп, бешеп бөттө, *әммә* баланы қотқармай қуйманы (И. Физзәтуллин). Қарт баһыузы йырып һалынған ошо һуқмак буйлап теге якка барзы, қысқырзы, һөрәнләне, урманды арқырыһы-буйға йөрөп сықты, *әммә* ейәнен таба алманы (Т. Ғиниәтуллин).

2. Тиң анықлаусыларзы: «Ленин», «революция» тигән кеүек Емешкә һис тә аңлашылмаған, *әммә* корос һымак нык тойолған һүззәрзе әле береһе, әле икенсеһе қабатлай (З.Биишева). Ире ун бер йәшкә оло Рәшизәнән, *әммә* һәйбәт холокло, уңған кеше ине («Ватандаш» журналы). Киәфәтендә

Батыршаһ хәйләкәр һәм үзлегенән фәһемләп һөйләүсән, *әммә* ғалим кеше ине (М. Өмөтбаев).

3. Тиң хәлдәрзе: Хәмиттең йөзөнә каты ризаһызлыҡ сыҡты һәм һаҡ кына, *әммә* каты итеп әсәһенең һүзен бүлдә (З.Бишшева). Әсенән асыуы кайнап, кара көйөп, *әммә* тыныс кына Айбулат конторанан сыҡты (Һ. Дәүләтшина). Бүренең күззәре бер асылып, бер ябылып, һүнәп барған йондоззар төслә өмөтһөз, *әммә* йырткыстарса йымылдай («Ағизел»журналы).

Әммә теркәүесе тезмә кушма һөйләмдең компоненттарын теркәй: Ул тағы нимәлер әйтергә теләне, *әммә* уйзаны тулҡынлануыҙан буталды (Я.Вәлиев). Заятүләк яҡ-яғына карай, *әммә* унда һыуһылыу күрәнмәй ине инде, ти. («Заятүләк менән һыуһылыу» әкиәте). Тазға ағайзаны кире кайтырға кушкандар, *әммә* Таз быға риза булмаған («Таз» әкиәте). Без корал тазартқан арала мәңге туктамаһ тойолған ямғыр ййлап тымды, *әммә* тирә-яҡ һаман һыу, әс бошорғос күнелһез (Т.Ғиниәтуллин).

Юкһа, юғиһә теркәүестәре шулай ук мәғәнәләре яғынан каршы куйылған һөйләмдәрзе йәки һөйләм киҫәктәрән теркәй. Миҫалдар: Исмәт, һин асыуланма, бер нәмәнә асыҡларға булдым әле, *юғиһә* икеле-микеле һөйләшергә һис тә яратмайым (Т.Сәғитов). Халыҡ менән артыҡ каты тотонма. *Юғиһә* фронттан кайткандар үтә коро булуысан (Ғ.Ибраһимов).

Шулай за, шулай булһа ла, шуға карамаһтан теркәүестәрәнән кулланылыуына миҫалдар: Дүрт баланы аякка баһтырып, барыһын да башлы-күзле иткән, *шулай за* байтаҡ ғүмерән яңғызыраҡ үткәргән кәйнәһе Сәғирәгә хәзәр үтә яҡын ине («Ағизел» журналы). Карап тороуға бына тигән, ут кеүек егетһен, ә *шулай за* йүнле эш күрһәтә алмайһың (Һ.Дәүләтшина). Карамыш аңлай: дүрт кешегә каршы тора алмаяһаҡ, *шулай за* һынырға, касып котолорға уйламай (Н.Мусин). Самалап яғалар икән, театрза һалкын, *шуға карамаһтан* халыҡ күп килгән (Б.Бикбай). Айыузы караңғы төшөр алда ғына һөйрәтеп алып кайтканылар, *шулай булыуға карамаһтан* был хәбәр иртәгә иртүк бөтә ауылға таралып өлгөрзә (Ж.Кейекбаев). Караңғы төшөп еткәйне, *шулай за* күктә секрәйешеп торған йондоззарзың тонок кына яктыһында дуға кеүек кыйылып торған булһа ла, ай за бар (Ғ.Ибраһимов).

Уның карауы теркәүесе шулай ук бер-береһе менән каршылыҡ мөнәсәбәтендә торған тиң киҫәктәрзе һәм һөйләмдәрзе теркәй. Миҫалдар: Ерәнсәнән юлы бороу булған, уның карауы бик тақыр булған (әкиәттән). Киленебез төскә-башка әллә ни һылыу түгел, уның карауы эшкә унан шәп кеше юк («Башкортостан кызы»).

Каршылыҡ мөнәсәбәте башкорт телендә **шулай ук бәлки, иллә, иллә мәгәр, хатта** теркәүестәре ярзамында белдерелә. Был теркәүестәр һөйләм киҫәктәрән, шулай ук һөйләмдәрзе теркәү өсөн кулланыла. Миҫалдар: Ямғыр туктамай, бәлки тағы ла шәберәк яуа («Башкортостан кызы»). Улар

(сәскәләр) шул хәтле тере, хатта уларзың хуш естәре танауга бәреlep торган һымак (З.Бейешева). Басариев, акылһыз түгел, быны белә, *мәгәр* юк-барга тәгәрәп бармай, һак тотә үзен («Ағизел» журналы). *Иллә мәгәр* Бибешенде Хисбуллага бирмәһән, һиндә бер көн торасағым юк!.. Ишетәһенме? – тип теззе Сәрбиямал (З.Бишева).

Бүлеү теркәүестәре

Бүлеү теркәүестәренә *йә, йәки, йәһә, берсә-берсә, ни, бер, әле, әллә, йә булмаһа* теркәүестәре инә. Был теркәүестәр һөйләм эсендә яңғыз йәки парлап кулланыла һәм эш-хәлдең кабатланып тороуын, ике йәки бер нисә эштең береһе генә үтәлеуен, йә булмаһа берәй эштә ике йәки бер нисә предметтың береһе генә катнашыуын белдерә. Бүлеү теркәүестәре ябай һөйләмдә тиң эйәләрге, тиң хәбәрзәрге, тиң эйәрсән кисәктәрге бер-береһенә тоташтырыуы грамматик сара вазиһанын үтәй. Бынан тыш улар кушма һөйләмдәге ябай һөйләмдәргән дә бер-береһенә мөнәсәбәтен белдереп йөрөй.

Йә бүлеү теркәүесе төрки телдәргә киң таралған. Был теркәүес һөйләм эсендә яңғыз за, парлы ла кулланылып, төрлө мәгәнә мөнәсәбәттәрен аңлата:

1. Эш-хәлдең, күренештең кабатланып тороуын асыклай: Леонид ашыға, ә һузмак, уның менән шаярыға теләгәндәй, *йә* уңға борола, *йә* һулға тайпыла (И.Абдуллин). Бер ни зә кылып булмай, ул йәнән усына кысып тигәндәй, *йә* йүгерзе, *йә* атланы (Ғ.Хисамов). Кәйнәһә *йә* Гөлбикә менән озақ-озақ һөйләшеп ултыра, *йә* Гөлшатты эйәртә лә баксаға һыу һибәргә китә (Б.Рафиков).

2. Кирелек мәгәнәһен белдерә: Ярай, карама, *йә* бөтөнләй ғашик булырһың (И.Абдуллин). Уның һизмәгәнә якшы, *йә* бөтә уйлағандар юкка сығыр («Башкортостан»). Юк, һорама ла, юк тигәс, юк, *йә* бөтөнләй кыуып сығарырмын («Йәшлек»).

3. Бер нисә эш-хәлдең, күренештең бергә, бер үк вақытта булыуын асыклай: Йорт шундай шыкһыз, күңелһез, *йә* уты юк («Йәшлек»). Уның Илһамға барыһын да түкмәй-сәсмәй һөйләп биргеһе килде, тик аяғы йөрәмәй шул, *йә* үзе күренмәй («Йәшлек»). Көн шундай коро, эсе, *йә* азырақ эле лә юк (З.Бишева). Юл бөтөнләй күренмәй башланы, *йә* бураны ла һаман тынмай (А.Йәғәфәрова).

Ябай һөйләмдә грамматик сара буларак *йә* теркәүесе:

1) тиң эйәләрге теркәй: —Ул тылсымлы кеңәнән тәмле-томло нәмәләр һис вақытта ла өзөлмәй. *Йә* берәй шакмак шәкәр, *йә* дүрт-биш бөртөк йөзөм емеше, *йә* перәник валсығы, *йә* кипкән муйыл, *йә* курылған борсак була (М.Кәрим). Уның өйөнән бер вақытта ла кеше өзөлмәй. *Йә* күрше-күлән, *йә* берәй үткенсе, *йә* дуҫ-иштәре менән тулы булған була

(З.Биишева). Лираның бөгөн күңеле тыныс түгел. *Йә* караңгы төн, *йә* капка шакыған ел, *йә* һалкын ямғыр шикләндерә, куркыта (Ф.Әсәнов);

2) тиң хәбәрзәрзе теркәй: Тик һин генә мине *йә* күккә күтәрәһен, *йә* ергә бәрәһең («Ағизел» журналы). Донъяла һәр кем *йә* үзенсә бәхетле, *йә* үзенсә бәхетһез (Ғ. Хөсәйенов). «Катай» тип әйтеп кара Ғарифка! Ишетеп калһа, ул икенсе бер сәбәп табып, *йә* түләү хала, *йә* келәтенә ябып куя (Ж.Кейекбаев). Ниңә шулай икән – үтә рәхәт булғанда, кеше *йә* *оса*, *йә* *йөзә* һымак (М.Кәрим);

3) тиң әйәрсән киҫәктәрзе теркәй: Хашим ағай, Трофимдарзы *йә* бөгөн, *йә* иртәгә атасактар (Б.Рафиков). Бүреләр санаға якынайғас, йүнһез ир тегеләрзе әүрәтеп, юл ыратыр өсөн *йә* септә, *йә* тунын, *йә* быймаһын ыргытып барған (С.Шәрипов). Кәримә әсәһенең вақытынан әлек бөкөрәйә башлаған биленә, шырауланып ярылған кулдарына карай за, *йә* педагогия, *йә* медицина училищеһына инергә кәрәк, тигән фекергә килә ине (Ф.Әсәнов). Берәй дошманының, арттан һағалап килеп, сукмар *йә* балта төйзәһе менән тондороуы бик мөмкин (Б.Рафиков);

4) тезмә кушма һөйләмдәрзең компоненттарын теркәй: Улай беззең менән һөйләшәргә булғас, йүнлерәгегез килһен,-тизәр,-йә укытыусы килһен, *йә* председатель үзе! (К.Мәргән). Сакырмағандарзыр, *йә* сакырлылып та бармағандыр (М.Кәрим). Ордер *йә* ул булып тултырылған, *йә* уны ла үз яктарына аузарғандарзыр (Д.Бүләков). Бер зә ышанғы килмәй, *йә* атайым хаклы түгел, *йә* бында без аңлап-төшөнөп етмәгән нәмәлер бар (Т.Ғиниәтуллин).

Йәки теркәүесе кабатланған эш-хәрәкәттең капма-каршылығын йәки уларзың тиң әһәмиәтлеген күрһәтә. Беренсе оракта был теркәүес ярзамында капма-каршы күренештәр араһындағы бәйләнеш күрһәтелә: *Йә* йәшәргә Тыуған илде һатып, *Йәки үлһәк*, бергә үлергә... (Г.Юнысова).

Алда халык, бына рампа, артта—

Киң басыузар *йәки* Уралтау,

Йәки камышлы күл, теләһә ни...

Барыһы якын, барыһын яратам! (Р.Янбулатова).

Икенсе оракта бер нисә эш-хәрәкәт бер тигез кабатлана һәм *йәнә* теркәүесен *шулай ук*, *һәм* теркәүестәре менән алмаштырып була: Улар сығыш яһағанда *йәки* тапшырыу алып барғанда, үззәренә карап һокланып туйып булмай («Ағизел» журналы). Быға тиклем Лейпцигга барғанда *йәки* унан ялға кайтканда бер ауыз һүз кушмай тиерлек йөрөгән Зильда иһә ошонан азак Карам менән яғымлы һөйләшә башланы (Н.Мусин). Малайзар менән язын йомран, ирлән, көшәл тотһак *йәки* кышын капканға йәтсә, ас әләктерһәк, тиреһен һызырабыз за Талипка йүгерәбез (М.Кәрим).

Йәниһә, йә булмаһа теркәүестәре. Был теркәүестәр ябай һөйләмдәге тиң киҫәктәрзе һәм кушма һөйләм составындағы һөйләмдәрзе теркәй: Кайза тоткандар шундай баһадирзы, подвалдамы, *йәниһә* бәйләпме?

(Д.Бүләков). Һәр бер хат, үтенес, һәр бер кағыз артында кеше, *йәһә* бер төркөм кешеләр, хатта коллективтар язмышы торғанын Сәғит Харисович хәзер асык белә (Д.Бүләков). Маһизанан һора, *йә булмаһа* Мария Ивановнаға барып кил (А.Таһиров).

Ни-ни теркәүесе күп осракта парлы кулланыла:

1. Ябай һөйләмдә каһма-каһшы мәғәнәле тиң киҫәктәрҙе теркәй: Фирая, трубкаһы урынына һалырға ла онотоп, *ни үле, ни тере* баһып тора ине (Һ.Дәүләтшина). Декабрь айына тиклем кар яумай, *ни арба, ни сана* булып яткан сак ине был (Н.Мусин). «*Ни* аллаға, *ни* муллаға (Әйтеһ). Егерме көн *ни ауырыу, ни сәләмәт* түгел – ятам бына шулай (А. Фирфанов). Йәйзең йәһле көндәрәндә каз үләнәнә кырын ятып ғаиләһе менән аш ашаған, сәй эскән. Ә теге *ни ауыл, ни кала* булмаған совхоз фермаһында *ни кызык та, ни йәм!* (Р.Солтангәрәев).

2. Тезмә куһма һөйләм составында һөйләмдәр араһындағы кирелек мәғәнәһен көсәйтә: *Ни* автобус йөрөмәй, *ни* ат... («Ағизел» журналы). *Ни* укып булмай, *ни* язып булмай... (Р. Ғарипов). Ни Кәрим юк, *ни* Шакир за килмәгән (А. Таһиров). *Ни* көн түгел, *ни* төн түгел (А.Таһиров).

Бер-бер, әле теркәүестәре эш-хәлдәрҙең, күренештәрҙең бер-бер артлы килеүен, даими каһатланыуын белдерә: Ул *бер* атайға, *бер* Оксанаға, *бер* миңә карай (М.Кәрим). Ә атыш тауышы тулкын каһкан һымак *бер* якынайып, *бер* алыһайып дауам итте (З.Биһшева). *Әле* алдына коймак килтереп ултырталар, *әле* кәрәҙле бал, яңы ғына үткәреп алынған йәш каймак, эремсек, корот, каһланған ит... (Һ.Дәүләтшина). Якуп кайтып күренгәс, эсәһе *бер* ағарзы, *бер* күгәрҙе (М.Кәрим).

Берсә-берсә теркәүесе күренештәрҙең, эш-хәрәкәттәң эзмә-эзлелеген, бер-бер артлы килеүен, каһатланыуын аңлата: Өләсәйҙең йәһле күззәре *берсә* асыла, *берсә* йомола (М.Кәрим). Кәримәнәң тыныслығы тамам юғалды: был яңы тойго уны *берсә* кыуандырған һымак итә, *берсә* эс боһорғос уйзарға төһөрә (Н.Мусин). *Берсә* көмөш билбаузай, таузарзың билән быуып үтә, *берсә* үткәр бысактай коһшта ялтырап, дөһ караңғы урмандарзы киһеп сыға (Б.Рафиков). Рухымды *берсә* күккә ашырасак, *берсә* упкынға атасак (М.Кәрим).

Аныклау теркәүестәре

Йәғни теркәүесе асыклау, аныклау мөнәсәбәттәрен белдерә. Был мөнәсәбәттәр һөйләмдәң баш һәм әйәрсән киҫәктәре араһында булырға мөһкин: Был осраһыу, *йәғни* әлегә һөйләһеү каһнетта булыр кеүек ине (Д.Исламов). Һәр таш киҫәге шаһлон аһа үтергә, *йәғни* бер зурлыкка булырға тейеш («Ағизел» журналы). Ысынлап та, ауыл ерендә һужалык етәксәһе – үзе баш, үзе түш, *йәғни* батһа (Д.Исламов). Көрәштә барлыкка

килгән энергия бөтә гәләмгә хәрәкәт, *йәгни* тереклек бирә («Ағизел» журналы).

Йәгни теркәүесе шулай ук теһмә кушма һөйләмдәрҙең бер-береһенә бәйләнешен булдыра: Ошо ваҡыттан башҡорт ерҙерен күпләп тартып алыуҙың яңы бер мәле башлана, *йәгни* налогтар һәм башка һалымдар кырка арта (Б.Рафиков).

Башҡорт телендә кайһы бер рәүештәр, киҫәксәләр һәм инеш һүҙҙәр шулай ук теркәүес вазиһаһын үтәй. *Бәлки* инеш һүҙен һәм *хатта* көсәйтеү киҫәксәләрен шундайҙарға индерергә мөмкин.

Бәлки теркәүесенә асыҡлау мөнәсәбәтенән тыш, капма-каршылыҡ кеүек мәғәнә төсмөрлөктәре лә хас: Тәбиғи булмаған бәғзе кеүәттәрҙе ғилем, һөнәр менән енеп мәсхәрә итеп була ла, бында тәбиғәткә каршы китеү түгел, *бәлки* тәбиғәттең бер киҫәге менән дуслашыу, бергә-бергә уның менән эш итеүҙәр (М.Ғафури). Ямғыр туктамай, *бәлки* тағы ла шәберәк яуа бирә («Башҡортостан кызы» журналы). Улар минең барыуымды ауырһынмайҙар, *бәлки* теләйҙәр генә ине (М.Ғафури). Коммунистар улар һезҙе үлтермәйҙәр, *бәлки* һезҙе үлтерергә, һезҙе бөтөрөргә теләүселәрҙе үлтерәләр (Ғ.Хәйри).

Хатта теркәүесенең кулланылыу сфераһы киң: ул тиң эйәләр, хәбәрҙәр, эйәрсән киҫәктәр, шулай ук қатмарлы синтаксик конструкцияларҙың компоненттары араһында кулланыла. Шул ук ваҡытта уға көсәйтеү мәғәнәһе лә хас:

1. *Хатта* теркәүесе тиң эйәләрҙе теркәй: Бына уның китәһен ишетеп, Байрас, Шәүрә, Моратша, *хатта* Заһира ла йүгереп килеп еткән (З.Биишева). Бай за, батша ла, *хатта* пәйғәмбәр зә уны тотоп кала алманы (З.Биишева). Урамдарзан дауыл үткән тиерһең, ара-тирә сүп-сар менән буталып, ултырғыс ватыктары, сепрәк-сапрак, *хатта* һауыт-һаба һибелгән (Р. Байымов). Ағастар, сәскәләр, хайуандар, *хатта* коштар за йомшак, еләс елдән һөйөлөп, көндөзгә эсе кәмегәнгә һөйөнөп, байрам итә (З.Биишева).

2. *Хатта* теркәүесе тиң хәбәрҙәрҙе теркәй: Мин капыл тукталдым, *хатта* бер-ике азым артқа сиктем (Д. Юлтый). Кайҙалыр китергә әзерләһенеп торған Әпсәләмов уны һөрөмөн койоп каршыланы, *хатта* хәл-әхүәл дә һорашманы, ултыр за, тимәһе (Х.Ғиләжев). Шул аркала үзенең яңғызлығын, бөтә кайғыһын онотто, *хатта* Дәүләткол ағаһына хат язуын да һирәкләтә башланы (Д.Юлтый). Рәхмәт йөзөнән был төбәккә изгелек эшләргә ынтылған, *хатта* бер каяны аузарып күл яһатқан (Р.Низамов).

3. *Хатта* теркәүесе һөйләмдең тиң эйәрсән киҫәктәрен теркәй:

а) тиң аныҡлаусыларҙы: Тик йәш зоотехник менән Гөлгөнә кысқа июнь төһө үтеп барғанды ла, ай батканды ла, *хатта* таң яқтылығы һибелә башлағанды ла һизмәһеләр (Д.Исламов). Унда һандыҡ дәүмәллә, *хатта* унан да эрерәк таштар береһе өстөнә икенсеһе өйөлгән (М.Кәрим). Һәр хәлдә, бындай мәлдәрҙә уны (Аҡбулак) шундай кеүәтле, усал, *хатта*

вакыты-вакыты менән мәкерлелер, тип һис тә уйламашың (Р.Солтангәрәев). Усмангәле миндә үзен иҫкә алып һөйләрлек якшы, *хатта* үтә якшы тәъсирзәр калдырзы (С.Агиш);

б) тиң тултырыусыларзы: Уны белмәгән кеше юк, һәм ул үзе лә ауылдың картын-йәшен, *хатта* бала-сағаһын да исемләп белә (К.Мәргән). Рәшизәнең маңлайынан, *хатта* бармактары остарынан һалкын тир бәрәп сыкты («Ватандаш» журналы). Акса табыу өсөн бөтә нәмәнә, хатта ер-һуызарыңды, Ватаныңды һатып ебәрергә мөмкин («Ағизел» журналы);

в) тиң хәлдәрзе: Юк, ул туйға барып етә алмам, Өндә түгел, *хатта* төшөмдә (Р. Ғарипов). Өстәлдәге телефондар бер-бер артлы, *хатта* бер юлы шылтырай (Б.Рафиков). Италияндарзың күбеһе Дантеның батырлығын шапыртып, *хатта* бер аз кызыгып һөйләй (И.Абдуллин). Ул бөтә торошо менән ғәжәп бөхтә, матур, мыкты, *хатта* танымаслык тип әйтерлек яңы күренде Алешаға (З.Бишева).

Хатта теркәүесе тезмә һәм әйәртеүле кушма һөйләмдәрзе теркәй. Хатта теркәүесе менән теркәлгән тезмә кушма һөйләмдәрзең өлөштәре араһында түбәндәге мәгәнә мөнәсәбәттәре урынлаша:

1) икенсе һөйләмдә беренсе һөйләмдең йөкмәткеһе дөйөмләштерелә: Заһизә үтә албырғап калғайны, *хатта* ул кайнаған сәйе менән консерваһы һақында ла онотто (Н.Мусин). Кала мәрә бөгөн кис Байрамовтың фатирына үзе шылтыратты, *хатта* хужа аптырап телһез кала яззы («Ағизел» журналы). Суминов, кейек аңдыған сос һунарсы кеүек, алан-йолан караньға кереште, *хатта* Федотов мылтығын һәрмәп куйзы (Ә.Хәкимов);

2) тезмә кушма һөйләмдең икенсе өлөшө беренсе һөйләмдәге эш-хәрәкәттең, хәл-тороштоң самаһын һәм дәрәжәһен асыклай: Көн йылынды, *хатта* эсе булып китте («Ағизел» журналы). Ике сакрым барғас, үләндәрзе ялпаштырып яткан урынында кан нык кына аккан, *хатта* тупрак еүешләнгән (Н.Мусин).

Әйәртеү теркәүестәре

Әйәртеү теркәүестәре — әйәртеүле һүзбәйләнеш барлыкка килтерәүсе грамматик сара. Әгәр тезеү теркәүестәре һөйләмдә тезмә бәйләнеште барлыкка килтерһәләр, әйәртеү теркәүестәре әйәртеүле бәйләнеш яһайзар, улар башлыса әйәртеүле кушма һөйләмдәрзә әйәрсән һөйләмде баш һөйләмгә теркәп йөрөй.

Әйәртеү теркәүестәре сәбәп, шарт, окшатыу, һөзөмтә, кирелек мөнәсәбәттәрен белдерә.

Семантик йәһәттән әйәртеү теркәүестәре бер нисә төркөмгә бүленә:

1. Сәбәп теркәүесе: сөнки.
2. Шарт теркәүестәре: әгәр, әгәр зә, әгәр зә мәгәр.

3. Һөзөмтә теркәүестәре: ки, хатта, шуға, шуға ла, шуға күрә, шуға күрә лә, шунлыктан, шуның өсөн, шул аркала, шул сәбәпле, шулай булгас, шуның аркаһында, шуның һөзөмтәһендә, тимәк.
4. Аныклау теркәүесе: йәғни.
5. Окшатыу-сағыштырыу теркәүестәре: гүйә, гүйәки.

Сәбәп теркәүесе

Сөнки теркәүесе морфологик яктан ябай теркәүес, ул һөйләмдә тиң хәбәрзәрзе теркәп килә, мәсәлән: Йәштәр Рәшизә әбейзе күрмәйзәр, сөнки теге якка карап ултырғандар (К. Мәргән).

Сөнки теркәүесе шулай ук эйәртеүле кушма һөйләмдә баш һөйләм менән эйәрсән һөйләм араһындағы сәбәп мөнәсәбәтен белдерә. Миҫалдар: Ярата ине уны атаһы, *сөнки* кызыкай, әсәһенән бигерәк, атаһына окшағайны, халык әйткәнсә, һуйып каплаған кеүек («Ағизел» журналы). Боззан һуыык, көмөштән саф был шишмәгә... һукмак һузылған. «Кыззар һукмағы» тип йөрөткәндәр уны, *сөнки* кыззар ошо һукмактан бер өзлөкһөз шишмәгә йөрөп торған (З.Бишева). Ғәлиә, әлбиттә, миһең үзенә тишә язғансы карағанды белмәй, *сөнки* алда барған әсәһенән күзен алмай килә (Т.Ғарипова). Атаһы Шиһап үлгәндән азак Атаһулла карт менән ике аралағы һалкынлыҡ һуңғы йылда бөткәйне тиерлек ине, *сөнки* Байморат бергә эшләү дәүерендә Атаһулла карттың йөрәк төбөндә қаста һакламай торған эскерһез кеше булыуына тамам ышанғайны (Н.Мусин).

Стилистик максаттарза эйәрсән һөйләм үз аллы һөйләм булып та килергә мөмкин, шулай булыуға қарамастан *сөнки* теркәүесе менән теркәлгән катмарлы синтаксик конструкциялар араһында сәбәп мөнәсәбәте һаклана: Ул башлаған эшен бер ни тиклем алып куйырға булды. *Сөнки* уға бирелгән өс көн үтеп бара ине инде (М.Кәрим). Быға кызығыусылар күп булһа ла, теше үтерлек кеше табылманы. *Сөнки* алпауыт бик кыйбат һорай ине («Ағизел» журналы). Шул үзе. *Сөнки* қаптың йәлпәйгән ерендә Байназаровтарзың ырыу тамғаһы – «куян эзе» ярылып ята ине (М.Кәрим).

Һөйләшһәләр әгәр туған телдә,

Телгә алып улар миһе лә.

Сөнки миһ киләсәк менән бергә

Һаклап саптым, телем, һине лә (Р.Ғарипов).

Шарт теркәүесе

Әгәр теркәүесе — морфологик составы яғынан ябай теркәүес. Ул фразаның башында килеп, шарт һөйкәләше аңлатқан мәғәнәне көсәйтә. Миҫалдар: Әгәр Рәшизә әбейзең килгәннен күрһәләр, кыззар шунда ук мендәрме, баласмы сығарып биргән булырзар ине (К.Мәргән). *Әгәр* зә

теркәүесе составындағы *зә* көсәйтеү киҫәксәһе теркәүескә төшкән бәһәмдәң көсәйеүенә булышылык итә: *Әгәр зә* республикалар суверенлык алмаһа, уларзың мөмкинлектәре, билдәле булыуынса, нык тараясақ ("Шоңқар"). *Әгәр зә* Мәзинә лә ташлап китһә, ул нисек йәшәр был донъяла? («Ағизел» журналы).

Әгәр зә мәгәр теркәүесе мәғәнә яғынан *әгәр* теркәүесенән бер ни тиклем айырылып тора. Ул шулай ук шарт мөнәсәбәтен белдерә, ләкин был осрақта шарт мөнәсәбәте киҫкен рәүештә куйыла. Морфологик составы буйынса кушма теркәүестәр төркөмөнә карай: *Әгәр зә мәгәр* Хисбулла суфый кабат килеп сыкһа, штобы бер һүз әйтәһе булма, ишетһен қолағың (З.Бишева). *Әгәр зә мәгәр* тракторзы төзәтергә тура килһә, хәбәр итермен (Н.Кәрип).

Һөзөмтә теркәүестәре

Һөзөмтә теркәүестәре: ***хатта, шуга, шуга ла, шуга күрә, шуның өсөн, шуныктан, шуның һөзөмтәһендә, шул аркала, шулай булғас.***

Һөзөмтә теркәүестәре һөйләм киҫәктәрен, шулай ук һөйләмдәрзе теркәү өсөн кулланыла, көсәйтеү, һөзөмтә мөнәсәбәтәрен белдерә.

Хатта теркәүесе актив кулланылған теркәүестәрзең береһе һанала. Ул һөйләмдең тиң киҫәктәрен теркәй: 1) тиң әйәләрзе: Бай за, батша ла, *хатта* пәйғәмбәр зә уны тотоп кала алманы (З.Бишева); 2) тиң хәбәрзәрзе: Рәхмәт йөзөнән был төбәккә изгелек эшләргә ынтылған, *хатта* бер каяны аузарып, күл яһатқан (Р.Низамов); 3) тиң тултырыусыларзы: Рәшизәнәң маңлайынан, *хатта* бармактары остарынан һалкын тир бәрәп сыкты («Ватандаш» журналы); 4) тиң аныкласыларзы: Сәйерерәк, хатта бер аз һармағырак иҫәпләнгән был ике катындың башына һиндәй генә уй килмәс, тиһең (М.Кәрим); 5) тиң хәлдәрзе: Ысынлап та, изәндә лә, *хатта* уға койка хезмәтен үтәүсе диван аркаһында ла китап өйөмдәре ятыр булды (Б.Рафиков) Урамында түгел, *хатта* ишек алдында ла үлән үсмәй бит унда (Р.Солтангәрәев).

Хатта теркәүесе шулай ук кушма һөйләм составындағы әйәрсән һөйләмде баш һөйләмгә теркәүе грамматик сара вазифаһын үтәп йөрөй: Каширинсылар Көнъяк Урал башқорт ауылдарында күп золом яһаны, *хатта* улар арбаларының күсәрен умарта ватып алған бал менән майлай торған булғандар (З.Вәлиди). Перовский үтә тишерзәй итеп қараны, *хатта* карт һалдат Ырысқолдоң да был ауыр қараштан тәне зымбырлап қуйзы, ул итек үкәләрен шыкылдатып қағып, кәүзәһен турайтты («Ағизел» журналы).

Әйәртеүле кушма һөйләмдәрзә *хатта* теркәүесе менән теркәлгән әйәрсән һөйләм баш һөйләмдә әйтелгәндең һөзөмтәһен белдерә: Улар (сәскәләр) шул хәтле тере, *хатта* уларзың хуш естәре танауға бәрәлеп

торған һымак (З.Биешева). Уның көлөүе шундай матур, *хатта* шишмөнөн шылтырауына окшаған («Ағизел» журналы). Һыу өйәңке тирәһен шул тиклем йыузы, *хатта* теге бер аз ергә һенеп калғандай булды (Р.Солтангәрәев). Йәй буйына яуған ямғырзан ер шул тиклем дымға туйынғайны, һыузар ташып, йылғалар ярзанынан сығып, вак-төйәк күперзәрзе алып китте, *хатта* былларзың бәләкәй генә шишмәһе лә шул тиклем шашты, үтеп йөрөү өсөн тимер-бетондан бәләкәй генә күпер һымак нәмә әтмәләргә тура килде (Р.Солтангәрәев). Буран шул хәтлем нык булған, *хатта* ауыл ситендәге бәләкәй өйзәрзе бөтөнләй күмеп киткән («Ағизел» журналы).

Шуға, шуға ла, шуға күрә, шуның өсөн, шунлыктан, шул сәбәпле теркәүестәре башлыса кушма һөйләм составындағы ябай һөйләмдәрзе бер-береһе менән теркәй, һөзөмтә мөнәсәбәттәрен белдерә. Миҫалдар: Муса Ейәнем ул сакта бик мауығып инглиз теле өйрәнә башлағайны, *шуға күрә* көсөктө инглизса «Грей» (Һорокай) тип атаны (М.Кәрим). Моратша бай ақылға бер төрлө қылай күзле малайына ике йыл буйы қыз таба алмай икән, үз тирә-яғындағыларзың берәүһе лә бирмәй икән, *шуға күрә* ул хәзер алыс ауылдарға йөрөргә уйлай икән, тигән хәбәрзе иҫенә төшөрзә (Һ.Дәүләтшина). Мышы эзе түгелме икән, тигән уй тәүзәрәк һунарсыны бер аз тынысландыра төшкәндәй итте, *шуға ла* үзенең был юрауын дөрөсләргә теләп, эззе яззыртмаҫка тырышты (Р.Низамов). Байтак ерзе лә кулдан ыскындырырға тура киләсәк, *шуның өсөн* уны хәзергә бөтөнләй түләмәҫкә кәрәк (Һ. Дәүләтшина). Бына шул-шул, *шуның өсөн* дә һин, мин юк сакта, һис берәүһе менән дә каты қағылма (Һ.Дәүләтшина). Лирик герой-егет үзенең һөйгәнән иң-иң саф һөйөү менән ярата, *шунлыктан* унан айырылып тороузы бик ауыр кисерә (Т.Килмөхәмәтов).

Шуның һөзөмтәһендә, шул аркала, шулай булғас, шуның аркаһында теркәүестәренән кулланылыуына миҫалдар: Ике ырыу Ирәндәк йәйләүе өсөн ярыша, *шулай булғас* ике ырыу батыры, ике ырыу сәсәндәре генә катнашалар (М.Буранғолов.) Үтә лә ғорур ине, *шул аркала* беззең яқынайышыу байтак вақыттан һуң ғына башланды («Шоңқар» журналы). Һыуытқыстың эсенә тыштағы йылылык күсмәһен өсөн, уның стеналарын ике кат яһайзар, *шул аркала* һалқын сығмай, йылы үтмәй («Шоңқар» журналы).

Ки теркәүесе иҫкергән һүзәр рәтенә инә. Һөзөмтә мөнәсәбәтен белдерәһе был теркәүес хәзерге башқорт әзәби телендә һирәк кулланыла. Ул кушма һөйләмдә һөзөмтә әйәрсән һөйләмдә баш һөйләмгә теркәй: [Сабир мулла]: Мәғлүм булһын *ки*, без фәкирегез бик ауыр хәлдәргә калдык (Б.Ишемғол). Башқортостан ауыл хужалығы шул кәзәр ауырлықка төштә *ки*, әле булһа үзенең элекке хәленә килә алмай. ("Совет Баш-кортостанының ун йылы", 1929).

Окшатыу теркәүестәре

Окшатыу теркәүестәре: гүйә, гүйәки. Был теркәүестәр бер нәмәне йәки эш-хәлдә икенсәненә сағыштырғанда, окшатканда кулланылып, *кеүек, шикелле, әйтерһең дә* тигән мәгәнә бирә. Миҗалдар: Һүзең үтмәс урындарза әмер итмәк – *гүйәки* бағананы така какмак (М.Ғафури).

Бик алыстан улар күренделәр,

Гүйә күкрәк киргән батырзар (Д.Юлтый).

Гүйә әле миңә ун һигез йәш —

Һыу кисмәгән, утта көймәгән (М.Кәрим).

Ышанысым ап-ак, якты – ниндәй бәхет,

Гүйә йәйзең юлдарыма йәшел бәрхәт (Р.Шаммас).

БЭЙЛЭҮЕСТЭР

Бэйлэүестэр тип һөйләм эсендә үз аллы һүзәр араһындағы синтаксик мөнәсәбәттәрҙе белдерәүсә ярамлыҡ һүзәргә әйтәләр. Бэйлэүестәр һөйләмдә айырым һүзәрҙе бер-береһенә бэйләп киләләр: урман аша барыу, ағымға қаршы йөзөү, төнгә хәтле эшләү, кисәнән һун осратыу, таш һымақ-каты, ут кеүек кызыу һ.б.

Бынан тыш башқорт телендә бэйлэүестәр қушма һөйләм эсендә эйәрсән һөйләм менән баш һөйләмдең синтаксик мөнәсәбәтен дә барлыҡка килтерәләр: улар эйәрсән һөйләм составында килеп, уны баш һөйләмгә бэйләй. Мәсәлән: *Без майзанға барып етеү менән, йәбешкәк қар яуа башланы (А.Тәһиров)*. Үзәрәнен функциялары менән бэйлэүестәр килеш ялғауҙарына яқын торалар. Килтерелгән һөйләмдә бэйлэүес белдергән мөнәсәбәт төшөнсәһен килеш ялғауы менән генә лә бирергә мөмкин: *Без майзанға барып етеүгә, йәбешкәк қар яуа башланы*.

Бэйлэүестәр үзгәрмәүсән һүз төркөмдәрәнә инә, уларзың грамматик күрһәткестәре юк. Шуға қарамастан, қайһы бер бэйлэүестәрҙең килеш, күплек, эйәлек, хәбәрлек, сағыштырыу дәрәжәһе ялғауҙарын қабул итеүзәрә мөмкин: һинәң кеүектәргә, уның кеүегерәк һ.б. Миҫал: Тик ундағы халық кына нефтселәргә бер ете ят яқтан килгән эзәми заттарға қараған *кеүегерәк* қарай (Р.Солтангәрәев). Ул миллиондар *һымақ*, ябай бер революция һалдаты... Э бит уның *кеүектәр* менән ил тулы (И.Насыри). Урыстарзың кешегә шундай итәғәтләләре бар, Ғәзимә *кеүектәрәң* ары торһон (Һ.Дәүләтшина).

Килеп сығышы буйынса бэйлэүестәр үз аллы һүзәрҙән барлыҡка килгән тип қарала. Ошо йәһәттән уларзы бер нисә төркөмгә бүлөп йөрөтәләр.

1. Төп бэйлэүестәр. Был төркөмгә қараған бэйлэүестәр лексик мәғәнәләрен бөтөнләй юғалтқан формалар, күп осрақта уларзың һиндәй һүз төркөмөнән айырылып сығыуын да билдәдәүе мөмкин түгел. Улар хәзәрәгә эзәби телдә тик бэйлэүес функцияһында ғына кулланылалар. Башқорт телендә төп бэйлэүестәргә түбәндәгеләр қарай: менән, өсөн, кеүек, һымақ, шикелле, айқанлы, кәзәр, кәзәрә, табан, һайын, тиклем, сақлы, хәтлем, күрә, бирле, торо, ише һ.б.

2. Башқа һүз төркөмдәрәнән (исем, сифат, рәүеш, кылым) күскән бэйлэүестәр. Улар үзәрә айырылып сыққан төп һүзәргә омоним булып торалар.

Был төркөмгә ингән бэйлэүестәрҙең байтақ өлөшөн исемдәрҙән күскән бэйлэүестәр тәшкил итә: тыш, буйы, самаһы, тирәһе (төп килештәгә исемдәрҙән); башқа, көйгә, көйөнә, һақына, ыңғайына, озайға, озайына (төбәү килештәрҙәгә исемдәрҙән); арқаһында, тураһында, һақында, хәлдә,

турала, хакта, рәүештә, алда, мәлдә (урын-вакыт килештәге исемдәрзән); тарафтан, тарафынан, сәбәптән (сығанак килештәге исемдәрзән) һ.б.

Рәүеш бәйләүестәргә түбәндәгеләр карай: һуң, элек, элгәре, әүәл, каршы, кире, ары, артык, аркыры, аркылы, бире, борон, азак, якын, былай, алда һ.б.

Сифат бәйләүестәр: бүтән, ала, озон, тартым, төслә һ.б.

Башкорт телендә кулланылган бәйләүестәр араһында кылымдан күскән бәйләүестәр зә байтак. Улар түбәндәгеләр: күрә, карап, карамастан, карағанда, карай, карата, карамайынса, була, булып, буйлап, башлап, килеш, тип, кала, килгәндә, алып, аша, ашыу һ.б.

Бәйләүестәр үз аллы лексик мәғәнәгә эйә түгел, шуға күрә улар айырым торғанда конкрет мәғәнә белдермәй. Үз аллы һүз хокуғына эйә булмағанға күрә, бәйләүестәр айырым һөйләм киҫәге лә була алмай, ә һүзәр араһындағы мөнәсәбәттәрзә генә белдерәләр. Хәзерге башкорт телендәге бәйләүестәр һөйләм киҫәктәре араһында урын-ара, вакыт, сәбәп, максат, объект, окшатыу-сағыштырыу, бергәлек һ.б. мөнәсәбәттәрзә белдерә. Ошоға ярашлы бәйләүестәрзә шартлы рәүештә түбәндәге төрзәргә айырып йөрәтәләр:

Пространство, йәғни урын-ара бәйләүестәре: аша, буйлап, буйынса, аркылы һ.б.

Вакыт бәйләүестәре: бирле, тиклем, саклы, һуң, элек, элгәре, башлап һ.б.

Максат бәйләүестәре: өсөн, тип, була һ.б.

Бергәлек бәйләүесе: менән.

Сәбәп бәйләүестәре: күрә, аркаһында, айканлы, сәбәпле, һөзөмтәһендә һ.б.

Окшатыу-сағыштырыу бәйләүестәре: кеүек, төслә, шикелле, һымак, ише, кәзәре, кәзәр һ.б.

Йүнәләш бәйләүестәре: табан, таба, карата, карап һ.б.

Көсәйтеү бәйләүесе: һайын һ.б.

Бәйләүестәрзән күпселеге бер нисә мәғәнә белдереп, үз-ара синонимик мөнәсәбәттә тора, мәсәлә: тиклем — хәтлем — саклы — кәзәр; килеш — көйә — көйөнә — көйөнсә; тураһында — хакында — турала — хакта; алда — әүәл — элек; башка — бүтән — тыш; аша — аркыры — үтә; һуң — азак; өсөн — күрә — була — сәбәпле; алып — башлап; борон — элгәре һ.б. Бәйләүестәр үз-ара антонимик мөнәсәбәттәрзә лә торорға мөмкин, мәсәлә: һуң — элек, бире — ары, тәүзә — азак һ.б.

Бәйләүестәр үз алдарына кулланылмайзар, ә һүзәр араһындағы синтаксик мөнәсәбәттәрзә белдерәү сараһы булып торалар. Улар, фәзәттә, һөйләмдә исемдәр һәм исемләшкән һүзәрзән һуң килеп, үзәрә эйәрәп килгән һүзәрзә башка һүз төркөмдөрәнә (кылымға, исемгә һәм исем урынында килгән башка һүзәрзә) бәйләй.

Хәзерге башкорт телендә бәйләүестәр түбәндәге өс төркөмсәгә бүлөп йөрөтөлә:

- 1) төп һәм эйәлек килеш менән кулланыла торған бәйләүестәр;
- 2) төбәү килеш менән кулланыла торған бәйләүестәр;
- 3) сығанак килеш менән кулланыла торған бәйләүестәр.

Төп килештәге исемдәр һәм эйәлек килештәге алмаштар менән кулланылыусы бәйләүестәр

Был бәйләүестәргә түбәндәгеләр инә: *менән, өсөн, кеуек, һымак, шикелле, төслө, һайын, аша, утә, аркылы, тураһында, хакында, турала, хакта, буйы, буйынса, буйына, аркаһында, аркала, айканлы, тарафынан, сәбәпле, урынына, тиклем, саклы, кәзәр* һ.б.

Менән бәйләүесе хәзерге башкорт телендә актив кулланыла һәм күп төрлө мәғәнә төсмөрлөктәре бирә:

1. Бергәлек: Кымыз эсеп, телдәрәнә килгәнде әүләп, **һаксы менән** бер тын һөйләшәп ултырзы ла Кыуандык ауылға карай китте (Ғ.Хәкимов). **Яманаев менән** һөйләшәү уның күңелен бер аз тынысландырзы (Д.Бүләков). Тарғын кырк **кеше менән** генә кыуып киткән тегеләрзе («Башкорт халык ижады»). Без **Новиков менән** икәү инек (Д.Юлтый). **Григорий Иванович менән** булған был әңгәмә төн уртаһы ауғансы ултырып кына түгел, шәмде һүндереп, йокларға яңынан тезелешәп ятқас та, бик озакка һузылды (Һ.Дәүләтшина).

2. Эш башкарыу коралы, сараһы мәғәнәһендә: Атты **сыбырткы менән** кыумайзар, **һоло менән** кыуалар (Әйтәм). Төкәтмәле өйзөң кабырғаһына буй эшләнгән соланға килеп ингәс, Хажғәле карт караңғыла **таяғы менән** уңлы-һуллы һуғып шақылдатты (Ж.Кейекбаев). **Штык менән** немецтарзы сәнсеп кыра башланык («Башкорт халык ижады»). Гөлийөзөм атаһының ырзын төбөнә һепереп йыйып куйған тауык емлеген, тәүзә **көрәк менән**, калғанын усы менән һыпырып йыйып, торпошаға урап арбаға һалды ла үзе лә һикереп менеп ултырзы (Һ.Дәүләтшина).

3. Барған юл, үтәсәк ара: Ике көн **диңгез менән** барырга (А.Таһиров). Кыззар урманға китеп күп тә үтмәне, Сөнәгәт, кәртә артына сығып, яр буйлап киткән **юл менән** һыу үренә табан атланы (Ж.Кейекбаев). **Днестр буйы менән** қояш байығансы барзык (А.Таһиров).

4. Файзаланылған материалды белдерә: Юлдың уң яғында бер ауыл күренде. Бында өйзәр таштан матур итеп һалынғандар, түбәләрен арыш **һаламдары менән** тигез, бөхтә итеп япқандар (Д.Юлтый). Лавка бикле, **тимер селтәр менән** қапланған тәзрә быялаларын саң баққан (Һ.Дәүләтшина). Өр-яңы булмаһа ла, кыйығы **тимер менән** ябылған, алты мөйөшлө бөтөн генә өйө бар, уны һуғыш башланырзан бер йыл элек кенә һалып ингәйнеләр (Н.Мусин). Уның һул яғында лапас; уның алдында,

бүкәндәре мүкләнә башлаган тәгәрмәсле арба өстөндә *муйыл агастары менән* коршалған зур мискә (Ғ.Хәйри).

5. Вақыт мәгәнәһе: Бер көндә *таң менән* үк торзом да, оло юл менән сыктым да киттем (С.Агиш). *Кис менән* иртә йокоға ята торған крәстиән халкы *иртә менән* дә иртә тора (Һ.Дәүләтшин). *Таң һарыһы менән* уянып китте Ризуан (Н.Мусин). *Иртә менән* йәнле эзәм калмаған кеүек тыныс ятқан ауыл *кис менән* гөжләп китте (Һ.Дәүләтшина).

Исем кылымдан һуң килгәндә, *менән* бәйләүесе вақыт эйәрсән һөйләмдә баш һөйләмгә теркәй, йәғни теркәүес вазифаһында кулланыла: Кыш *якынлашыу менән*, күмәк һунарға кызыу әзерлек башлана, айырыуса йәштәр елкенә (Д.Бүләков). Шул хәбәрзе *ишеттеу менән* күззәрәмдән йоко осто (Ғ.Ибраһимов).

6. Юл йөрөү сараһы: *Поезд менән* озақ барырға тура килмәне (А.Таһиров).

7. Эштең, хәрәкәттең башкарылыу рәүешә: Йәнеш ғорур *төс менән душының* артынан эйәрзе (З. Бишшева). Айбулат тәмәке төпсөгөн ыргытты ла, уның янып бөткәнән *диккәт менән* караған һымак, утка текләп уйға калды (Һ.Дәүләтшина). Мәктәптең түрендә Мирза хәзрәт йәнәшәһендә ултырыуы Ғариф тыңлатыу нәүбәтенә үз улдарына етеуен *ашкыныу менән* көттә (Ғ.Хәйри). Сыуакай әбей Емеште һаман шулай куркытып, илатып, бер *эшлекле төс менән* кот койоуын дауам итте (Һ.Дәүләтшина).

8. Эштең эшләнәү сәбәбе: Уның һүзәнә карағанда, бөтәһе лә әзер булған, тик бына заказчиктың *гәйебе менән* генә эш эшләнмәй калған (Р. Солтангәрәев). Халык уның Карамыш тигән исемен юкка ғына Кормош тип алмаштырмағандыр бит?! Үзең беләһең, *комһоз-комагайлык, һаранлык менән* кормошка әйләнгән бит ул (З.Бишшева).

9. Эш башкарыу максаты: Сәрбиялдың һаранлығын белгәнлектән, уға *йомош менән* килгән кеше юк (З.Бишшева). Сафуан һуғышырға теләмәне. Ярашыу *ниәте менән*: – Уйындан уймак сыға тигәндәй, эште олоға ебәрмәйек. Йә, етәр индә, – тине (Я.Хамматов). Ул (Карам) кыззың күңелен йомшартыу *теләге менән* Зильда эргәһенә килдә (Н.Мусин). Кунактар таралғас, Мәғфүрә, Айбулатты *күреитерәу ниәте менән*, Шәһизә әбейзе кунырға алып калды (Һ.Дәүләтшина).

10. Сағыштырыу: – Шағир күңеле *барометр менән* бер индә ул! – тип дауам итте Кирәев (Б.Рафиков). Поездың тизлегә *ташбака менән* бер ине («Ағизел» журналы). Шағир халкы *ярык барабан менән* бер (Т.Сәғитов). Бындай һораузар бөгөн Рәшиттең күңел яраларына *тоз һибәу менән* бер буласак (Б.Рафиков).

11. Эш-хәлгә нигез булған нәмә белдерелә: Рабфакта ике йыл укығас, Хәзисә Барласовнаның кәңәше, *юллауы менән* ул институтка күсте (Ә.Хәкимов). – Һин ир *акылың менән* фәһем итеп кара (Ж.Кейекбаев). Ләкин әсәһенәң *кәңәше менән* Сәми калаға китергә өлгөрмәй калды

(Р.Байымов). Николай батша *әмере менән* Тыуған илде ташланым («Башкорт халык ижады»). «Ләкин был еңеүзе нисек булһа ла тизләтергә кәрәк, сөнки Россия эсендә синфи көрәш көсәйә, большевиктарзың *коткоһо менән* халықтың батшаға каршы күтәрелеп, власты үз кулына алыуы ихтимал», – тигән һүзәрзе укығас, Федорзың күзәрәндә оскондар һикергеләне (Н.Мусин).

12. Тормош-көнкүреш сараһы: Бер Йөзшишмә ауылы, йәғни Нуриханов исемендәге колхоз, һәм тағы ла һанаһаң һынар кул бармактары ла етерлек кенә хужалыктар *игенселек менән* донъя күрә (Д.Бүләков). Бәләкәйзән тимер эшен яратқан, *корал эшләү менән* мауытқан (Б.Рафиков). Элек-электән Йөзшишмә райондың ғорурлығы була килде. Сөнки район, башлыса, *кортсолок һәм малсылык менән* шөгәлләнә (Д.Бүләков).

13. Күләмде, зурлықты, кешенең йәшен белдергәндә кулланыла: *Сама менән* олоһона кырк йәштәрзе бирергә мөмкин булһа, йәшерәгенә утызған артык булмаһса тейеш ине (С.Агиш). Ләкин төбәлгән ер алыс ине әле, *сама менән* тағы бер нисә азналык юл калған булырға тейеш (К.Мәргән). Дилауиров, *аркырыһы-буйы менән* метрға метр көүзәһен ауыр күтәрәп, креслоһынан төштө (Д.Бүләков). Тегеһе шунда ук *сажин буйы менән* түрәһенең алдында кайкайып басты ла эт торолого һирпеп торған күзәрә менән Вәлидовтың шазра йөзөнә текәлдә (Ф.Исәнғолов). *Егерме беренсе йәше менән* барған Алдарбай кустыһы иһә унан аша карап тора, күзәрәндә оскондар уйнай, һызма мыйығы ирзәрә матур сырайына олпатлык өстәй (Н.Мусин).

14. Тулылык мәгәнәһе: Яландай зур цех *халык менән* тулы, кешеләр уртаға бакқан (Р.Солтанғәрәев). Иртә менән мәктәп үзенең укыусылары, укытыусыларзың *нәсел-ырыузары менән* тулы булды (Ғ.Хәйри). Казан калаһында йөрөгәндә хисапһыз күп *тауар менән* тулы кибеттәрзе күрәп, исе киткән Шакман, бары тик иленә кайтқас кына, Мөхәмәт Әмин хандың коро һөйләшеүенә мәгәнә һәм баһа бирә алды (К.Мәргән). Шулай итеп, улар һуғышқанда, қояш яктыһында езләнеп күренеүсе *һаламдар менән* тулы саналар бер як ситтә ял ителәр (Ғ. Хәйри). – һу-уу, һеззә өй тулаһы қунак икән дә, – тине почтальон қыз, газета, журналдар, *хаттар менән* тулы сумкаһын қутара башланы (Н.Мусин). һандуғастар тауышы инде ишетелмәһә лә, ағас аралары мең төрлө моң, аһән, *ауаз менән* тулған (Д.Бүләков).

15. Йыйыу мәгәнәһе: Өсөнсө көндө инде Николай Кузьмич үзенең бөтә *һәмәләре менән* буш бүлмәгә күсте (Ғ.Хәйри). Гәрәй Шәйбәкович, һеззә менән осрашыуға бик шатмын. Был тосты *барығыз менән* танышыу хөрмәтенә күтәрәм (Я.Хамматов). [Ваһап:] һез *нәсел-һәсәбегез менән* төһөз бур булдығыз (Ж.Кейекбаев). *Нәсел-һәсәбе менән* шулай улар. Аллаяр қайным үзе лә бик майлы күз әзәм... (Ф.Исәнғолов).

16. Эш йәки хәлдәң берәй вакиғаға бәйле булуы: *Беренсе сентябрь менән* котлайым һеззе, дустар! (Р. Нигмәти).

17. Эштең, хәрәкәттең башкарылыу рәүешен белдерә: Бәтәһе лә бер *әзәп менән* килеп күрешә лә донъя хәлдәрен һорашырға тотона (Р.Солтангәрәев). Бына Суфия ниндәйзер бер *ярһыулык менән* кәләмгә тотондо (З.Биишева). Ул (Сафа), башкалар кеүек, ораторлык менән бик мауыкмай, *баһалкы тауыш менән* генә һөйләүсән, ләкин эшлекле кеше (Б.Бикбай).

Менән бәйләүесе теркәүес функцияһын да үтәп йөрөй һәм һөйләмдәң эйәләрен бер-береһенә теркәй, мәсәлә: Шул төндә офок *менән* офок, Ер *менән* күк бергә кушылған (Р.Назаров). Кылыс та, эйәр *менән* йүгән дә – Каһым түрәнеке (З.Биишева). Ер *менән* күк араһында, хыял донъяһында канатланып оскан Биктимер уларзың сәнскеле һүзәрәнә колак та һалманы (Ф.Исәнғолов). Матурлык *менән* көс ярыша бит бында! Сибәрлек *менән* ғәйрәт алыша (М.Кәрим).

Бынан тыш *менән* бәйләүесе кушма һөйләм составындағы вақыт эйәрсән һөйләмдә баш һөйләмгә тоташтырыуы грамматик сара вазифаһын үтәй. Был функцияла *менән* бәйләүесе вақыт, сәбәп һ.б. мәғәнә төсмөрлөктәрен белдерә. Мәсәлә: Кыш *якынлашыу менән*, күмәк һунарға кызыу әзерлек башлана (Д.Бүләков). Тәүзә Гөлшандың тауышы *ишетелу менән*, Фәйрүзә тиз генә калкынып ултырзы (Д.Бүләков). Таштимер, Мәүсилә урынынан *кузгалыу менән*, уның бизрәләрен алып, мул итеп һыу һосоп бирзе (Д.Бүләков). Көнкапканы *сығыу менән*, капыл күз сағылткыс яктылык пәйзә булды (Д.Бүләков).

Менән бәйләүесенең бер нисә тарихи варианты бар. 1) илә: Ғорур бөркөт шул сак ғәйрәт, асыу илә бәдбәхет йәнәң өстөнә осоп килә (фольклор); 2) кайһы бер һөйләштәрзә, шулай ук фольклорзә был бәйләүес ман/мән формаһында кулланылып йөрөй. Мәсәлә: Үзенең *тырышлығы ман* укытыуы булған. *Балта ман* утын кырка (Эй-Миәс, Кызыл һөйләштәренән). Ерзе *һыу мән* капларға, күкте ут мән капларға, бар дейеүгә бойорған ("Урал батыр" эпосынан).

Өсөн бәйләүесе ябай һөйләмдәге үз аллы һүзәр һәм эйәртеүле кушма һөйләм составындағы баш һәм эйәрсән һөйләмдәр араһындағы бәйләнеште күрһәтеп килә. Ул максат, сәбәп мөнәсәбәттәрен, предметлыкты һ.б. белдерә.

1. Максат: Быны ул (Рая), бәлки, *кызык өсөн* генә әйткәндер... (Р.Солтангәрәев). Алла үзенең бәндәһенә, *һынар өсөн*, хәсрәт ебәрермен тигән (Һ.Дәүләтшина). Мин һинең *бәхетең өсөн* ошо көнгә калдым... (Ж.Кейекбаев). Таулыкай районында Нурихановтан башка хезмәт *уңыштары өсөн* орден алған председатель юк ине, шикелле (Д.Бүләков).

Әгәр *өсөн* бәйләүесе һөйләмдә исем кылым, киләсәк заман хәбәр һөйкәләшенән һуң кулланылһа, был осракта ла ул максат мөнәсәбәтен

белдерә. Мәсәлән: Гөлбаныу енгә, кунакка сәй *әзерләр өсөн*, самауырын каға башланы (И.Насыри). Кеше донъяны *йәмһезләү өсөн* түгел, ә *матурлау өсөн* тыуа (З. Бишшева). Кейәү егет, толпарын кешегә *күрһәтмәс өсөн*, йәшел сатыр короу, шунда ашарға калдырып китә торған булған икән (Әкиәттән). Өсөн бәйләүесе өсөнсә зат бойорок һөйкәләше менән кулланылганда, башлыса максат эйәрсән һөйләмдән хәбәрә булып йөрөй, мәсәлән: Нимәлер әйтергә теләне, ләкин тауыш *зурга китмәһен өсөн*, туктаны, сабыр итте (Ғ. Хәйри). Ошолар йәнә *кабатланмаһын өсөн*, иң йырткыс диктаторзы ла иманға килтерерзәй ниндәй сюжеттар, ниндәй буяузар табаһы?! (Т.Ғарипова).

2. Сәбәп: Һин дә *минең өсөн* ыза сигәһең (Ж. Кейекбаев). Был юлы Сәмәр хан Заятүләккә килтергән *йәнлектәрә өсөн* уғы менән ян бүләк итә («Заятүләк менән Һыуһылыу» әкиәте). Һуғыштан һуң *бер токсай башак өсөн* йыл ярым ултырып сыкканын әле һаман әсенеп һөйләй (Д.Бүләков). Килеп *шатландырганың өсөн* рәхмәт һиңә (Ә.Бикчәнтәев). Шәүәли, катынының һүзен *йыкмаң өсөн* генә, теләр-теләмәс сығып китте (Б.Бикбай). Иштуғандың ошо минутта Тимербайзы ярыһтан оло бер теләкте аңларға ла, белергә лә *уйламауы өсөн* дә, Закирзың шундай ақыһызы юлға *басыуы өсөн* дә әсе бошто, күрәһең (З.Бишшева).

3. Эштең бер предметка төбәләше, шуға тәғәйенләнешә белдерелә: *Һинең өсөн* генә әзерләнгән шәрбәт был (Ж.Кейекбаев). *Бала өсөн* бишек кәрәк, *донъя күрер өсөн* ишек кәрәк (Р.Назаров). Ә ағастарзың инде бында *карап өсөн* эшләрзәйзәрә генә үсә: шырпылай төз карағайзар, карағастар (Д.Бүләков). Кәзерле Урал атабыз, Һин шул һыузы әсеп ебәр зә, үлемдән ни икәнән дә белмәйенсә, халык *бәхетә өсөн* йәшә! – тип, мөгөззә түшәктә ятқан Урал батырға һона («Урал батыр» эпосы).

4. Берәй эштең кем урынына башкарылғанын күрһәткәндә кулланыла. Миһалдар: Зәғиф аяғын еңелсә һөйрәтеп, тышаулы ат шикелле һикерәңләп атлаған Ғәйзулла ғына *Шамил өсөн* яуаплылыктан куркманы (Я.Хамматов). Оксана менән Фәһимә берзә лә ашамағайны ла, мин *Оксана өсөн*, *Марат Фәһимә өсөн* икешәрзә кыйпылдырып бирзек (М.Кәрим).

5. Вақыт аралығы белдерелә: Абдулла *бер-ике көн өсөн* генә кире Проняның янына кайтыузың кәрәклеген күрмәне (М.Буракаева). *Ике көн өсөн* Бөрийән ырыуы яззы туктатырға мәжбүр булды ("Азан тауышы" риүәйәтенән). *Ике көн өсөн* кәйефең бозолмаһын (М.Ғафури). *Бер көн өсөн* мәшәкәтләнеп тормаһағыз за булыр ине (Д.Бүләков).

6. Ниндәйзәр эштең кем, нимә өсөн башкарылғанын күрһәтә: *Һеззәң өсөн* мин яуап бирермен (Ғ.Хәйри). Кунактар ниндәй зә булһа хәбәр алып кайтырға өмөт итәләр, ә Шакман *үзе өсөн* отошлорак калъя эләктереп калырға тырышты (К.Мәргән). Хәзер сөгөлдөр *үстөрәүселәр өсөн* Банат Батырова исемнәдәге приз булдырылды («Башкортостан кызы» журналы).

Кеүек, һымак, шикелле, хәтле, төслө, ише, кәзәр, кәзәре бәйләүестәре һөйләмдә окшатыу, сағыштырыу мөнәсәбәттәрен белдереп килә.

1. *Кеүек, һымак, төслө, шикелле* бәйләүестәре сифат, *саклы, хәтле* бәйләүестәре күләм ягынан сағыштырыуы аңлаталар, мәселән: Шәрәфи ағай ул уртаса буйлы, калын кәүзәле, *арыслан һымак* кин яуринлы, йөрөгәндә һалмак кына басып йөрөй торған кеше (И.Насыри). Әбелхарис хатта үзе әйткән: Әбүғалисинала ғилем – даръя, ә миндә ғилем шул даръяның *тамсыһы тиклем* генә, тигән (Ж.Кейекбаев). Уларзың йырзаны *йылан шикелле* һузылып яткан урам, борғосланып аккан йылға өстөндәге кайғылы *таσμα кеүек* һырлығып торзо (Ғ.Хәйри). Кара хезмәткә өйрәнгәнме ни һуң ул... Май эсендәге *бөйөр кеүек* кенә бит әле ул... (Һ.Дәүләтшина). Оксана буйға Фәһимәнән дә зур, *миңең саклы* (М.Кәрим).

2. Шартлы фараз мәғәнәһен белдереп килә: һәр шартлаған бомба безең өскә *төшөр төслө* (Д.Юлтый). Һыу өстөндә таш нисә қат һикереп китһә, *шул саклы* қалас ашаған булырһың (М.Кәрим). Ике айлык курста элек биш йыл укып алған *белем тиклем* белем алдым (Ғ.Хәйри).

Кәзәр, кәзәре (м), кәзәреһе бәйләүестәре һөйләмдә төрлө мәғәнә төсмөрлөктәрен белдереп килә.

1. Сағыштырыу төшөнсәһен: — Қала, қала, бик зур тиһең, нисә *ауыл кәзәр* булыр, һинеңсә? (Һ.Дәүләтшина). Без шул эззән тик барырбыз, таймабыз *бармак кәзәр!* (Ғ.Ғүмәр). Бына шулай итеп, куш йозрок зурлык кына кызылморон һигезенсе тиһтәне тултырып килгән ак һақаллы қарттың тормоһона *донъя кәзәр* үзгәреш индерзе (Ғ.Байбурын). Таң алдынан, күк йөзөндә *урак кәзәре* генә ай беленеп, әрәмәлек өстөнә томан ята башлағас кына Лариса менән Филүз өйгә қайтыу яғын қаранылар («Шоңқар» журналы). *Мөслим Кәбирович кәзәре* тарихты белгән кеше юк (Ш.Насиров).

2. *Кәзәр* бәйләүесе ярзамында сағыштырыу, окшатыу эш-хәрәкәткә қарата ла файзаланыла, йәғни был бәйләүес сифат қылым менән дә килә: Һез *һораған кәзәр* алтын бирәм. Ул күргән, *белгән кәзәр* һин дә, мин дә белмәйбез («Ағизел» журналы).

3. Яқынса иһәпләүзе: *Ун көн кәзәре* үттә. *Егерме йәштәр кәзәре* булыр.

4. Предметтарзың ниндәй төргә қарағанлығын: *Балта, көрәк кеүек* нәмәнән башқаһын беренән дә базарзан һатып алмаған ул (Д.Юлтый). – *Бал, май, ит кеүек* нәмәләрге күз уңында тотам инде мин, – тине ул (Д.Бүләков). Хатта улар *тәгәрмәс туғыны, һалабаиш, дегет кеүек* үтемле әйберзәр тейәп, қалаға баралар (Ж.Кейекбаев). Қарттар барып еткәндә, баяғы командир Әхмәдизән, қайза тамак туйзырырға мөмкиң, *һот, қатык, май кеүек* нәмәләрге кемдән һатып алырға була икәнлеген һорашып тора ине (Һ.Дәүләтшина). *Юрған, мендәр, түшәк ялмаһы кеүек* нәмәләрге ошо

көндөрзә генә Ладога бозо аша Ленинград блокадаһынан сығарылған балаларға биргәндәр (М.Кәрим).

Тураһында, хакында, турала, хакта бәйләүестәре объект төшөнсәһен белдерәләр, йәғни уй-фекерҙең, һүҙең кем йәки нимә тураһында икәнлеген аңлаталар: Без йырлайбыз **Ватан тураһында**, Тимәк, йырланалар батырҙар. Йыр **батырҙар тураһында** булһа, Тимәк ул йыр **Ватан хакында** (Р.Ниғмәти). Ямалов **ошо хакта** һүз кузғатыу өсөн бынан да унайлы ваҡыт булмаһ, тигән фекергә килде һәм күнелен өйкәгән уйҙарын асып һалды (Н.Ғәйетбаев). Уйҙары **сержант Зух тураһында** ине (М.Кәрим). Әсәйем менән Серафим ағай **нефть тураһында**, буровойзағы **мәшәкәт хакында** һөйләшеп ултыралар (Ә.Бикчәнтәев). Сәйзән һуң улар башкорттарҙан **ер алыу тураһында** һөйләштеләр (С.Агиш). Көнъяк Уралдың металлургия үзәге Белорет калаһында эшселәрҙең көслө **отрядтары туланыу хакында** хәбәр алынған (З.Бишшева). Алсынбай Күкһуу, Асылыкүл буйҙарының хозур **табиғәте, иленең гөрөф-йолалары тураһында** һөйләй, кобайырҙар һамаклай (Ә.Хәкимов).

Буйынса, буйына, буйлап бәйләүестәре үз аллы лексик мәғәнәле буй һүҙенән килеп сыҡкан тип карала. Ысынлап та, хәзерге башкорт әҙәби телендә кулланылған буй һүҙе менән был бәйләүестәр араһында семантик уртаҡлыҡ күзәтелә: кешенең буйы, көн буйы, ғүмер буйынса тигәндә кешенең озонлоғо, ваҡыт озонлоғо тураһында һүз бара.

Буйынса, буйы, буйына, буйлап бәйләүестәре төп килештәге һүҙҙәрҙән һуң киләләр һәм түбәндәге мәғәнә мөнәсәбәттәрән белдерәләр:

1. Пространство мөнәсәбәтен, йәғни хәрәкәттең низендер буй йүнәлешендә дауам итеүен: Ике туған асфальтланған **һукмактар буйлап** һүҙеҙ байтак йөрөнөләр (Б.Рафиков). Такта **койма буйлап** һак кына килгән Байгилде капыл туктап калды (Д.Бүләков). Әхмәди, **һуу буйлап** килеп, Ташбатқан ауылының үрге осондағы тапандыға, мал утлай торған типһәнгә килеп сықты (Ж.Кейекбаев). Күрәһең, был хакта ул **юл буйына** баш ватқан (Ф. Исәнғолов). Ике тау араһынан селтерләп ағып ятқан **йылға буйына** еткәс, Исәкәй атын туктатты (Н.Мусин).

Буйынса бәйләүесе эш-шөгөлдөң таралыу өлкәһен белдерә, мәсәлән: **Кластар буйынса** тәртип қағизәләре тураһында әңгәмәләр ойошторолдо (Р.Байбулатов). Ләкин **ил буйынса** ауыр сактарҙа ла клиниканың дәрәжәһен тотоп килеү һәр кемгә эләкмәй (Д.Бүләков). Бер хәбәр зә юк. Бөгә **ил буйынса** эзләү ойошторзок, фотоларын тараттык. (Т.Сәғитов).

2. *Буйы, буйына* бәйләүестәре ваҡыт мөнәсәбәтен белдерә: Карам күп уйлана, көн озоно эшләп арыуға карамаһтан, **төндәр буйына** йоклай алмай борғоланып сыға (Н.Мусин). Һабрау **көн буйы** курай тартып, думбыра сиртеп, йәштәрҙең күнелен асты, үзе лә уларға кушылып бейене, отоп алған кобайырҙарын әйтте (Ә.Хәкимов). Карт, **көндөң-көнө буйы** кайғыға күмелеп, өһһөз-тынһыҙ әбейең һөйләгәндәрән тынлай за тәрән көрһөнөп

куя (Һ.Дәүләтшина). Ил ағаһы ошонан азак ханға үзе *йылдар буйына* һаклап йөрөткән йүкә сәскәһен сайкатып, балан қағы кушып, мәтрүшкә катыш карағат сәйе эсергән (Н.Мусин). Фронтка ашыккан йәш офицерҙар ултырған поезд *тәүлек буйы* алһыз-ялһыз алға оскан еренән қапыл туктай за яртышар сәғәт кымшанмай за тик тора (Ә.Хәкимов).

3. *Буйынса* бәйләүесе шулай ук түбәндәге мәғәнә мөнәсәбәттәрен белдергәндә кулланыла:

а) эш-хәлдең берәй нәмәгә ярашлы рәүештә башкарылыуын белдерә: Шул *ғарызнамә буйынса* бөтә ил яуға сыккан («Башкорт халык ижады»). Геологтар *мәғлүмәте буйынса* бындағы руданың сифаты бер аз юғарырак булырға тейеш, – тине шахта начальнигы (Я.Хамматов). Башкорттар тегеләрҙең икәһе алдында ла, *ғәзәт буйынса*, уң кулды түшкә куйып бил бөктөләр (Б.Рафиков). Айбулат *йәше буйынса* киләһе яз айҙарында ғына һалдатка алынырға тейеш булһа ла, уға сақырыу қағызы килеп төштө (Һ.Дәүләтшина). Драгин катынының *әмере буйынса* түрәләр Әмин менән бергә бөтә башкорт егеттәрен кулга алып, алмас башаклы уктың кемдеке булыуын белергә тырышалар («Башкорт халык ижады»);

б) берәй эш төрөн, эш өлкәһен: *Вазифам буйынса* мин халык дружинаһы командиры булып иҫәпләнәм (Б.Рафиков). Улай тимә, Әхәт, *хужалык эштәре буйынса* урынбаҫарың итеп алырҙай кешеләр бар хәҙер (Н.Мусин). Ләйлә *практикант-секретарша буйынса* юғары беләм алған кыз (Д.Бүләков). Нинаның художестволы әсәрҙәре әз ине, күберәк *тимер юл транспорты буйынса* техник белешмә китаптары (Б.Бикбай).

Һайын бәйләүесе ваҡыт, урын һәм сәбәп мөнәсәбәттәрен белдерә:

1. Ваҡыт мөнәсәбәте. *Һайын* бәйләүесе ваҡытты белдерәүесе төп килештәге һүҙҙәр менән килеп, ваҡыт мөнәсәбәтен аңлата һәм эш-хәрәкәттең билдәле бер ваҡыт эсендә кабатланып тороуын күрһәтә: Куштирәк мағазинаһа *азна һайын* район үзәгенән ап-ак калас килтерәләр (Ә.Хәкимов). Әсирҙәр әллә нисәмә төрлө сорттағы ондо *көн һайын* унарлаған бот эшләп сығарһалар за, үзәренең тамағы кәбәк кушып бешерелгән кара икмәккә лә йүнләп туйманы (М.Кәрим). Кышкы туйҙан һуң килен төшөрөгә тиклем кейәү кеше *кесазна һайын* кыз йортона «кәләш кейәүләргә» куна бара (М.Кәрим). *Көн һайын* үзенә генә хас нәзәкәтлек менән кейенеп килергә ғәзәтләнгән Нәфисә, һығылмалы буй-һыны, һөрмәле зәңгәр күзҙәре, бер аз ялкауырак, әммә һауалы кыланыштары менән уның караштарын иркәләп, председатель кабинетына инде (Д.Бүләков).

2. Урын мәғәнәһе. *Һайын* бәйләүесе эш-хәрәкәттең йәки берәй хәлдең айырым объекттарға таралыуын күрһәтә: Бандиттар үзәренең ғәзәттәре буйынса, *ауыл һайын* яңғыз ярым калған совет эшселәрен, укытыусыларҙы асып, киҫеп, атып йөрөргә сығып киттеләр (Һ.Дәүләтшина). Инде, иптәштәр, был мәсьәләне *собрание һайын* куйып, кайта-кайта коро һүз

генә һөйләп тора торғаны юк (Н.Дәүләтшина). Юл йөрөгәндә **ауыл һайын** таныш-белеш булыу бик якшы эш тә, ләкин Фәсхизәрзең был ауылда күзгә күренгән таныштары булманы (Т.Йәнәби).

3. Эйәртеүле кушма һөйләмдәрзә үткән заман сифат кылым менән берлектә вакыт һәм сәбәп мөнәсәбәттәрен белдерә. Мәсәлән: Эйе, **йылдар узган һайын**, без уны нығырак искә алырбыз (Н.Дәүләтшина). Ошо кәкүк тауышын **ишеткән һайын**, мин, уның язғы тауышына кушылып, күп истәлектәр, йырзар, ышаныузарзы искә төшөрәм (Н.Дәүләтшина). Күз күреме **алысайган һайын**, зураттар куйыра бара (Ж.Кейекбаев). Тыуған ил, тыуған тәйәк тигән төшөнсәләр унан **алыслашкан һайын** кәзерлерәк була бара икән (Н.Мусин).

Арқаһында, айканлы, сәбәпле бәйләүестәрә. Был бәйләүестәр төп килештәге исем йәки исем кылымдарзан һуң килеп, сәбәп мөнәсәбәтен белдерәләр: Тәүзә йәшерен, ә һуңынан асыктан-асык алып барылған **агитация арқаһында** беззең һалдаттар Дутовка каршы барыу өсөн якшы әзерләнгәйне (З.Вәлиди). Ошо **Арысланы арқаһында** хисләнеп, иҫәрләнеп, әлегеләй иләсләнеп киткән мәлдәрәндә уны моң коткара (Д.Бүләков). Сәхнәнән аска карап, бөйөк Енеүзең **утыз йыллыгы айканлы** мәжлескә тантаналы йыйылған халыкты күзәтеп ултырыуы бөгөнгөләй хәтерәндә Мансурзың (Ә. Хәкимов). Берзәм тырышлык, уртақ мәшәкәттәр ырыузан **айырылыу арқаһында** тыуған яңғызлык тойғоһон, һәр төрлө мыжыу, шик-шөбһәнә енергә ярзам итте (Б.Рафиков).

Әле атап үтелгән бәйләүестәр шулай ук эйәртеүле кушма һөйләмдәге сәбәп эйәрсән һөйләмдәң хәбәрәнән һуң килеп, эйәрсән һөйләмдә баш һөйләмгә бәйләүсә грамматик сара вазифаһын да үтәп йөрөйзәр: Котлау телеграммалары **күп булыу сәбәпле**, иртәгә яңы йыл тигән көндә телеграф бик көсөргәнеп эшләне (Х.Мохтар). Кейеменәң **йока һәм насар булыуы сәбәпле**, һөйәк һәм електәрәненә һалкын үткәргән Фатима үзенең улы менән өйөнә кайтқанда, беренең әтәстәр зә кысқырзы (Ғ.Хәйри).

Тип бәйләүесә **өсөн** бәйләүесенең синонимы булып йөрөй, исем һәм кылым формалары менән килеп, предметлыкты ла, максат мөнәсәбәтен дә белдерә. Миҫалдар: Тик тороузы, бушка һәлләнләүзе яратмай Алдарбай, йә йылкы көтөүзәрән барлап кайта, йә **һунарға тип** сығып китә (Н.Мусин). Ғүмер-ғүмергә **эш тип** йәнендә бирзең дә баһа (З.Бишева). Шуны кер төшөрмәй, **Бибешемә тип** һаклай инем (З.Бишева).

Тарафынан бәйләүесә эш башкарыуы, субъект мәғәнәһендә килгән исемдән һуң кулланыла. Миҫалдар: Эшмәкәр М.В.Камалов, **актар тарафынан** язалап үлтерелгән 15 йәшлек Петр Калмыков һәм башка кешеләр **тураһында** күп һөйләргә була (Р.Солтанғәрәев). Бына шул рәүешле берләшеп хәрәкәт иткән вакытта ғына без хәзергә кеүек мөһим бер вакытта **тарих тарафынан** өстөбөзгә йөкмәтелгән бурыстарзы тулығы менән үтәй аласакбыз (Р.Байымов). Башкортостан ере **Колчак тарафынан**

басып алынған мәлдә, май башынан август уртаһына саклы, Башкортостан хөкүмәте Саранск калаһында эвакуацияла булды (Ф.Исәнғолов). Үсмер сағынан ук батрак, һуңынан революция һуғышыһы, ауылда колхоз ойштороусыларзың береһе булған, ауыл Советы башкарма комитеты председателе посында **кулактар тарафынан** үлтерелгән Ибраһимдың кәберен улар озақ эзләнеләр (Б.Рафиков).

Аша, аркылы, утә бәйләүестәре бер-береһенә синоним булып торалар һәм контекста бер-береһен алмаштырып киләләр. Улар исемдәрҙең төп килеше, алмаштарзың эйәлек килеше менән килеп, түбәндөгә төшөнсәләрҙе белдерә:

1. Эш-хәрәкәттең берәй кеше (субъект) ярзамында башкарылыуын. Миҫалдар: Кисә бер студент **дуҫы аша** кыззанының кавалерын эзләп тапты (Д.Бүләков). Ул эштең низә икәнән төшөнә һалып аптырап калырға өлгөрмәнә, был хәбәр малайзар, **егеттәр аша** козаларға килеп етте, йәшен тизлеге менән бөтә ауылға таралды (Һ.Дәүләтшина).

2. Пространство мөнәсәбәтен: а) нимәнән дә булһа бер яғынан икенсе яғына табан булған йүнәләште белдерә: Хәбибулла Сөнәғәткә заводта ук, кайтканда мотлак безҙең **ауыл утә** кайт, атайымдарға сәләм әйтерһең, тип калғайны (Ж.Кейекбаев). Мин хаклымын, Уттар, **һуызар аша** Үттә был иптәш, тип әйтергә (Р.Нигмәти);

б) һиндәйҙер бер пространство, аралык: Рәшизә уларҙан **бер өй аша** өләсәһе менән тора (Б.Рафиков). Ана урамдың уң яғында, **бер өй аша**, Гөлийөзөмдәрҙең өйө (Һ.Дәүләтшина). Бер ун минут самаһы үткәнме икән, юкмы икән, куйы ботактарың тарбайтып, **урам аша** аркыры ятқан тополь ағасына килеп төртөлдөләр (Ғ.Байбурын);

в) предметтың, әйберҙең бер яғынан икенсе яғына үтәләй мәғәнәһендә: Бына ул караштарың **тәҙрә аша** офоктарға ташланы (Д.Бүләков). Сәлиха **тәҙрә утә** күреп, аласыкка эһеһе янына сықты (Ж.Кейекбаев). Бейек каяға басып, тирә-йүндә **бинокль аша** байкап тора ла Мансур, шиклерәк тауыш ишетелһә, шул тарафка юллана (Ә.Хәкимов). Бала-саға көндәр буйы шул тирәлә уралды, өлкәндәрҙән дә шулай ук «Кинийәһолтанды» **ялма аша** һәрмәп караусылар булды (Б.Рафиков). Улар үткән юлда күпереп ятқан туғайзар, көтөүлектәр тупрак менән бергә бутала, ат тояктары астынан күтәрелгән **тузан аша** көндәр буйы кояш нурзаны үтә алмай (Р.Байымов);

г) нимәнән дә булһа өстөнән мәғәнәһендә: Айбулат үзе һыбай килгән аттан төшөп, уны буш ебәрҙе лә, әйәр, туҡымын кулына алып, йүгәнән **яурыны аша** һалып, тирмәләр һалынасаҡ калкыуға табан атланы (Һ.Дәүләтшина). Малайзар килә биргәс, Зөләйха әбейҙең дә бында булыуын, **кәртә аша** һөйләшеп торған кешенең ул икәнән күрҙеләр (З.Бишева). Мәликәнәң как һөйәк кәүҙәһе һике казнаһынан изәнгә шыуышып төштө, ул иҫәңгерәп ятты ла, актык көсөн йыйып, ишеккә табан үрмәләне, башың **тунһа аша** һалды (Ф.Исәнғолов). Ул, корт борлап оскан

кейэ тэңгәленә еткәс, кирәмен ипләберәк куйзы ла, кайыш бауын **ботак төбө аша** ыргытып, тәпәлдереген такты (Н.Мусин).

3. Сара мәгәнәһендә: Кеше донъяны күнелендә, күз алдында яңынан тыгузыра, һүз, буяу, **өндәр аша** һынландыра («Ағизел» журналы). Бөгөн ул да кызын тыңлай кеүек, **Радио аша** алыс ауылдан (Ғ.Сәләм). **Телеграф сымдары аша** морзе аппараты ошо ике һүззе тукылдатты: «Сержант Зух...» (М.Кәрим). Туктап, бик озак **рентген аша** төшөрөлгән һүрәткә карап онотолдо (Д.Бүләков).

4. Вақыт мөнәсәбәтән белдерә: Ул, **быуаттар аша** атлап, һәр быуынды йәшәүгә, көрәшкә, хезмәткә рухландыра (З.Бишшева). Уларзың моңло йыры, гүйә, **йылдар аша** миңә ишетелде (Р.Ғарипов). **Көн аша** үзем атланып йөрөй торған ерән кашка ат эсе көндә ауыр арбаһын, арбаһында атайзы һәм миңә таныш булмаған кешене һөйрәгән килеш капка кырына килеп туктаны (Ш.Насиров).

5. Эш-хәрәкәттең башкарылыу рәүеше:

Кояш! Ямғыр!...

Коя ямғыр бирзең.

Күз йәше аша

Йылмайғанды күрзең (Р.Ғарипов).

Әхмәткә килгәс, үзенең иҫән-һау икәнән йәшерен **юлдар аша** хәбәр итте итеүен (Р.Байымов).

Аркылы бәйләүесе берәй эш-хәлдең ниндәй сәбәптән булғанын күрһәтә: Бынау йылдарза **һеззең аркылы** башланған талаштан башы катып йөрөй (Һ.Дәүләтшина). (Диләфируз) Ғәзимәнең үзен әрләүен **Хаяттың ошағы аркылы** булғанын белһә лә, әсәһенең былай азапланыуына төшөнә алманы (Һ.Дәүләтшина)».

Килеш, көйө, көйөнә, көйөнсә бәйләүестәре. Улар төп килештәге исем, шулай ук сифат, күрһәтәү алмашы һәм үткән заман сифат кылымдан һуң килеп, эштең эшләнәү рәүешен белдерәләр. Миҫалдар: Бөтә ғүмер юлын тап ошолар, кеше арбаһына аяк һалындырып, аркаға арка биреп **ултырган көйө** үтмәсме икән был икәү, тим (М.Кәрим). Яубаҫаров ишек төбөндә **көйөнсә** генә газеталағы мәкәләне укый башланы (Д.Бүләков). Ошолар ялған ант итеп, бинаһакка ярлы-етемде рәһнетмәһә, байзар уны яратыр инеме лә тома **һуқыр көйө** ике бисә алып типтереп йәшәй алып инеме ул! (З.Бишшева). Зәки Вәлиди языуынан туктап, ғәзәтенсә **ултырган көйө** башын артка қайқайтып, тынып қалды (Р.Байымов).

Урынына бәйләүесе түбәндәге мәгәнә мөнәсәбәттәрен белдерә:

1. Бер предметты йәки кешене икенсәһә менән алмаштырыу: **Ат урынына** һабанға, тырмаға үзебез егелдек (Р.Байымов). «Тайнов малайзары» уны кыуаларға ла **уның урынына** бер Урман-Күзәй егетен куйырға йөрөйзәр (И. Насыри). Уларзың тарыһы уңмай, **тары урынына** бил быуарынан билсән, һарут, һөтлөгән, күзлут үсә (Ж.Кейекбаев).

Үззәренсә шунда һәр төрлө гәйбәтте *кагыз урынына* сәйнәйзәр ине (Ғ.Хәйри). Кайһы вақыт *әнә урынына* суска кылы менән тегергә тура килә (Ғ.Ибраһимов).

2. Бер эш-хәрәкәтте икенсәһе менән алмаштырыу: Ул (Имай) кырандаста иреп, калгып *кайтыу урынына*, әле ары, әле бире әйләнәп, күсер Сәйетколдоң теңкәһенә тейеүзән бушаманы (Һ.Дәүләтшина). Усман бай за, катыны ла, улын *тыйыу урынына*, быға көлөп, уйын итеп кенә каранылар (Ж.Кейекбаев).

3. Сағыштырыу мәғәнәһе: Һин ул языусыларзы *һыу урынына* белергә тейешһен, улыкайым (Р.Байбулатов). Ниңә кисәнән һуң Наилде *эт урынына* тукманығыз? (Р.Байбулатов). Машиналары ла *себен урынына* геүләп йөрөп ята (Д.Бүләков).

Төбәу килештәге исемдәр менән

кулланылыусы бәйләүестәр

Был төркөмгә түбәндәге бәйләүестәр инә: *тиклем, хәтле(м), саклы, кәзәр, күрә, каршы, карап, карай, табан, торо, караганда, карамастан, карата.*

Тиклем, хәтле(м), саклы, кәзәр бәйләүестәре. Исем, алмаш һәм кылым формаларынан һуң килеп, түбәндәге мөнәсәбәттәрзе сағылдыра:

1. Төбәу килештәге исемдәр менән килгәндә ара (урын) сиген: Михаилдың өйөнә утарзың *бер осонан икенсе осона тиклем* һызылып яткан яр астынан, һыу буйлап киткән һужмак буйлап барырға кәрәк ине (Һ.Дәүләтшина). Беззең атай дошманды *алыска тиклем* кыуып барғандыр, шуның өсөн тиз генә кайта алмайзыр, әйе бит, Оксана? (М.Кәрим). Әммә Урал, үзенеке итеп, таш тултырған токто туғыз башлы дейеүзең туғыз балаһы йыйылышып торған *уринга хәтле* күтәрәп алып барзы («Башкорт халык ижады»). Собхан старшиналарзың һырлап-селтәрләп, зәңгәргә бүлеп эшләнгән өр-яңы капкаларының алды, урам *уртаһына хәтле* тап-такыр итеп көрәп куйылған (З.Бишева).

2. Вақыт сиген: Ә безгә *таңга тиклем* ун биш сакрымлап юл үтергә кәрәк (И.Насыри). Хөршизә әбей ауылға *ут алгансыга саклы* кайтып етермен, тип уйланы (С.Агиш). Ваһап карт тәпе короп *кискә тиклем* маташты һәм қояш байып, күз бәйләнер алда ғына кайтып килде (Ж.Кейекбаев). Сыуакай әбей инде, Байгилде ағай таңдан *төнгә хәтле* Кормош байзарза эштә булғас, иркенләп, Сәғүрә еңгәне лә имләргә эзерләнә башланы (З.Бишева). Ямғырза карт Үзәште кыркынындағы баксаларзың барыһына ла күз-колак булып тора: ул *көзгә тиклем* ошонда йәшәй (Ж.Кейекбаев).

3. Эш-хәрәкәттең тулылығын: Ул Сөнәгәттең *башынан аягына тиклем* карап төштө лә, уның кейеменә игтибар итте (Ж. Кейекбаев). Егет уянғас та, үз тирмәһенә сакыртып алып, *әнәһенән ебенә тиклем* һорашты (К.Мәргән). Хатта Шаһиәхмәт, Баһауға кәләш әйттергән сакта, күпме калым бирергә кәрәк булыуын, Ғүмәр ауылынан, килен яғынан, нисә дуғалы кунак килеүен, уларзы һыйлау өсөн күпме мал һуйылғанын – *әнәһенән ебенә тиклем* барыһын да һөйләп сықты (Ж. Кейекбаев).

4. Ниндәйҙер эш-хәрәкәттең сиген: Миңлебикәне үзенә насип итмәгән өсөн, хатта хозайға асыу итеп, никах доғаһын *башынан азагына тиклем* еренә еткереп укып та торманы (К.Мәргән). Нисәнсе класта, нисек укыуымдан алып, *зат-ырыуыма тиклем* төпсөнә (Т.Ғарипова).

5. Объект мөнәсәбәттәрен: Хаммат иген игергә, хатта ауылда һирәк сәскән *көнбағыш, картуф, кауын-карбуздарга хәтле* үстөрергә ярата (З.Бишева). *Сыбыртқыһына тиклем* йүкәнән хатта (Ж.Кейекбаев).

Карай бәйләүесе. Хәзерге башкорт телендә *карай* бәйләүесе түбәндәге мөнәсәбәттәрҙе белдерә:

1. Пространство мөнәсәбәтен, йәғни эш-хәрәкәттең йүнәлешен: Алмас менән Ғәлимә, кыз менән кейәү егете кеүек, арбаға һыйынышып ултырып, *ауылға карай* юлландылар (Б.Ноғоманов). Тимербәк, түзмәйенсә, кискә *баһыуға карай* йүгерҙе («Ағизел» журналы). Ул арала Кузьмин байы, баһыстан тамаҡ кырып төшөп, капка каршыһындағы оло таш *лавка ягына карай* китте (Һ.Дәүләтшина).

2. Вақыт мөнәсәбәтен: *Байрамға карай* Рим ауылына кайтып китте («Йәншишмә» газетаны). *Кискә карай* каланан тағы яңы хәбәрҙәр өстәлдә (Д.Юлтый). *Кискә карай* Әнисә тауарҙарын һатып та бөтөрҙө («Йәшлек» газетаны).

3. Ярашлыҡ, тиңлек мәғәнәһен: *Заманына карай* – көлкөһө, *тауына карай* – төлкөһө (Мәкәл). *Еренә карай* – йыланы, *тауына карай* – боланы (Мәкәл).

Карап бәйләүесе башкарыласаҡ эш-хәрәкәтте дәлилләүҙе белдерә: Ғөмүмән, лесхоздың эше тураһында министрствола күберәк бирелә торған *отчеттарға карап* фекер йөрөтәләр (Н.Мусин). Петр Максимович, беренсенән, министрство был эште башламаған икән, моғайын, без *әйткәнгә карап* кына кире уйламаҫ (Н.Мусин). Иркәнлектә-ирәүәнлектә бер кемгә илдә баш бирмәҫ төслө уйнаклап-сабып йөрөгән дүнән-дүнәжендәр, нукта кейзереү менән, *кешенә карап*, кулға тиз ылыға (Ш.Янбаев).

Карамасған бәйләүесе төбәү килештәге исем кылымдан һуң килеп, кире һөйләмдә баш һөйләмгә бәйләп, капма-каршылык мөнәсәбәтен бирә, мәсәлән: Былай *йәш булыуына карамасған*, ғәйрәтле күренә ине әле ул крансы яһында (Д.Бүләков). Балтик портына ошо һөжүм Россия империяһы яҙмышына йоғонто яһай алмау ғына түгел, тарих китаптарына ла эләкмәй,

бары архив кағыздарында **ятып калыуына карамастан**, серлелеге менән оло вакигалар рәтендә өйрәнеүгә лайыклы (Р.Байымов). Аш һәм сәй вакытында ла Көнһылыу, шат, асык булырға **тырышыуына карамастан**, гәзәттәгә караганда ла аз һүзле ине (З.Бишшева). Сит-ят илгә килеп **юлыгыуына карамастан**, һабрау, ожмахка тиң ошо ергә аяк куйған, өс-дүрт айлык оло сәфәрзән бик нык арыкланған тәненә дауа тапты (Ә.Хәкимов).

Караганда бәйләүесе түбәндәге мәғәнә мөнәсәбәттәрән белдерә:

1. Әйтелгән фекерзән сығанағын: Әсе телле кешеләрзән, атап әйткәндә, Сыртлановтар лагерьының **һүз куйыртыуына караганда**, бындай киммәтле исемгә (матрос) һис һиндәй һигез юк булып сыға (Ә.Хәкимов).

2. Ике әйберзә сағыштырыу төшөнсәһен: Урамдар бөгөн **кисәгәгә караганда** ла нык үзгәргән, өйөм-өйөм кар таузары тапалып, урамдар сүпсар менән тулған (Р.Байымов). Ләкин ошо йәштәге татар-башкорт **катындарына караганда** үзән ирзәр алдында былай иркен тотта торған һәм үзә гәйәт һөйкөмлө булған был ханымдың һылыулығы каршында Тукай баш әймәй булдыра алманы (С.Кудаш).

Карата бәйләүесе берәй предметка, кешегә мөнәсәбәттә белдерә: Шулай за **Физзәткә карата** уның күңелендә тәйөр һакланып калған (Н.Мусин). **Уға (Вафирага) карата** Мансурзың тойгоһо әлегә асык түгел, ләкин шуныһы хак: гүмеренең сағыу бер парсаһы ине ул (Ә.Хәкимов). Бер үк вакытта донъялағы бөтә **катын-кыз затына карата** унда (Казарянда) ерәнеү катыш әсе нәфрәт уянды (М.Кәрим). Айбулат уң кулын **уға (Кәүи әфәндегә) карата** һелтәп һөйләй (Һ.Дәүләтшина).

Табан, таба, карай бәйләүестәрә йүнәләш мөнәсәбәтән белдерә, мәсәлә: Таштимер әкрән генә боролдо ла **машинаһына табан** атланы (Д.Бүләков). Алдар мылтығын кул осона тотоп, текә тау астынан **таш кыуышына табан** ыңғайланы (Н.Мусин). Шахтерзар, бер-бер артлы әйәртенешеп, акһыл боҫ боркоп яткан **шахтага табан** ағылды (Я.Хамматов). Боҫтау тышлы, бейек яғалы төлкө толобона төрөнгән Ғариф, йортона ла инмәй, тәгәрмәс яһау **мастерскойына табан** китте (Ғ.Хәйри). Шунда ғына игтибарланы һабрау: урман ауызынан **уларга табан** уктар выжылдап оса, биттәрән кара сепрәк менән каплаған һыбайлылар өс юлсыны уратырға ынтыла (Ә.Хәкимов).

Улар вакыт мөнәсәбәтән дә белдерәләр. Был мәғәнә башкорт телендә шулай ук **торо, тартым, оторо** бәйләүестәрә аша ла белдерәләр: һәр йыйылыш, бик һирәктәрәнән башка, **азакка табан** шулай күңелләнеп тамамланыусан (Д.Бүләков). Көндәр ныклап йылынып, **төшкә табан** қояш арыу ук қыззыра башлағайны (Н. Мусин). Китеүенә өс ай тулған көндә, **төшкә табан**, батшалар кейеме кейенеп, бөтөнләй ят кеше киәфәтенә кереп, Алтынкойрок-Көмөшьялға атланып, батшаның капка төбөнә килеп туктай (Әкиәттән). **Кискә табан**, ауыл осондағы шау-шыузы ишетеп,

Сәмиғулла һымак мыйык ебәргән ирзәр зә килә башланы (Ж. Кейекбаев). **Төшкә торо** юлдан ситтәрәк ике тирмә күрәнгәс, атының тезгенен шунда табан тартты («Ағизел» журналы). **Кискә тартым** әле утау өстөнән, әле ауылдан берәм-һәрәм йәйләүзән килгән ирзәрзән һәр беренен Аллаяр: – Һүземде йыкмауығызға рәхмәт инде, ағай-әнә... - тип бошонко төстә һөйләнә-һөйләнә каршыланы (Ф.Исәнғолов).

Каршы бәйләүесе мәғәнә яғынан дөйөм каршылык, вақыт, урын мәғәнә мөнәсәбәттәрән белдерә:

1. Урын мөнәсәбәтен, йәғни кемдәндәр, нимәнәндәр каршыһында икәнлектә күрһәтә: Йылға үзәннен арьяғында, **безгә каршы** торған кашлакта, тау битләүзәрәндә һыйыр көтөүзәрә йөрөйзәр (Ғ.Ғүмәр). **Уларга каршы** торған эшселәрзән сафтары сайкалды, кызыл флактар юғарырак күтәрелеп елберзәнә (Ғ.Ғүмәр).

2. Вақыт мөнәсәбәтен: **Төнгә каршы** район үзәгендәге штабка алып барып ябалар (Б.Ноғоманов). Шулай итеп, **төнгә каршы** һакта ятқан сакта Алпамышаның иптәштәрә ығы-зығы тауыш ишетәләр («Алпамыша» әкиәте). Баяғы Аккейек тауына менәләр, был **төнгә каршы** була («Башкорт халык ижады»).

3. Эш-хәрәкәттең кемгә, нәмәгә каршы йүнәлтелгән күрһәтә: Кузыйкүрпәс **йылға ағымына каршы** йөзөргә тейеш була («Башкорт халык ижады»). Язымыштың әсе **елдәрәнә каршы** шулай, көсәнмәйенсә, атлайһы ине (Б.Ноғоманов). Был батыр Бөрйәндән башланып киткән бер ырыуы менән урыстарзың **кыз батиһына каршы** баш күтәргән («Башкорт халык ижады»).

4. Берәй эштең нәмәгәләр яуап рәүешендә башкарылыуын белдерә: Карабай кунак егете Яланбайға һый-хөрмәт күрһәткәндән һуң, **бүләккә каршы** бүләк итеп иң якшы ике арғымағын бирә («Башкорт халык ижады»). Хәзисә апай кызының **хатына каршы** яуап язырға булды («Ағизел» журналы).

5. Инеш һүзәрзә кулланыла: **Бәхеткә каршы**, беззән запас бауыбыз бар һәм Кәрәм ағайзың кулдары ошта булып сықты (Ғ.Ғүмәр). **Кызганыска каршы**, Айһылыу өйзә булмай сықты (С.Шәрипов). Уның был һүзәрә мине хозурландырманылар һәм мин, **бәхетһезлеккә каршы**, халык араһында кулланылып йөрөгән һүзәрзә кызык итеп әйтә башланым (Ғ.Ғүмәр). **Әмәлгә каршы**, Көнһылыузың Стәрлетамактан ары киткәнә юк (Ғ.Ибраһимов).

Хәзәрә башкорт телендә **күрә** бәйләүесе күп вақытта төбәү килештәге исемдәр һәм кылымдар менән килеп, түбәндәге мөнәсәбәттәрзә белдерә:

1. Сәбәп-әземтә мөнәсәбәттәрән: Бик **арыған булғанга күрә**, ул шунда ук йоклап китте (Әкиәттән). Колхоз урамындағылар йыш кына, шишмә **йырак булғанга күрә**, козок һыуы әсә (Д.Бүләков). Ныязғолдоң бөтә өй әсә

көтөү-көтөү мал менән йәйләүзә ятып, бер-ике йома элек кенә кышлауға **күсеп кайтканга күрә**, кура-тирәләрзә әйләндереп үскән эре алабуталар тапалмайынса, көзгө карлы һыуыкка катып ултыралар (Һ.Дәүләтшина). Тик уныһы, сәйәхәттең максатын яҡшы **төшөнгәнә күрә**, ундай қағыз биреүзән баш тартты (Р.Байымов). Ғариф карт, кешене бары тик булдыклығына карап **баһалағанга күрә**, Мәликәне үз кызы урынына ярата ине (Д.Исламов).

2. Ярашлылык, тиңлек. Был мәғәнәһендә ул йышыраҡ мәкәлдәзә һәм әйтемдәрзә осрай: *Атына күрә – санаһы, максатына күрә – сараһы* (Әйтем). *Хезмәтенә күрә – хөрмәте. Заманына күрә – туйы, далаһына күрә – куйы* (Әйтем). *Исеменә күрә – есеме* (Әйтем). *Заманына күрә* ғырт кейенеп алып, кара каштары сөйөлөп торор, күззәр уйнап торор, һырма мыйығы һызылып торор, карашы менән әзәм куркытыр ине (Н.Мусин).

3. Ғәзәти булмағанлыҡты: **Үзенә күрә** түгел икән дә Озонкүлдән карасман малайы (С.Шәрипов).

Була бәйләүесе, төбәү килештәге исемдәр менән кулланылып, сәбәп, максат мөнәсәбәттәрән белдерә, мәсәлән: атына була (алып кайтты), уңанлығына була (яратты).

Була бәйләүесе *өсөн* сәбәп бәйләүесенә синоним булып тора, шуға күрә *аты өсөн, уңанлығы өсөн* тип тә әйтергә мөмкин. *Ағаска була (китте), утынға була (әзерләне)* тигәндә *ағаска тип китте, утынға тип әзерләне* рәүешендә лә әйтәп була. Миҫалдар: 1) *Гармунына була* Ғимазиы Фатимаһы менән бер туйға саҡырғайнылар (Д.Исламов) — сәбәп мәғәнәһендә; 2) Ике-өс кыз ишекте *асмаҫка була*, келәгә килеп йәбеште (Ж.Кейекбаев) — максат мәғәнәһендә.

Бәйле бәйләүесе нимәнәндәр, кемдәндәр нимә менәндәр бәйле мөнәсәбәттә булыуын белдерә (бойондороклок мөнәсәбәте): Сөнки, берзән, **Ғатаға бәйле** хәлдәрзә һөйләгәндә қаланы ситләп узыу мөмкин түгел, ә Одессаның матурлығы, халқының кылык-фигеле, гөрөф-ғәзәте – әзәбиәттә иң нык яқтыртылған темаларзан (Ә.Хәкимов).

Сығанак килештәге исемдәр менән кулланылыусы бәйләүестәр

Сығанак килеш менән кулланылыусы бәйләүестәр башкорт телендә күп түгел. Был төркөмгә түбәндәге бәйләүестәр қарай: *башка, бүтән, тыш, бирле, һуң, азак, элгәре, элек, борон, әүәл, алда, алып, башлап, қала, кире, ары, түбән, ала*.

Башка, бүтән, тыш бәйләүестәре. Был бәйләүестәр үз-ара синонимик мөнәсәбәттә тора: 1) сығанак килештәге исем, исем кылым һәм алмаштар менән килеп, улар бер предметты, хәлдә, вақиғаны башқаларынан айырыу мәғәнәһен белдерә: Әфтәх нимәнелер тыңлаған шикелле тын ғына ултырһа

ла, мөрийләге елдәр **йырынан башка** бер нәмә лә ишетә алманы (Ғ.Хәйри). Зәки бүлмәһендә лә ябай тақтанан яһалған өстәл, ике **ултыргыстан башка** бер ни юк (Р.Байымов). Ятқан урынынан ара-тирә өрөп қалған **эттәрзән бүтән** ауылдың тынлығын бозоусы булманы (Б. Ишемғол). 2) улар шулай ук эш-хәлдең кемдеңдер, нимәнендер қатнашлығынан башка булғанын белдерә, мәсәлә: Сөнәғәт хәзер Фатиманы кеше **ярзамынан башка** осратырға юл эзләй (Ж.Кейекбаев).

Башка бәйләүесенә шулай ук гәрәп теленән алынған **гәйре** һүзе лә синоним булып тора: Яқын-тирәлә **ерек менән муйылдан гәйре** бер ағас та юк (Ә.Вахитов).

Бирле бәйләүесе эш-хәрәкәттең, хәл-вақиғаның башланыу моментын белдерә: **Шунан бирле ошо** бейек таузы Курыузы тауы тип атайзар («Башқорт халық ижады»). Миңә рәхәт булып китте, **иртәнән бирле** тукмалыузан ауыртқан тәнәмә йылы йүгергәндәй булды (Ғ.Ғүмәр). Үзенә бүленгән махсус вагонда ауыр уйзарға сумып, **иртәнән бирле** ишеклетүрле кәйефһез йөрөгән хәрби комиссар Зәки Вәлидов ирекһеззән тәзрәгә карап алды (Р.Байымов).

Башқорт телендә **һуң, азақ** бәйләүестәре түбәндәге мәнәсәбәттәрзе белдерә:

1. Эш-хәрәкәттең ниндәйзер вақыттан һуң башқарылыуын: Көслә май **ямғырынан һуң** һауа шул тиклем сафланып киткәйне, хатта һулап туйғыһыз (Д.Бүләков). Байтак **йылдарзан һуң** күренекле эзип Фәрит Иҫәнғолов менән яқын кешеләр булып, аралашып йәшәрбез, тип ул сакта кем уйлаған (Б.Ноғоманов). Контора алдында үткәрелгән **йыйылыштан азақ** управляющий курқты (Я.Хамматов). Йыйылышта йөзөнә бәрәп әйткән **һүзәрзән азақ** бик нык қырылған кәйефе нисек итеп йәһәт кенә көйләнәп, яңырып китһен инде (Н.Мусин).

2. Бер эш-хәрәкәттең икенсәһенән һуң башланыуын күрһәтә: Ғәзим бер нисә йылдар төрлә ерзәр қызырып **йөрөгәндән һуң**, Златоустан алыс түгел бер ауылда урынлашып қала ла гүмерен шунда үткәрә (Һ.Дәүләтшина). Ақһақ қоланың итен шешкә тезеп **ашағандан һуң**, қалған йылқыларзы қыуып алып қайтқандар, ти («Ақһақ қола» эпосы). Ире **яуға киткәндән азақ**, Көнбикә малайзары менән, изәнәнә, стеналарына кейез ябып йылытып, йәйге аласық итеп эшләнгән өйзә тора (Н.Мусин).

Алып, башлап бәйләүестәре түбәндәге мәғәнә мәнәсәбәттәрән беледерә:

1. Вақыт: Ошо **көндән алып** Емеш ике азна қызыулық менән ятты (З.Бишева). Ошо **көндән башлап**, қайза ғына бармаһын, улын һағынып өйөнә ашқынды (Г.Ғиззәтуллина). Заятүләк, һин **бөгөндән алып** үзенә баш («Заятүләк менән Һыуһылыу» әкиәте).

2. Урын: Ысынлап та, уларзың тирмэләре тупланған **төбәктән алып**, ошо шишмәгә тиклем һузылған берләм юлдың буйынан-буйына кыраз кая хасил булған (Д.Бүләков).

Элек, элегерәк, борон, әүәл бәйләүестәре бер-береһе менән синонимик мөнәсәбәтгә тора һәм вақыт төшөнсәнә әйә: – Бер азна **әүәл** инде Кендек тураһында кара қағыз килде (М.Кәрим). Касандыр, әллә йөз йыл **әүәл** ошо урам шәрәмәтенән, тройка елдереһе, губернатор узыһе киткән, имеш, тизәр (М. Кәрим). Таң **яктыртмәс борон** барыһе килергә кәрәк (Д.Юлтый). Иртәгәһенә, төш **етмәс борон** ук, тәғәйенләнгән ергә өс йөззән ашыу яугир йыйылғайһы инде (Н.Мусин). – Тыһыңды ла сығараһы булма, яһ-якын **килеп етмәс борон**, - ти Самат миңә (Ә.Чаныш).

Башкорт телендә **әлгәре** һүзе лә бәйләүес функцияһында кулланыла һәм сығанаһе килеш менән кулланыла: Ошоға қапыһе бер юлы уяһышыһе киткән сар-сыбар қоштар, **үпкә белдереүзән әлгәре** илаһыраһе-зарланыһе шикелле, геү килеһе сыркылдашыһе алдылар за, ышык урын таба һалыһе, һағайһе тыһыһе калдылар (Д.Бүләков).

Ала, ары, кире бәйләүестәре лә сығанаһе килеш менән кулланыла. **Кире, ары** бәйләүестәре вақыт мөнәсәбәтен белдерә: *быһан кире, төштән кире, быһан ары, күргәндән ары, бөгөндән ары*.

Ала бәйләүесе “тиклем” мәғәнәһенә тура килә: *баһтан ала* яһыһы; *билдән ала* батыһу.

Кала бәйләүесе объект мөнәсәбәтен белдерә: сәсеү майзаны буйыһса арыһе *бойзайһан кала* икенсе урында тора, *һинән кала* миһе.

ТЕКСТАР

1-се текст

Текстан кичәксәләрзе табып, уларзың мәгәнә бизәктәрен асыклағыз.

Бигерәк тә йәмле шул был тирә! Карайһың - күрөп танһығың канмай. Тыңлайһың - тыңлап туя алмайһың. Низәр генә юк был яктарза! Йәшел шәлгә бөркәнгән ағас ботактарына кунған коштар сугылдаша. Ниңәлер зарыгып кәкүк сақыра. Сак кына ят тауыш сыктымы, коштар шунда ук пыр тузы шы п урындарын алмаштыралар за, һәр кайһыһы үз йырын дауам итә. Кара башлы тумыртка кыйкылдап агастан-ағаска осто, ботактан-ботакка һикерзе, үзенә кәрәкле азык таба алмағас, осоп барып, ялан уртаһында торған кыу карағайға асылынды. Тырнағы астындағы кайыр кичәктәре ергә койолдо. Тумыртка башын бороп ергә караны. Куркырлык нәмә һизелмәгәс, кыйк-кыйк тип, озон сукышы менән ағас ботағына ары-бире тукылдатты ла кыйғылдап һайышкандар көтөүе янына осто.

Ер өстә лә байрамса бизәлгән. Куйы йәшел япраклы ағас ботактары араһынан сак беленер-беленмәс үткән яктыға үлән өстөндәге ысык тамсылары ялтырай. Сәскәләр есә аңкый. Иңкеш, бал корттары һәм тағы ла әллә нисәмә төрлә бөжәктәр геүләшә. Улар, азык, эзләп сәскәнән-сәскәгә күсәләр. Үтәнән-үтә күрәнгән күм-күк һауа тағы ла юғарырак күтәрелгәндәй тойола (*Я.Хамматов*).

2-се текст

Тексты тасуири укығыз, уға исем бирегез. Йәйәләрзе асып, күсереп язығыз. Ярзамсы һүз төркөмдәрен табып, уларзың һөйләмдәге ролен асыклағыз.

Дала, дала... Иге-сиге юк һымак. Бары тик зәңгәрһыу кылған бәүелә (лә), тотош йондоз менән капланған күк йөзә сайкала. Геродот һүрәтләгән замандарзан бирле бер ниндәй үзгәреш (тә) кисермәгән, тиерһең. Тегендә (лә), бында (ла) йылкы ойорзәре. Аттар бил бауырынан кисеп һутлы кылған ашай. Йылға буйзарын (да) үскән әрем, еләк, шалфый, тимьян, карағай, сейә сәскәләренән шифалы ес аңкый. һарыктар (за) үлән көйшәй, шунда ук яны тыуған бәрәстәр йомарланып ята. Арырак ярымшар тирмәләр тезелешеп киткән. Йәш-елкенсәк кыйкыулап ат (та) сабыша. Улар әллә кайзарға, күк көмбәзе менән кылғанлы дала тотошкан ергә, кем узарзан еләләр, осло бүрәктәре генә күренеп кала.

... Бында вакыт (та), сәгәт (тә) юк—бары төстәр генә алмашына: сал кылған йә кара күк, йә зәңгәрһыу, йә алһыу төскә мансыла; йә булмаһа моңһоу шәфәк төсөнә инеп, акрын ғына бәүелә. Кырағай корттар

безелдәшеп оса (ла), сәскәләргә кунғас, иҗерткес хуш наз анкый; яңы бешкән һаумал кымыз еҗе таратып, талғын ғына ел иҗә... (М.Буракаева).

3-сө текст

Нөктәләр урынына тейешле киҗәкәләр куйып, күсереп язығыз. Уларзың мәғәнә бизәктәрен асыклагыз, төркөмсәләрен билдәләгез.

Бөгөн байрам. Корбан байрамы. Күпме замандар мин акрын якынлашып килгән ошо иртәнең сихыры астында йәшәнем. Уның шаңдығы, алыс офок ситендәге ак болоттарза сағылын уйнаған таң нурзари һымак, әллә касан ... минең иләҗ күңелемә килеп һарылды.

Кояш әле сығып ... етмәгән, донъя инде ...-якты. ... бына шулай килә корбан байрамы. Үзе әле ары — шаукымы ... бире.

Узған төндө мине озак йоко алманы. Башымдан төрлө-төрлө уйзар уззы. Байрам килгәс ... ерзә бөтә нәмә кинәт үзгәрер төслө тойолдо миңә. Оло инәйем һөйләгән әкиәттәге һымак, ут менән һыу бергә кушылып, бүреләр менән һарыктар аралашып, бер көтөүзә йөрөр, яуыздар — изгегә, дошмандар дуҗка әйләнер. Быға мин кыуанам ... бер аз шикләнем Һарыктар өсөн борсолам.

Аңғармастан ... уларзы мәкерле бүреләр быуып ташламағайы. Ут өсөн ... хәүефләнем. Абайламастан һыу үзен һүндереп куймағайы. Дуҗтар өсөн ... күнелем урынында ... түгел. Дошмандар, хәйлә короп, үззәрен һарап итмәгәйе, тим... (М.Кәрим).

4-сө текст

Текстағы киҗәкәләрзе табып, уларзың мәғәнә бизәктәрен асыклагыз.

Өй әсе караңғы. Кескәй генә тәзрәләр. Уның да яртыһы карындык менән капланған. Әлегә быялаһы төшмәгән тар күзәнәктәр аша курғаш тасма булып һузылған ай нурзари, әлбиттә өй әсен яктырта алмайзар. Хәйер, бында яктылык кәрәкмәй зә. Ғаилә йоклай: урындыктың түрьяғында, иң төптә, каластай ишелеп, бер малай ята. Ул — Иштуған, Уға ун ике генә йәш әле. Ләкин ул инде ғаиләнең өмөтө, ышанысы. Үҗер, атаһына иш булып, ярзамсы булып, уның атаһы Байгилде ағай шулай уйлай. Шуға үрә уға исемде лә Иштуған тип кушқан бит ул. Әс кыз араһында бер генә малай — бер генә иш. Тик касан ғына үҗеп, кул араһына инер һуң ул?! Иштуғандан бирерәк, иҗке бер қорамә юрған астында, әс кыз йоклай. Улар: Бибеш, Йәнеш, Емеш. Кыззар за үҗеп киләләр. Бибеш — ғаиләлә иң өлкән бала. Уға ун дүрт йәш. Ул инде хәзер өйзә бөтә эште тиерлек, эшләй ала. Ә бына Йәнеш менән Емеш кескәйерәктәр әле. Берһенә ете, икенһенә

дүрт йәш тула. Эйе, кескәйзәр әле улар. Ниндәй язмыш көтә уларзы киләсәктә?.. Нимәләр күрергә, низәр кисерергә тура киләсәк?.. Улар әле был хакта уйлай белмәйзәр.Өйзөң томроклогон да, тарлыгын да, юргандың өс кеше өсөн бәләкәсбулуың да тоймай, бесәй балалары шикелле татлы мышылдап, йоклай бирәләр. Ә бына Байгилде ағай менән Сәғүрә еңгәгә бик етди уйланырға тура килә. Шуға күрәләр, ахыры, төн уртаһы еткән булһа ла, улар һаман йокламағандар. Сәғүрә еңгә кыззариһан мөмкин тиклем алысырак булырға тырышып, түрбаш якка, иң мөйөшкә һырындырып һалынған ике кешелек урында, май шәм кеүек һызып, өһһөз тынып ята. Ә Байгилде ағай, сыбалып-ойошоп бөткән көрәк һакалын семеткеләп, урындык ситендә баяһан бирле һүзһез ултыра. Күгелһем ай һурзари уһы берсә карзан яһаған, берсә курғаштан койолған һыңға окшаталар (З.Бишһева).

5-се текст

Өзөктәге ярзамлык һүззәрзе табып, уларзың һөйләмдәге вазифаһын билдәләгез. Теркәүес, бәйләүес, киҫәксәләрзең функциональ үзенсәлектәрән асыклағыз.

Бибекәй менән Гөлкәйзең карттаһы, бәләкәс, арык, еңел кәүзәле, йылғыр ошта куллы, йор һүзле Шәһит картты бында «Сыпсык Шәһит» тип йөрөтәләр. Был кушамат хатта уһың бөтә ырыуына ла таралған. Шәһит ырыуыһан булған бөтә кешеләрзе лә «сыпсыктар» тизәр. Был кушамат Шәһит бабай һәселенең кескәй, еңел кәүзәле, етез, эһсән куллы булуы өсөн һөйөп кушылғанлыктан, уға берәүзең дә хәтере қалмай. Бына ошо Сыпсык Шәһит бабай үзенә инде һикһән алты йәш булуыһа қарамаштан, таң иртәнән қара кискә тиклем бер генә лә тик тормай. Ул балта оштаһы.

Үззәренең ишек алдыһың бер мөйөшөнә эһләп алған станогында көндөң көнө буйыһа сабып-юһып, нәмәләрзәр эһләп кенә тора. Уһың яһында һәр вакыт яңы ғына эһләнгән иләк, силәк, көрәк, тәртә, тәпәндәр ауһап ята. Шәһит карттың улы, Гөлкәйзәрзең атаһы Шаһиморат ағай, уға урмандан кәрәкле ағастарзы алып қайтып биреп тора. Ә базар еткәс, азна буйыһа эһләнгән был көрәк-мөрәк, қамыт-қомоттарзы үзенең тар озон күкрәкле урман арбаһыһа тейәй зә, базарға алып барып һатып, азналык он, сәй-шәкәр һәм башка көрәк-ярактар алып қайта. Ә Шәһит карттың унда эһе юк. Ул хатта улыһан:

— Күпмегә һаттың, нәмә алдың? — тип тә һорамай. Эштең үзе — юһып-йышып, донья кәрәген яһап тороу ғына қызыкһыңдыра уһы. Ә кескәй Емеш, һәр вакыт уларға барып, Шәһит карттың әкрен генә йырай-мөңрәй эһ эһләгәнән қызыкһыһып қарап ултыра. Шәһит бабай за Емеште йәшенән алда үскәне, күпте белгәне өсөн ярата. Әсәһе ауырыу, тормоштары

ауыр булғаны өсөн йәлләй, һәр килгәндә көләмәсләп, шаяртып уның күңелен асырға тырыша.

— Әй кызым-кызым, һинек күлдәгек ситсанан ғына бит. Ана Кормош байзың яп-ямак кызы Ғилмекәй гел сатиндан дә ебәктән генә кейә. Ниңә улай икән ул, ә? Бына һиңә кәрәк ине ул матур күлдәктәр, кызым? — тип ирештерә ул. Ә Емеш сер бирергә теләмәй: — Минек күлдәгек ситса түгел, ебәк кенә ул, — тип енешә (*З.Бишшева*).

6-сы текст

Тексты укып, бәйләүестәрҙе барлағыз. Уларзың һиндәй төр бәйләүестәргә карағанын билдәләгез.

Ошо көндән һуң әллә, ысынлап та, йылы тире эсендә ятып тирләү килешеп, һауығыу ағына сықты. Урынынан тороп, үзенек дә, әсәһенек дә күзенә, ауызына ябырылып йонсоткан себен өйөрөн кыуып ултыра башланы. Тик тышка, уйнарға сығарға ғына уның хәле юк ине әле. Сәғүрә еңгәнен хәлен белергә, ғаиләнен кайғыһын уртаклашырға күрше-күлән, әбей-һәбей һаман килгеләп торзо. Уларзың кайһы берзәре, йәшерәктәрә, кыздарзың сәстәрен тарап, өс-баштарын йыуып, икмәк бешереп китте, олорактары илдәге, ауылдағы хәбәрзәрҙә һөйләнә. Был хәбәрзәрҙек күбәһе хәзер гел шулай королок, йотлок килеү тураһында ине. Улар, ауыр көрһөнә-көрһөнә, шомло тауыш менән, язған бирле ергә бер тамсы ямғыр яумауы, күктә бер генә болот та күрәнмәүе, йәш балаларзың әс китеүе менән кырылыуы, ашлык, үлән кибеп-короп бөтәүе тураһында һөйләйзәр. Касандыр булған ошондай королокта кешеләрҙек эт, бесәй, хатта кеше ашаулары, ауылы-ауылы менән кырылыуы хақында беренән-беренә кот осорғосорак хәлдәрҙә хәтерләйзәр. Бер сак Сыуакай әбей көн буйы тип әйтерлек гел ошондай куркыныс хәлдәр тураһында ғына һөйләп ултырзы (*З.Бишшева*).

7-се текст

Текстағы теркәүестәрҙе табып, һөйләмдәге функцияларын асыклағыз.

Кыуак төбөндә осрашкан кешенән котолғас, Акһак Бүрә балалары менән босоп ятқан кәбәндә эзләп китте. Аяғы һи тиклем һызламаһын, ике көсөгөн табырға тейеш ине шул.

Урмандан сығыу менән, мороһона әскелтем төтөн, кан есе килеп бәрелде. Әллә һисә ерзә кәбән калдыктары бысқып яна, кайза карама, һарык үләнхәләре канға тузып ята. Йә колас ташлап күккә караған, йә башын үлән курпыһына тыккан кеше кәүзәләренән туғай сып-сыбар.

Бүре, кэбэн урынына барып, бер тегелэй, бер былай эйлэнде лэ, капыл туктап, ниндэйзер йомғакты мороно менэн һак кына кузғалып куйзы. Яртылаш янып, койка есе аңкытып яткан йомғак — Бүренен гәзиз балаһы ине. Эсә ирекһеззән кырға тайшанды, арткы аяктарына ултырып, кайғыһын эсенә һыйзыра алмай, ологға кереште.

Байтак ултырзы ул. Якында ғына эрнеп-эрнеп һыкташкан, низер һөйләшкән катын-кыз төркөмөнә лэ иғтибар итмәне, амғыпыд, утка бешкән кабырғаһының һызлауын да онотто.

Эгәр зә януар эзәм телен белһә, сәсе-башы тузған бер катындың ике-өс йөшлек кенә бәпесен косаклап, илай-илай һөйләгән һүззәрен аңлар ине. Э бахыр эсә, балакайының үле кәүзәһен бәүетә-бәүетә: «Эй күз нурым, әй бәләкәс шөңгөрөм! — тип һамаклай. — Ас йондоз кеүек якты күзкәйзәрендә, өндәш эсәйенә... Ни гонаһтарым өсөн мине язаланылар?.. Ни хәлдәр итеп йөшәйем бынан азак?»

Эгәр зә Бүренәң үз кайғыһы көслә булмаһа, моғайын, иғтибарлар ине: икенсе бер олорак катын, эсенәң кулынан тубырысҡтай ғына мәйетте алып, яулыкка урап тотто. Тағы ике бисә йөш эсәне, ике яғынан косаклап, аяк үрә бастырзы ла төркөм ауылға табан йүнәлдә. Урталағы катындың бер аяғы кан һаркып торған сепрәккә ураулы. Ул еңелсә аһахлап, түгеләп илай-илай, сак атлап бара. Эхирәттәремә, ораклы таныштарымы, уға ниндэйзер йыуатыу һүззәре өндәшә ине...

Ләкин Бүре быларзың беренен дә аңламаны, иғтибарламаны, һызып-һызып байтак олоғас, балаһын һак кына тешләп, зур сокор төбөнә күсерзе, өстөнә дымлы балсык өйөп, сүп-сар менән капланы ла, артына боролоп карай-карай, урман эсенә инеп китте. Икенсе көсөгөн тапманы. Ниндэйзер үлән орлоктары, әскелтем еләктәр ашай торғас, Бүре әкренләп һауыға, яраһы ла бөтәшә башланы. Тик ул ғүмерлеккә аһахлак булып калды. Элекке һымак комарланып, ярһып төнгө һунарға сығыузар бөттө. Хәйер, утлы ташкын кояш сығышына табан үтеп киткәне бирле, азыкка кытлығы юк ине Бүренәң. Кайза барып төртөлмә, йә бозолоп өлгөрмәгән ат үләкһәһе оспрай, йә хатта яраланып тора алмай яткан малға тап була.

Юк, тамак хәстәре түгел инде унда. Һыуынып бөткән элекке өңөнә кайтып ятыу менән, күңелен әллә ниндәй борсоу биләп ала. Тороп, тирә - якты ескәп йөрөй-йөрөй зә тағы аһахлап сығып китә. Донъяның йәме бөткәйне, мәғәнәһе калмағайны уға. Шуға көндөззәрен берәй төпкөлдә босоп ята ла, күз бәйләнәү менән, максатһыз-ниһез кызырырға тотона... (Ә.Хәкимов).

Текста кулланылган теркәүес, бәйләүес, киçәксәләрзе табығыз, уларзың һөйләмдә ниндәй вазифа үтәүзәрен билдәләгез.

...Әүәле замандарза бер хандарзың ханы, якын-тирәләге бөтә халыктарзы буйһондороп, кол итеп бөткәс, артабан үзенең көзрәтен кемгә күрһәтергә белмәйенсә, йыйын йыйған да былай тип яр һалған: «Минен барлык биләмәләремдәге башка төрлө ағастар кыркылып бөтөп, тик һәр сак йәшел карағайзар менән шыршылар ғына калырға тейеш. Мин йыл әйләнәһенә йәшел урман эсендә йәшәргә теләйем!» Хан кул астындағы бөтә кешеләрзе кушып, карағай менән шыршынан башка ағастарзы киçтереп бөткән, ти. Иң зур карағай урманының уртаһына алтын-көмөштән гәжәйеп шәп һарай һалдырып йәшәй башлаған хан. Тәүге мәлдә уйым-уйым ултырған карағай, шыршы урмандары, ысынлап та, һарап матур тойолған. Ләкин йылдар үтеү менән, кешеләр тормошона бер-бер артлы кытлык килә: йәйә бөгөргә — артыш менән саған, ук юнырға — кайын, сукмар, һөңгө һабы эшләргә — имән, ашарзарына муйыл, балан, сәтләүек таба алмай яфа сигәләр икән. Бер-бер артлы йылғалар корой, эсер һыу етмәй, һауа бысраныузан кешеләрзең тыны тарыға икән. Өсгәүенә, һауала ылыç есә үтә күбәйеп киткәнлектән, яман есә ауырыуы таралып, тәүзә мал-тыуар кырыла, шунан төбәге-төбәге менән кешеләр үлә башлай. Ул да булмай, карағай, шыршы ағастары корой, ылыстары һарғайып койола. Әйтерһең, яңы ғына гөлтләп ултырған урмандарзы утлы ел ялмап үткән. Хан үзе лә сәсрәп ауырып китә, ти, бер заман. Тәғәм ризык, йотом да һыу һендерә алмай икән был. Ул, аптырағас, муллаларзың өшкөрөү-төкөрөүзәренән һис кенә лә файза булмағас, ниндәй сир менән ауырығанлығын белеү өсөн, ил ағаһын — йөз йәшәр ақһакалды сақыртып алған. «Әй, тәңре ханым, — тигән ил ағаһы, — әгәр биләмәләреңдәге урмандарзы тергезергә бойорһаң, мин һине был сирендән коткарыр инем».

Боғазына әжәл тырнағы йәбешкән хан түзмәгән, баш нәзирен сақыртып алып: «Барлык халыкты урман ултыртырға куш», — тигән. Ил ағаһы ошонан азак ханға үзе йылдар буйы һахлап йөрөткән йүкә сәскәһен сайкатып, балан кағы кушып, мәтрүшкә катыш карағат сәйе эсергән, казаяк, андыз кушып бәйләнгән кайын миндеген парлап, шуны күкрәгенә куйған да муйыл һәм балан сәскәһен ескәткән, һәм ханыбыз һин дә мин шәбәйгән дә киткән, ти. Ошонан азак хан оло йыйын йыйған, халыкка ер йәннәтенә кул күтәрмәскә әйтеп калдырған икән, ти... (Н.Мусин)

9-сы текст

Ярзамлык һүзәрзе һүз төркөмдәре буйынса айырыгыз. Уларзын һөйләмдәге ролен асыклагыз.

Башкорт йәйләүендә

Төн караңгы. Төпһөз күк диңгезендә күзәрән кысып-кысып уйнашкан һанһыз йондоззар за, әллә нимә югалткан кеүек, караңгы төндөң кара пәрзәһе үтә эзләнеп карайзар. Бөтөн тараф тыныслык, серле бер моңлолок эсендә күмелеп калған. Әллә кайза яңгыз ябалактың ғына анда-һанда бер килгән әсе, вайымһыз тауышынан башка был моңло тыныслыкты бозоусы һис бер нәмә юк.

Моңло караңгылык озакка һузылманы: кояш сығышынан һап-һары булып, ай шары бик әкрән генә күтәрелә башланы. Түйә, ул, был моңло караңгылыктың хөкөм һөрөүенә риза булмағандай, төсһөзләнгән, йөзөн һыткан ине.

Ай, юғары күтәрелеп, йәйләүзе яктыртырға тырыша ла, калын урманлыктан болотка көнләп юғары күтәрелеп торған ағастары караңгылыкка булышалар, уның асыланып ебәргән яктылык тамсыларына юл бирмәйзәр кеүек. Ай күтәрелгән һайын яктыра, ағара, кесерәйә һәм етезләнә бара. Ул караңгылык менән тартыша вә уны кыуа ине.

Айзың яктылык биреүен көтөп кенә торған шикелле, әллә кайза ғына бер һандуғас үзенең моңло, дәртле һайрауы менән урманды яңгыратты. Алтын тәңкәләрзең сыңғырлауы шикелле булған был моңло тауышты тыңлаған Ай за, үзенең асылуын онотоп, урманға көлөп кенә карай башланы. Әллә нимә эзләгән кеүек күзәрән йылпылдатып торған йондоззар за күзәрән йомоп, уйға калған шикелле булдылар. Урман да, яктылыкка каршы тартышыуын онотоп, озон кара қоластарын йәйә башланы. (*Ф.Сөләймәновтан*).

10-сы текст

Текста кулланылған теркәүестәрзе төркөмсәләргә айырып язып алығыз. Уларзың функцияларын асыклагыз.

Мин китапты һисек укый инем

Миндәге китап укырға булған ихласлык миңә һи тиклем ауыр түбәнһетелеүзәр, йәберләнеүзәр, тынысһызланыузар килтергәнлеген хәтерләү — хәзер күңелһез зә, көлкө лә.

Күршеләге кейем киҫеүсе катындан алған китаптар миңә шул тиклем киммәт тойолалар ине,— мин, уларзы карт хужабикәнең мейескә яғыуынан куркып, унан тағы ла китап алып кайтыу тураһында уйламаҫка ла тырыша инем, ә иртә менән сәйгә икмәк алырға барған ерзә лавканын төрлө төстөгә вак китаптар алып кайта башланым.

Мин был китаптарзы укый инем һәк укыған өсөн һәр беренә берәр тин түләй инем.

Мин уларзы, һыуык һәм уңайһы булуына карамаҫтан, утын ярған ерзә, һарайза йәки сарзакта укый торғайным. Кайһы вақыттарза, китап бик кызыклы йәки тизерәк укып сығырға кәрәк булғанда, миңә төндәрзә шәм яндырып ултырырға ла тура килә ине. Ләкин карт хужабикә, төндә шәмдең кыҫкарғанын һизеп, шәмдәрзә сыра менән үлсәй һәм үлсәүен йәшереп куя башланы. Әгәр зә иртә менән шәм кәмегән булһа, йәки мин, уның үлсәүен табып, шәм менән тигезләп куя алмаһам, аш бүлмәһендә әсе тауыш күтәрелә торғайны. Был хәл мине ғәрләндәрә, ләкин укыу теләге миндә нығый ғына бара ине. Мин һисек тә укыу юлдарын табам ә карсык минең китаптарымды бер һисә тапкыр юк итте, һәм мин лавкасыға 47 тингә бурыслы булып сыктым. Мин барған һайын, ул минән акса даулай башланы.

— Бурьсыңды килтерзеңме?

— Юк.

— Нисек була инде. Судка биреп, нәмәләреңде яззырырға, үзеңде колонияға ебәрергәме ни, ә?

Минең бер ерзән дә акса алып урыным юк. Эш һакымды ла олатайыма түләйзәр ине,— ни эшләргә? Миң өс көнләп яфаландым, һәм. хужа, минең был хәлемде һизеп:

— Нимә һин, Пешков, бик күңелһез йөрөйһөң, әллә ауырыйһыңмы?—тип һораны. Мин үземдең кайғымдың низән тороуын асыктан-асык һөйләп бирзем. Ул борсоулы киәфәткә инде:

— Бына күрәһең, ул китап тигәһең ни нәмәгә алып бара. Нисек кенә булһа ла уларзан хәсрәт кенә!..

Илле тин акса биреп, үзе киҫкен кәңәш бирзе:

– Кара уны, бисәмә һәм әсәйгә әйтмә, шау-шыу булып. Яңы йылдан газетаға язылам. Бына унан һуң инде укырһың.

Бынан һуң инде кистәрен кыҫкырып газета укый башланым. Мин газета һәм иҫке журналдарзан икенсе калаларзың һәм икенсе халыктарзың тормоштарын белә башланым, һәм мин инде кистәрен генә түгел, шулай ук төндәрен дә укыйым. Миңә төндәрзә укырға ут бирмәйзәр, ә шәм һатып алырға акса юк, шунан һуң мин шәм төбөнә акқан майзарзы йыя башланым, уларзы балыктан бушаған һауытка һалып, уға ептән филтә яһайым һәм төндәр буйы мейес башында төтөнлө һәм күңелһез ут яндыра торғайным. (М. Горький)

Ярзамлык һүзәрзе һүз төркөмдәре буйынса айырығыз. Уларзын һөйләмдәге ролен асыклағыз.

Нинә мин философ булманым

Башкорт педагогия институтында башкорт телен һәм әзәбиәтен өйрәндем, һуңғы курстарза философия менән мауыға башланым. Платон, Аристотель, Конфуций, Вольтер, Гегель, Кант, Фейербах исемдәрен ишеткән һайын ниндәйзер бер тылсымлы, серле донъяға тартылаһың һымак. ДӨРӨС, бөйөк акыл эйәләре тыузырған хезмәттәрзең төп нөсхәләрен күргән дә юк. Улар ғилеменән бүтәндәр сәйнәп, үзәрәнсә тозлап-борослап биргәнде генә үзләштерәбез.

Ошо фәнгә қағылышылы байтак нәмә укыным. Хатта Гегелдең революцияға тиклем русса сыккан бер китабы ла кулга төштө. Аңларға тырыштым, аңлай алманым, әлбиттә. Шулай за философ булырға хыял бар ине.

Николай Александрович Маслин, беззең яраткан укытыусыбыз, тарихи материализм буйынса минән имтихан алды. Һораузар менән күп яфаламаны, «бишле» куйзы. Азактан ул миңә тағы бер һорау бирзе:

— Кем булырға уйлайһың?

Әле генә куйылған «бишле» менән канатланып, уның да күңелен күтәрмәксе булып, шик-шөбһәһез әйтә һалдым, әйткәнем, һис шикһез, уға окшар, тинем:

— Философ булырға хәл иттем.

Ғәзәтенсә башын басыбырак ултырған Маслин миңә күтәрелеп караны. Байтак һүзһез торзо. Унан кырт кисте:

— Һинән философ сыкмай.

Минәң шаңкыуым аяк табаныма барып етте.

— Шулай, сыкмай, — тип кабатланы ул. — Әле хәзер, һин яуап биргәндә, төшөндөм быны.

— Үзегез «бишле» куйзығыз... — Мин тамам юғалып калдым.

— «Бишле»не дөрөс куйзым. Башында бар нәмәләр осон куйзым мин уны. Һинәң башың буш мискә түгел, хатта тулы ул.

— Ләкин мискәлә бер генә тишек, бер генә бөкө булырға тейеш, һинәң башында эреле-ваклы әллә нисә тишек, һин шуларзың тығындарын бер юлы һурып алдың да, мин төп ағышты тота алмай аптырашта калдым. Куш усымды һузып әле бында, әле тегендә ташландым. Өлөшләп йыйырға тура килде. Философтың башы тулы ук булмаһа ла, фекер бер генә урындан ағып сығырға тейеш, шуның өсөн акылы азырак булһа ла, бәрәкәтле күренәсәк. Һин шиғырзар язаһың бит. Шағир бул. Бер юлы теләһәң биш

кылды, теләһәң ете кылды сирт. Уй-хисенде йомарт тотон, йәлләмә. Таркалып китһәләр, үззәре йыйылып.

— Ярты быуаттан ашыу вакыт үтеп китте. Юк-юк та ошо өгөт исемә килеп төшә. Дөрөс әүлиәлек иткән булып акыллы Маслин. Мин ғүмерем буйынса уй-фекерзәремде бер генә епкә тезеп һөйләй алманым, язганда ла йыш кына буразнанан сығып китәм, һукмағымдан тайпылам.

— Вакыты менән күрәзәгә лә ышаныу кәрәктер... (М. Кәрим).

12-се текст

Ярзамлык һүззәрзе һүз төркөмдәре буйынса айырығыз. Уларзың һөйләмдәге ролен асыклағыз.

Озон яллы ерән ат бышкыра-бышкыра тар ғына тау юлынан юғарыға үрмәләй. Хәйер, юл тиһәң, хәтерә калыр. Өстән ағып төшкән ямғыр, кар һыузары уны осло таштары сосайып торған йырынға әйләндөргән. Кырандаска окшатыбырак эшләнгән бейек арба бына-бына түңкәрелеп китер кеүек. Ася түзмәне, ямғыр баһыла төшөү менән арбанан һикереп төштө. Бер яктан, үнәсе өзөлөрзәй булып тартқан малкай йәл, икенсенән, ана ауам, бына ауам тип куркып барыуы кыйын. Тик атлауы бигерәк унайһыз, аяк асты еүеш. Тиз арала озон итәге еүешләнде. Камасауламаһын өсөн уны бөрөп тотоп арбаның әле бер, әле икенсе яғынан йүгергеләне катын. Сос булырға тырышты, бер-бер хәл була калһа, балаларын йолкоп алып өлгөрә, йәнәһе. Ул арала малайзар за уянды. Бығаса атты дөртлөндөрә-дөртлөндөрә етди генә барған Буранбай бөтөнләй ирәүәнләнеп китте: дилбегәне Вадимға тотторзо. Үзе, атка менгәндәй кыуанған малайзы, күңелен тағы ла үстөрөп мактаны ла урман эсенә йомолдо. Унан кып-кызыл булып бешкән бөрлөгән тәлгәштәре тотоп сыкты. (Г.Гиззәтуллина)

13-сө текст

Текста кулланылған бәйләүестәрзе табығыз. Уларзың кайһыларының синонимдары бар? Шулар менән алмаштырып укып карағыз. Мәғәнә үзгәрәме?

Һул яғымда Каратау ятһа, уң яғымда үскән талдарзы уртаға ярып Ташкисеү аға. Тәбиғәттең иң матур вакыты, тип әйтер инем, әгәр минән илле-алтмыш метр самаһы ерзә, талдар араһында үскән карт кайын башында, бер туктауһыз шығырлап ултырған һайысқан булмаһа. Тәбиғәттең бар булған йәмен шул боза. Ошо көнгә тиклем һайысканды кошка ла һанамай торғайным, иғтибар менән карағаным булманы, әле ятқан килеш тегене күзәтә башланым. Озон, һайғауға окшаған койроғо,

кырзан караганда кара төстә күрәнһә, якындан күк, йәшел катыш һымак, күззәре муйыл кеүек дәм кара икән. Шыгырыклаган һайын койрогон күгәрәп төшөрә лә кәүзәһен калкытып куя. һайыскандан да матур кош юктыр тигән фекергә килдем. Без уны кәртә араһында осоп, себеш урлаганын ғына күрәбез зә үзебезсә фекер йөрөтәбез икән. Мин һәр бер рәссам менән бәхәсләшергә әзермен, ул һайыскандың үзенә карамайынса һүрәткә төшөрә алмаясак. *(Ф.Кейекбаев)*

14-се текст

Текста кулланылган киҗәксәләрзе төркөмсәләргә айырып язып алыгыз, мәгәнә бизәктәрен асыклагыз.

Төн. Башкорт кызының тәңкәле еләне шикелле, күззең яуын алып, йымылдап торған аяз күктә, алтын табактай, тулған ай йөзә. Таллыкта һандуғастар сутылдаша. Тирәк башында кәкүк сакыра. Күләүектә тәлмәрийәндәр бакылдаша. Оло Әйек йылғаһы, үзенә мәңге шат, шаян йырзаны һандуғас моңдарына мансып, кыуана-көлә бер өзлөкһөз сылтырап аға ла аға. Ағастар, сәскәләр, хайуандар, хатта коштар за йомшак, еләс елдән һөйөлөп, көндөзгә әсә кәмегәнгә һөйөнөп, байрам итә. Иҗ киткес рәхәт, гүзәл язгы төн тышта. Ә өйзә, Емештәрзең өйөндә, бөтөнләй икенсе күренеш. Тәбиғәткә нимә?! Кеше язмышында уның кайғыһы бармы ни! Үзә гүзәл, мөһабәт, шат булғас, шул еткән уға.

Өй әсә караңгы. Кескәй генә тәзрәләр. Уның да яртыһы карындык менән капланған. Әлегә быялаһы төшмәгән тар күзәнәктәр аша курғаш таҗма булып һузылған ай нурзаны, әлбиттә, өй әсен яктырта алмайзар. Хәйер, бында яктылык кәрәкмәй зә. Ғаилә йоклай: урындыктың түрһяғында, иң төптә, каластай ишеләп бер малай ята. Ул – Иштуған. Уға ун ике генә йәш әле. Ләкин ул инде ғаиләнең өмөтө, ышанысы. Үсәр, атаһына иш булыр, ярзамсы булыр. Уның атаһы Байгилде ағай шулай уйлай. Шуға күрә уға исемде лә Иштуған тип кушқан бит ул. Әс кыз араһында бер генә малай — бер генә иш!

Тик қасан ғына үсеп, кул араһына инер һуң ул?! Иштуғандан бирерәк, иҗке бер қорама юрған астында, әс кыз йоклай. Улар: Бибеш, Йәнеш, Емеш. Қыззар за үсеп киләләр. Бибеш ғаиләлә иң өлкән бала. Уға ун дүрт йәш. Ул инде хәзер өйзә бөтә эште тиерлек эшләй ала. Ә бына Йәнеш менән Емеш кескә йерәктәр әле. Беренә ете, икенсәненә дүрт кенә йәш тула. Әйе, кескәйзәр әле улар. Ниндәй язмыш көтә уларзы киләсәктә?.. Нимәләр күрергә, низәр кисерергә тура киләсәк?.. Улар әле был хакта уйлай белмәйзәр. Өйзә томроқлоғон да, тарлығын да, юргандың әс кеше өсөн бәләкәс булыуын да тоймай, бесәй балалары шикелле татлы мышылдап, йоклай бирәләр. Ә бына Байгилде ағай менән Сәғүрә еңгәгә бик етди уйланырға

тура килә. Шуға күрәлер, ахыры, төн уртаһы еткән булһа ла, улар һаман йокламағандар. Сәғүрә еңгә кыздарынан мөмкин тиклем алысырак булырға тырышып, түрбаш якка, иң мөйөшкә һырындырып һалынған ике кешелек урында, май шәм кеүек һызып, өһөз тынып ята. Ә Байгилде ағай, сыбалып-ойшоһ бөткән көрәк һакалын сеһеткеләп, урындык ситендә баяһан бирле һүзһез ултыра. Күгелйем ай һурзаны уһы берсә карзан яһаған, берсә курғаштан койолған һынға окшаталар (*З.Биһшева*).

15-се текст

Ярзамлык һүззәрзе һүз төркөмдәре буйһнса айырығыз. Уларзың һөйләмдәге ролен асыклагыз.

Бибеһәй менән Йәнеш күгәренип, тештәре тешкә тейеп шаһылдағанса һыу инделәр. Еһеш, ялыһып:

— Кайтайык, асыктым,— тип илаһһырай башлагас кыһа улар күлдәктәрен кейзеләр. Бәкәлдән генә булған һыуза йөрөгәнлектән, аркаһыһа һыу за теймәгән, тузан катыш тир ағып бысранған бите лә йыуылмаған Еһеш тә таһылдай-һышылдай күлдәген кейзе. Йәнеш уһың күлдәгенең алды артка кейелеуән дә абайлаһай етәкләп кайтып китте. Бибеһәйзәр Кызыльяр ураһы яғыһан кайтырға булдылар. Йәнеш тә уларға эйәрзе. Кызыльяр башыһа менгәс, улар күкһел йәшел булып, өйөрөлөп ағып ятқан тәрән тымык урында бер зә куркмай йөзөп йөрөүсе зурзарға һокланып карап торзолар. Бында, еткән кыздар, еңгәйзәр, тулкыһ өстөндә ятқан аккоштар шикелле калкыһып-калкыһып, Оло Эйек уртаһында йөзөп йөрөйзәр. Бирыак ярзан арыак ярға кем узарзан ярышалар. Йөзгәндә кыздарзың яңы ғыһа калкып килгән һәфис ак күкрәктәре күренип-күренип кала. Ошоһоң өсөнмөлөр бында кыздар, килендәр араһында күкрәкте калкытып, аяктарзы һыуға таһмаклатып һуғып йөзөү иң матур йөзөү иһәпләнә. Кыздарзан арыак, Кызыльяр аһтында, «төһөз» упкыһа малайзар, егеттәр һыу иһә. Улар өс-дүрт метрлы текә ярзан һыуға һикереп төшәләр зә бик озак һыу аһтында юғалып торалар. Уһан бөтөнләй икене урыһдан, алыһтан, калкып сығып, колас ташлап арыакка йөзөп китәләр. Уһда сыккас, йомшак һары ком өстөндә ятып ял итәләр. Кайһы берзәре салқан йөзөүзә ярышалар. Кыскаһы, һәр кайһыһы үзенсә йөзә, ярыша, өйрәк балалары шикелле һыу эсендә уйһай. Бында кызға, малайға айырып бер-береһенә кул тейзереү, куркытыу, оялтыу йәки берәй кырын һүз әйтәү кеүек әзәпкә һыймаған бер генә һәмә лә юк. Һыуза улар бөтәһе лә бер тигез, тәбиғәт балалары. Бында, оло һыу буйһында, борон-борондан ошо гәзәт йәшәп килгән. Ул әле лә, шулай дауаһ итә. Язғы һыу ташыу вақытыһан алып көзгә һыу туһа башлаганға хәтле йылға өстә һәр көһ, бигерәк тә иртән-кис шулай йөзөү, уйнау-көлөү, һыу сәсрәтәү тауыштары менән шау-

гөр килеп тора. Кешеләр бында иң кызыу бесән-урак өстөндә лә, һыуһыңга туктаған арала ғына булһа ла һыуға төшөп сығырға вақыт табырға тырышалар (З.Бишшева).

16-сы текст

Тексты кичәксәләрзе төшөрөп калдырып укығыз, уларзың функцияларын, мәгәнә бизәктәрен асыклағыз.

Бибекәй менән Гөлкәйзең карттаһы, бәләкәс, арык, еңел кәүзәле, йылғыр оҫта куллы, йор һүзле Шәһит картты бында «Сыпсык Шәһит» тип йөрөтәләр. Был кушамат хатта уның бөтә ырыуына ла таралған. Шәһит ырыуынан булған бөтә кешеләрзе лә «сыпсыктар» тизәр. Был кушамат Шәһит бабай нәселенең кескәй, еңел кәүзәле, етез, эшсән куллы булыуы өсөн һөйөп кушылғанлыктан, уға берәүзең да хәтерә калмай. Бына ошо Сыпсык Шәһит бабай үзенә инде һикһән алты йәш булыуына карамастан, таң иртәнән кара кискә тиклем бер генә лә тик тормай. Ул балта оҫтаһы. Үзәренең ишек алдының бер мөйөшөнә эшләп алған станогында көндөң көнә буйына сабып-юнып, нәмәләрзәр эшләп кенә тора. Уның янында һәр вақыт яңы ғына эшләнгән иләк, силәк, көрәк, тәртә, тәпәндәр аунап ята. Шәһит карттың улы, Гөлкәйзәрзең атаһы Шаһиморат ағай, уға урмандан кәрәкле ағастарзы алып кайтып биреп тора. Ә базар еткәс, азна буйына эшләнгән был көрәк-мөрәк, камыт-комоттарзы үзенә тар озон күкрәкле урман арбаһына тейәй зә, базарға алып барып һатып, азналык он, сәй-шәкәр һәм башка кәрәк-ярактар алып кайта. Ә Шәһит карттың унда эше юк. Ул хатта улынан:

— Күпмәгә һаттың, нимә алдың? — тип тә һорамай. Эштең үзе — юнып-йышып донъя кәрәген яһап тороу ғына кызыкһындыра уны. Ә кескәй Емеш һәр вақыт уларға барып, Шәһит карттың әкрән генә йырлай-мөңрәй эш эшләгәнән кызыкһынып карап ултыра. Шәһит бабай_Емеште йәшенән алда үскәнә, күпте белгәнә өсөн ярата. Әсәһе ауырыу, тормоштары ауыр булғаны өсөн йәлләй, һәр килгәндә көләмәсләп, шаяртып уның күңелән асырға тырыша.

— Әйкызым-кызым, һинең күлдәгең ситсанан ғына бит. Ана Қормош байзың яп-ямак кызы Гилмекәй гел сатиндан да ебәктән генә кейә. Ниңә улай икән ул, ә? Бына һиңә кәрәк ине ул матур күлдәктәр, ә, кызым? — тип ирештерә ул.

Ә Емеш, сер бирергә теләмәй:

— Миңә күлдәгем ситса түгел, ебәк кенә ул,— тип еңешә (З.Бишшева).

ТЕСТАР

1. Кайһы һөйләмдә бәйләүес төп килештән һуң килгән?

1. Кистән башлап таңға тиклем Без йөрөйбөз походта (Бәйеттән).
2. Сөнәгәттәр Ергәнгә тиклем ат ялланылар (Ж.Кейекбаев).
3. Улар өсөһө, өс юрғаға атланып, оло юлға табан саптылар.
4. Дүрт-биш кызылармеец алып, һинен менән үзем дә барам.
5. Егет үзе өсөн тыуа, иле өсөн үлө (Мәкәл).

2. Һүззең мәгәнәһенә көсәйтеү, артыклык төсмөрө өстәп килгән көсәйтеү киҗәксәләре бирелгән юлды күрһәтегез:

1. Наулыкмы, балалар иҗәнме, барамы ни, киләме әллә, бармы һуң
2. Бик бейек, бигерәк матур, иң көслөһө, үтә уҗал, нык арытты, сикһез шат
3. Акрын ғына, тиз генә, шунда ук, килгәс үк, тик мине, тик һинә генә
4. Китап та баһа, килде лә баһа, бар шул, бар бит инде
5. Иҗәндер, әллә кайзальыр, кемдер, килгәндер, килде әллә

3. Кешенең хис-тойғоларын, тойғо-кисерештәрен белдергән һүззәрзе һиндәй һүз төркөмөнә индерәләр?

1. Теркәүес
2. Киҗәксә
3. Мөнәсәбәт һүз
4. Бәйләүес
5. Ымлык

4. Составында каршы куйыу теркәүесе булған һөйләмдә билдәләгез:

1. Йә эш бирәһегез, йә башты алып сығып китәм (Х.Ғиләжев).
2. Матур, ыҗпай, ләкин артык бер төрлө, төҗһөз почерк был (Х.Ғиләжев).
3. Мин дә юрый уның артынан тәгәрәгән булдым (С.Агиш).
4. Иртән дә, көндөз зә, кис тә ул үз урынында калды (М.Кәрим).
5. Тағы һимәлер етмәй, тағы һимәлер юк кеүек (Р.Ғарипов).

5. Кайһы һөйләмдә бәйләүес әйлек килештән һуң килгән?

1. Кистән башлап таңға тиклем Без йөрөйбөз походта (Бәйеттән).
2. Сөнәгәттәр Ергәнгә тиклем ат ялланылар (Ж.Кейекбаев).
3. Улар өсөһө, өс юрғаға атланып, оло юлға табан саптылар

4. Дүрт биш кызылармеец алып, нинең менән үзем дә барам (Н.Мусин).
 5. Егет үзе өсөн тыуа, иле өсөн үлэ (Мәкәл).
6. Нүззәң мәгәнәһенә һорау, ышанмау төсмөрө өстәп килгән һорау киҗәксәләре бирелгән юлды күрһәтегез:
1. Бик бейек, бигерәк матур, иң көслөһө, үтә усал, нык арытты, сикһез шат
 2. Наулыкмы, балалар иҗәнме, барамы ни, киләме әллә, бармы һуң
 3. Аз ғына, тиз генә, шунда ук, килгәс үк, фәкәт мин, тик һиңә генә
 4. Китап та баһа, килде лә баһа, бар шул, бар бит инде
 5. Иҗәндер, әллә кайзалыр, кемдер, килгәндер, килде әллә
7. Составында йыйыу теркәүесе булган һөйләмде билдәләгез:
1. Йә эш бирәһегез, йә башты алып сығып китәм (Х.Филәжев).
 2. Матур, ыспай, ләкин артык бер төрлө, төҗһөз почерк был (Х.Филәжев).
 3. Кыскырып көлмәйек, юғиһә ишәтерзәр (Д.Юлтый).
 4. Ул бер атайға, бер Оксанаға, бер миңә карай (М.Кәрим).
 5. Тағы нимәлер етмәй, тағы нимәлер юк кеүек (Р.Ғарипов).
8. Кайһы һөйләмдә бәйләүес төп килештән һуң килгән?
1. Бер кул менән төйөн бәйләнмәй (Мәкәл).
 2. Ашау өсөн йәшәргә түгел, йәшәү өсөн ашарға кәрәк (Әйтәм).
 3. Йәйен бөтә ил буйынса картуф уңмағайны (Н.Мусин).
 4. Егет үзе өсөн тыуа, иле өсөн үлэ (Мәкәл).
 5. Бөтә яуаптар за дөрөҗ.
9. Нүззәң мәгәнәһенә икеләнәү, самалау, билдәһезлек төсмөрө өстәп килгән икеләнәү киҗәксәләре бирелгән юлды күрһәтегез:
1. Бик бейек, бигерәк матур, иң көслөһө, үтә усал, нык арытты, сикһез шат.
 2. Наулыкмы, бала-саға иҗәнме, барамы ни, киләме әллә, бармы һуң
 3. Акрын ғына, тиз генә, шунда ук, килгәс үк, фәкәт мин, тик һиңә генә
 4. Иҗәндер, әллә кайзалыр, кемдер, килгәндер, килде әллә
 5. Китап та баһа, килде лә баһа, бар шул, бар бит инде

10. Составында сәбәп теркәүесе булган һөйләмде билдәләгез:

1. Кулда камсы, сыбык булырға тейеш түгел, сөнки кавалерия аты ундай “тәртипте” яратмай (С.Кулибай).
2. Йә эш бирәһегез, йә башты алып сығып китәм (Х.Филәжев).
3. Матур, ыспай, ләкин артык бер төрлө, төшөз почерк был (Х.Филәжев).
4. Иртән дә, көндөз зә, кис тә ул үз урынында калды (М.Кәрим).
5. Тағы нимәлер етмәй, тағы нимәлер юк кеүек (Р.Ғарипов).

11. Составында тезеү теркәүесе булган һөйләмде билдәләгез:

1. Йә эш бирәһегез, йә башты алып сығып китәм (Х.Филәжев).
2. Матур, ыспай, ләкин артык бер төрлө, төшөз почерк был (Х.Филәжев).
3. Иртән дә, көндөз зә, кис тә ул үз урынында калды (М.Кәрим).
4. Тағы нимәлер етмәй, тағы нимәлер юк кеүек (Р.Ғарипов).
5. Бөтә яуаптар за дөрөс

12. Кайһы һөйләмдә бәйләүес төбәү килештән һуң килгән?

1. Бер кул менән төйөн бәйләнмәй (Мәкәл).
2. Ашау өсөн йәшәргә түгел, йәшәү өсөн ашарға кәрәк (Әйтәм)
3. Сөнәгәттәр Ергәнә тиклем ат ялланылар (Ж.Кейекбаев).
4. Дүрт биш кызылармеец алып, һинен менән үзем дә барам (Н.Мусин).
5. Егет үзе өсөн тыуа, иле өсөн үлә (Мәкәл).

13. һүззең мәгәнәһенә көсәйтеү, артыктык төсмөрө өстәп килгән көсәйтеү кичәксәләре бирелгән юлды күрһәтегез:

1. Өр-яңы, көпә-көндөз, япа-яңгыз, сем-кара, ап-ак, шыр хата
2. Наулыкмы, бала-саға исэнме, барамы ни, киләме әллә, бармы һуң
3. Аз ғына, тиз генә, шунда ук, килгәс үк, фәкәт мин, тик һиңә генә
4. Китап та баһа, килде лә баһа, бар шул, бар бит инде
5. Иңәндер, әллә кайзальыр, кемдер, килгәндер, килде әллә

14. Составында каршы куйыу теркәүесе булган һөйләмде билдәләгез:

1. Йә эш бирәһегез, йә башты алып сығып китәм (Х.Филәжев).
2. Матур, ыспай, ләкин артык бер төрлө, төшөз почерк был (Х.Филәжев).
3. Мин дә юрый уның артынан тәгәрәгән булдым (С.Агиш).

4. Иртэн дә, көндөз зә, кис тә ул үз урынында калды (М.Кәрим).
 5. Тағы нимәлер етмәй, тағы нимәлер юк кеүек (Р.Ғарипов).
15. Кайһы һөйләмдә бәйләүес төп килештән һуң килгән?
1. Кистән башлап таңға тиклем Без йөрөйбөз походта (Бәйеттән).
 2. Сөнәгәттәр Ергәнгә тиклем ат ялланылар (Ж.Кейекбаев).
 3. Улар өсөһө, өс юрғаға атланып, оло юлға табан саптылар
 4. Дүрт биш кызылармеец алып, һинең менән үзем дә барам
 5. Егет үзе өсөн тыуа, иле өсөн үлә (Мәкәл).
16. һүзсәң мәгәнәһенә көсәйтеү, артыклык төсмөрө өстәп килгән көсәйтеү киҫәксәләре бирелгән юлды күрһәтегез:
1. һаулыкмы, балалар иҫәнме, барамы ни, киләме әллә, бармы һуң
 2. Бик бейек, бигерәк матур, иң көслөһө, үтә уҫал, һык арытты, сикһез шат
 3. Акрын ғына, тиз генә, шунда ук, килгәс үк, тик мине, тик һиңә генә
 4. Китап та баһа, килде лә баһа, бар шул, бар бит инде
 5. Иҫәндер, әллә кайзалыр, кемдер, килгәндер, килде әллә
17. Составында бүлеү теркәүесе булған һөйләмдә билдәләгез:
1. Матур, ыҫпай, ләкин артык бер төрлө, төҫһөз почерк был (Х.Ғиләжев).
 2. Мин дә юрый уның артынан тәгәрәгән булдым (С.Агиш).
 3. Йә эш бирәһегез, йә башты алып сығып китәм (Х.Ғиләжев).
 4. Иртән дә, көндөз зә, кис тә ул үз урынында калды (М.Кәрим).
 5. Тағы нимәлер етмәй, тағы нимәлер юк кеүек (Р.Ғарипов).
18. Кайһы һөйләмдә бәйләүестәр сығанак һәм төбәү килештән һуң килгән?
1. Сөнәгәттәр Ергәнгә тиклем ат ялланылар (Ж.Кейекбаев).
 2. Улар өсөһө, өс юрғаға атланып, оло юлға табан саптылар (З.Биишева).
 3. Дүрт биш кызылармеец алып, һинең менән үзем дә барам (Н.Мусин).
 4. Егет үзе өсөн тыуа, иле өсөн үлә (Мәкәл).
 5. Кистән башлап таңға тиклем Без йөрөйбөз походта (Бәйеттән).

19. Һүззең мәғәнәһенә раҫлау, аныклау төсмөрө өҫтәп килгән раҫлау киҫәксәләре бирелгән юлды күрһәтегез:

1. Бик бейек, бигерәк матур, иң көслөһө, үтә уҫал, нык арытты, сикһез шат
2. Һаулыкмы, балалар иҫәнме, барамы ни, киләме әллә, бармы һуң
3. Акрын ғына, тиз генә, шунда ук, килгәс үк, фәкәт мин, тик һиңә
4. Китап та баһа, килде лә баһа, бар шул, бар бит инде
5. Иҫәндер, әллә кайзальыр, кемдер, килгәндер, килде әллә

20. Составында йыйыу теркәүесе булған һөйләмде билдәләгез:

1. Йә эш бирәһегез, йә башты алып сығып китәм (Х.Филәжев).
2. Матур, ыспай, ләкин артык бер төрлө, төҫһөз почерк был (Х.Филәжев).
3. Кыскырып көлмәйек, юғиһә ишетерзәр (Д.Юлтый).
4. Ул бер атайға, бер Оксанаға, бер миңә карай (М.Кәрим).
5. Тағы нимәлер етмәй, тағы нимәлер юк кеүек (Р.Ғарипов).

21. Кайһы һөйләмдә бәйләүес эйәлек килештән һуң килгән?

1. Кистән башлап таңға тиклем Без йөрөйбөз походта (Бәйетгән).
2. Сөнәгәттәр Ергәнгә тиклем ат ялланылар (Ж.Кейекбаев).
3. Улар өсөһө, өс юрғаға атланып, оло юлға табан саптылар
4. Дүрт биш кызылармеец алып, һинең менән үзем дә барам (Н.Мусин).
5. Егет үзе өсөн тыуа, иле өсөн үлә (Мәкәл).

22. Һүззең мәғәнәһенә һорау, ышанмау төсмөрө өҫтәп килгән һорау киҫәксәләре бирелгән юлды күрһәтегез:

1. Бик бейек, бигерәк матур, иң көслөһө, үтә уҫал, нык арытты, сикһез шат
2. Һаулыкмы, балалар иҫәнме, барамы ни, киләме әллә, бармы һуң
3. Аз ғына, тиз генә, шунда ук, килгәс үк, фәкәт мин, тик һиңә генә
4. Китап та баһа, килде лә баһа, бар шул, бар бит инде
5. Иҫәндер, әллә кайзальыр, кемдер, килгәндер, килде әллә

БИБЛИОГРАФИЯ

- Аврорин В.А.** Проблемы изучения функциональной стороны языка. — М.: Наука, 1975. — 276 с.
- Азнабаев Ә.М., Псәнчин В.Ш.** Башкорт теленең тарихи морфологияһы (сағыштырма-тарихи тикшеренеү тәжрибәһе). — Өфө: Башкортостан китап нәшриәте, 1976. — 176 с.
- Алпаров Г.** Сайланма хезмәтләр. — Казан: Татар. кит.нәшр., 1945. — 380 с.
- Алпатов В. М.** О разных подходах к выделению частей речи // ВЯ, 1986, № 4, с. 41.
- Амиралиев Карамыз.** Семантико-грамматические функции частиц тюркских языков (на материале каракалпакского, узбекского, казахского языков): Автореф. дисс. ... канд. филол. наук. — Алма-Ата, 1980. — 29 с.
- Амиров Р.** Союзы в казахском языке. — Алма-Ата, 1959.
- Ангели Ф.А.** К вопросу о категории модальности и лексических средствах ее выражения в тюркских языках: Автореф. дисс. ... канд. филол. наук. — М., 1964. — 17 с.
- Андромонова Н.А.** К вопросу о союзности частиц // Учен. зап. Казан. ГПИ. — 1973. — Вып.89.
- Андреев И.А.** К вопросу о выделении частей речи в тюркских языках в системе теории о первичной и вторичной синтаксических функциях // Учен. зап. НИИ при Сов. Мин. Чуваш. АССР. — 1970. — Вып. 46: Вопросы чувашской литературы и языка.
- Апресян Ю.Д.** Избранные труды. Т.1: Лексическая семантика. — М.: Школа «Языки русской культуры», 1995. — 472 с.
- Апресян Ю.Д.** Современные методы изучения значений и некоторые проблемы структурной лингвистики // Проблемы структурной лингвистики. — М., 1963. — С.102–149.
- Арутюнова Н.Д.** Логические теории значения // Принципы и методы семантических исследований. — М.: Наука, 1976. — С. 92–118.
- Арутюнова Н.Д.** Предложение и его смысл (логико-семантические проблемы) / Отв. ред. чл.-корр. АН СССР Г.В.Степанов. — М.: Наука, 1976. — 383 с.
- Арутюнова Н.Д.** Типы языковых значений. Оценка, событие, факт. — М.: Наука, 1988. — 338 с.
- Арутюнова Н.Д.** Коммуникативная функция и значение слова // Филологические науки. — 1973. — №3. — С.42–54.
- Аспекты** семантических исследований. — М.: Наука, 1980. — 356 с.
- Ахманова О.С.** Словарь лингвистических терминов. — М.: Советская энциклопедия, 1966. — 608 с.

Ахматов И.Х. Формально-семантический подход к языку и некоторые недостатки традиционной схемы описания синтаксического строя тюркских языков//Вопросы советской тюркологии. — Ашхабад: Ылым, 1988. — С. 211–215.

Ашнин Ф.Д. Указательные частицы в тюркских языках//Известия АН СССР. — 1958. — Т.17, вып.5.

Бабайцева В.В., Максимов Л.Ю. Современный русский язык. Синтаксис. Пунктуация. — М., 1981. — 271 с.

Бабенко Л.Г. Лексические средства обозначения эмоций в русском языке. — Свердловск: Изд-во Урал. ун-та, 1989. — 184 с.

Базаров О.К. Акцентирующие частицы в узбекском языке //Уровни языка и их анализ. — М.: Наука, 1976.

Бархударов Л.С. Проблемы синтаксиса простого предложения современного английского языка. — Дисс. докт. филол. наук. — М., 1965.

Баскаков Н.А. Введение в изучение тюркских языков. — М., 1962. — 332 с.

Баскаков Н.А. Грамматика каракалпакского языка. — М.; Л., 1982. — 543 с.

Баскаков Н.А. Историко-типологическая морфология тюркских языков (Структура слова и механизм агглютинации). — М., 1979. — 274 с.

Баскаков Н.А. Тюркские языки. — М.: Изд-во вост. лит., 1960. — 242 с.

Баскаков Н.А. Двойственная природа слова и проблема частей речи (на мат-ле тюркских языков)//Вопросы теории частей речи... — Л.: Наука, 1968. — С.234–239.

Башкорт теле. Педагогия училищелары өсөн дәреслек. Ж.Ф.Кейекбаев редакцияһында. 3-сө басма. — Өфө: Башк. китап нәшриәте, 1983. — 398 с.

Беляевская Е.Г. Семантика слова. — М., 1987. — 157с.

Белый В.В. К вопросу о конверсии. «Уч. зап. Мордовского ГУ, № 20. — Саранск, 1962;

Большая советская энциклопедия. — М.: Советская энциклопедия, 1978. — Т.28. — 616с.

Бондарко А.В. Понятия «семантическая категория», «функционально-семантическое поле» и «категориальная ситуация» в аспекте сопоставительных исследований//Методы сопоставительного изучения языков. — М., 1988. — С.12–19.

Бондарко А.В. Семантические категории в аспекте сопоставительных исследований//Сопоставительная лингвистика и обучение неродному языку. — М.: Наука, 1987. — С.26–37.

Бондарко А.В. Функциональная грамматика. — Л.: Наука, 1984. — 136 с.

Бондарко А.В. Грамматическая категория и контекст. — Л.: Наука, 1971. — 114 с.

Бондарко А.В. Грамматическое значение и смысл. — М.: Наука, 1978. — 170 с.

Бондарко А.В. Опыт лингвистической интерпретации соотношения функции в грамматике //Универсалии и типологические исследования. — М.: Наука, 1974. — С.54–79.

Бондарко А.В. Основы построения функциональной грамматики//Известия АН СССР. — Серия литературы и языка. — 1981. — № 6. — С.483-495.

Бондарко А.В. Принципы функциональной грамматики и вопросы аспектологии. — Л.: Наука, 1983. — 208 с.

Боровков А.К. Языки Северного Кавказа и Дагестана (Сборник лингвистических исследований). — М.; Л., 1935.

Будагов Р.А. Язык — реальность — язык. — М.: Наука, 1983. — 262с.

Булатникова А.Е. Семантика и функции частиц даже, же, -то, -таки в современном русском языке: Автореф. дисс. ... канд. филол. наук. — М., 1973. — 21 с.

Булыгин Т.В., Шмелев А.Д. Языковая концептуализация мира (на материале русской грамматики). — М.: Школа «Языки русской культуры», 1997. — 576 с.

Булыгина Т.В. Грамматические и семантические категории и их связь//Аспекты семантических исследований. — М.: Наука, 1980. — 355 с.

Варламова В.В. Темпоральность//Основы построения функциональной грамматики русского языка для нерусских. — Уфа, 1991. — С.108-115.

Васильев Л.М. Современная лингвистическая семантика. — М.: Высшая школа, 1990. — 175 с.

Вежицкая А. Семантические универсалии описания языков. — М.: Школа «Языки русской культуры», 1999. — I–XIII. —780 с.

Виноградов В.В. Основные типы лексических значений слова //Вопросы языкознания. — 1953. — №5. — С.3-29.

Виноградов В.В. Русский язык (грамматическое учение о слове). — М.: Высшая школа, 1972. — 614 с.

Владимирский Е.Ю. Система предложно-падежных конструкций с пространственным значением в современном русском языке: Автореф. дисс. ...канд. филол. наук. — М., 1972. — 19 с.

Вольф Е.М. Функциональная семантика оценки. — М.: Наука, 1985. — 228 с.

Вопросы башкирского языкознания. — Уфа, 1972. — 172 с.

Вопросы грамматического строя. — М.: Изд-во АН СССР, 1955. — 482 с.

Вопросы теории частей речи (на материале языков различных типов). — Л.: Наука, 1968. — 343 с.

Всеволодова М.В., Владимирский Е.Ю. Способы выражения пространственных отношений в современном русском языке. — М.: Русский язык, 1982. — 264 с.

Гаджиева Н.З. О двух источниках развития союзных сложных предложений в тюркских языках//Советская тюркология. — 1973. — №2. — С.30–39.

Гаджиева Н.З., Серебренников Б.А. Сравнительно-историческая грамматика тюркских языков. Синтаксис. — М.: Наука, 1986. — 283 с.

Гаджиева Н.З. Основные пути развития синтаксической структуры тюркских языков. М.: Наука, 1973. — 408 с.

Газизова Р.Ф. Синтактика частей речи: Учебное пособие. — Уфа: Башкирский государственный университет им. 40-летия Октября, 1984. — 85 с.

Гак В.Г. Высказывание и ситуация //Проблемы структурной лингвистики. — М.: Наука, 1973. — С.349–372.

Гак В.Г. К проблеме соотношения языка и действительности //Вопросы языкознания. — 1972. — №5. — С.12–22.

Гак В.Г. К типологии функциональных подходов к изучению языка//Проблемы функциональной грамматики. — М.: Наука, 1985. — С.5–15.

Ганиев Ф.А. Вопросы морфологии татарского языка. — Казань: Татар.кн.изд-во, 1980. — 81 с.

Ганиев Ф.А. К вопросу о классификации частей речи в современном татарском языке//Вопросы тюркологии. — Баку, 1971. — № 10. — С. 274–284.

Ганиев Ф.А. Современный татарский литературный язык. Словообразование по конверсии. Казань: Изд-во «Дом печати», — 2004. — 160 с.

Гарифуллин С.Ф. Из истории изучения послелогов (дооктябрьский период)//Исследования по лексике и грамматике татарского языка. — Казань: Татар. кн. изд-во, 1986. — С.38–46.

Гарифуллин С.Ф. Послелого татарского языка: Автореф дисс. ... канд. филол. наук. — Казань, 1990. — 15с.

Гафарова Г.В., Кильдибекова Т.А. Когнитивные аспекты лексической системы языка. — Уфа: Изд-во БГУ, 1998. — 180с.

Гиганов И. Грамматика татарского языка. — СПб.,1801. — 262 с.

Гордлевский В.А. Грамматика турецкого языка. — М., 1928.

Грамматика азербайджанского языка/Под общ. ред. М.Ш.Ширалиева и Э.В.Севортяна. — Баку, 1971. — 431 с.

Грамматика ногайского языка. Ч.1: Фонетика и морфология/Под редакцией проф. Н.А.Баскакова. — Черкесск, 1973. — 320 с.

Грамматика современного башкирского литературного языка/ Под редакцией А.А.Юлдашева. — М.: Наука, 1981. — 495 с.

Грамматика современного русского литературного языка. — М.: Наука, 1970. — 767 с.

Грамматика хакасского языка/Под ред. Н.А.Баскакова. — М.: Наука. Главная редакция восточной литературы, 1975. — 418 с.

Грамматика современного якутского литературного языка. — М., 1982. — 496 с.

Грамматика туркменского языка/Под общ.ред. Н.А.Баскакова. — Ашхабад, 1970. — 503 с.

Дмитриев Н.К. Башкорт теленең грамматикаһы. — Өфө: Башкорт. китап нәшр., 1950. — 300 с.

Дмитриев Н.К. Грамматика башкирского языка. — М.; Л.: Изд-во АН СССР, 1948. — 276 с.

Дмитриев Н.К. Служебные имена в турецком языке//Строй тюркских языков. — М.: Изд-во вост. лит-ры, 1962. — С. 114–132.

Дмитриев Н.К. Строй тюркских языков. — М.: Изд-во вост. лит-ры, 1962. — 607 с.

Дмитриев Н.К., Чистяков В.М. Характеристика русских предлогов и татарских послелогов//Очерки по методике преподавания русского и родного языков в нерусской школе. — М.; Л.: Изд-во АН СССР, 1948. — С. 61–82.

Донидзе Г.И. Послелогои//Грамматика хакасского языка. — М.: Наука. Главная редакция восточной литературы, 1975. — С. 253–269.

Егоров С.П. Семантическая классификация частиц в чувашском языке //Вопросы фонетики, грамматики и фразеологии в чувашском языке. — Чебоксары, 1983. — С. 132–144.

Есперсен О. Философия грамматики. Изд. 2-е, стереотипное. Пер. с англ. / Общ. ред. и предисловие Б. А. Ильина. — М.: Едиториал УРСС, 2002. — 408 с.

Зайнуллин М.В. Модальность как функционально-семантическая категория (на материале башкирского языка). — Саратов: Изд-во Саратовского ун-та, 1986. — 124 с.

Зайнуллин М.В. Система лексических и лексико-грамматических средств выражения модальности в современном башкирском языке. — Уфа, 1981. — 84с.

Зайнуллин М.В. Функционально-семантическая категория модальности в современном башкирском языке: Автореф. дисс. ... д-ра филол. наук. — Алма-Ата, 1988 — 51 с.

Зайнуллин М.В. О функционально-семантических категориях в тюркских языках//Теория поля в современном языкознании: Тезисы докладов научно-теоретического семинара. — Уфа: Изд-во БГУ, 1991. — С. 25–29.

О модальных частицах в башкирском языке//«Урало-алтаистика: состояние, проблемы, перспективы»: Материалы конференции. — Уфа: Изд-во БГУ, 2001. — С.79 — 83.

Зайнуллин М.В. Современный башкирский литературный язык. Морфология. — Уфа: Изд-во «Китап», 2005. — 264 с.

Закиев М.З. К вопросу о категории падежа в тюркских языках//Проблемы тюркологии и истории востоковедения. — Казань: Изд-во Казанского ун-та, 1964. — С. 207-219.

Закиев М.З. Классификация частей речи и аффиксов в тюркских языках//Советская тюркология. — 1973. — № 6. — С.3–8.

Закиев М.З. Синтаксический строй татарского языка. — Казань: Изд-во Казанского университета, 1963. — 464 с.

Звегинцев В.А. Семасиология. — М.: Изд-во МГУ, 1957. — 261 с.

Зейналов Ф.Р. Служебные части речи в современных тюркских языках: Автореф. дисс. ... д-ра. филол. наук. — Баку, 1966. — 82 с.

Золотова Г.А. Коммуникативные аспекты русского синтаксиса. — М.: Наука, 1982. — 336 с.

Золотова Г.А. Очерк функционального синтаксиса русского языка. — М.: Наука, 1973. — 351с.

Золотова Г.А., Онипенко Н.К., Сидорова М.Ю. Коммуникативная грамматика русского языка. — М.: Наука, 1998. — 524 с.

Зайнуллин М.В. Хэзерге башкорт телендә модаллек категорияһы. — Өфө, 1975. — 162 с.

Ибрагимов С.М. Послелогии и послеложные слова//Татарская грамматика. Т.П: Морфология. — Казань: Татарское кн. изд-во, 1993. — С.305–330.

Ибрагимова Ф. Именное управление в современном узбекском литературном языке: Автореф. дисс. ... канд. филол. наук. — Ташкент, 1972 — 30с.

Иванова Т.К. Функции частиц *вот* и *только* в современном русском языке: Автореф. дисс. ... канд. филол. наук. Благовещенск, 1970. —19с.

Исенгалиева В.А. Русские предлоги и их эквиваленты в казахском языке. — Алма-Ата, 1959. — 227 с.

Исенгалиева В.А. Служебные имена и послелогии в казахском языке. — Алма-Ата, 1957.

Исхаков Ф.Г. Лексико-грамматическая классификация слов, или части речи//Исследования по сравнительной грамматике тюркских языков. Ч. 2. — М., 1956. — С. 76–77.

Исхаков Ф.Г., Пальмбаха А.А. Грамматика тувинского языка. — М., 1961.

Исследования по сравнительной грамматике тюркских языков: В 3-х частях. — Ч.2: Морфология//Под ред. Н.К.Дмитриева. — М., 1956. — 335 с.

Ишбулатов Н.Х. Хәзерге башкорт теле. Һүз төркөмдәренен бүленеше. — Өфө: Башкортостан китап нәшриәте, 1972. — 144 с.

Ишбулатов Н.Х. Башкорт диалектологияһы. — Өфө: БДУ, 1979. — 87 с.

Ишбулатов Н.Х., Зәйнуллин М.В. Хәзерге башкорт әзәби теле. Фонетика. Морфология. — Өфө, 1987. — 180 с.

Йосопов Х.Ғ. Киҫәксәләр һәм уларзың мәғәнә бизәктәре. //Башкортостан укытыусыһы. — 1977. — №5. — С. 35–38.

Казем-Бек А. Грамматика турецко-татарского языка. — Казань, 1839. — 528 с.

Кайдаров А.Т. К вопросу о частицах в уйгурском языке // Труды сектора востоковедения АН Каз ССР. — 1959. — Т.1. — С. 117–136.

Кайдаров А.Т. Краткий грамматический очерк уйгурского языка к уйгурско-русскому словарю. — Алма-Ата, 1969. — 359 с.

Кацнельсон С.Д. Содержание слова, значение и обозначение. М.; Л.: Наука, 1965. — 110 с.

Кацнельсон С.Д. Типология языка и речевое мышление. — Л.: Наука, 1972. — 216 с.

Кейекбаев Ж.Ғ. Хәзерге башкорт теле. — Өфө: Башкортостан китап нәшриәте, 1966. — 180 с.

Кейекбаев Ж.Ғ. Хәзерге башкорт теленә лексикаһы һәм фразеологияһы. — Өфө: БДУ, 2002. — 262 с.

Кенжебаева Ф. Частицы // Учен. записки Караганд. гос. пед. ин-та. — 1962. — Т.3. — С. 47–254.

Кенжебаева Ф. Послелог и частицы в современном казахском языке: Автореф. дисс. ... канд. филол. наук.— Алма-Ата, 1964. — 28 с.

Кильдибекова Т.А., Миргаязова Э.М. Функции языка и функционально-семантические категории//Теория поля в современном языкознании. — Уфа: Изд-во БГУ, 1991. — Ч.1. — С. 78–87.

Клименко А.П. Вопросы психолингвистического изучения семантики. — Минск, 1970. — 322 с.

Клычков Г. С. Теория верификации в сравнительно-историческом языкознании // Теория и методология языкознания. Методы исследования языка. — М.: Наука, 1989. — С. 185.

Кобозева И.М. Лингвистическая семантика. — М.: Наука, 2000. — 350 с.

Кодухов В.И. Лексико-семантические группы слов. — Л., 1955. — 28 с.

Коммуникативно-функциональное описание языка//Материалы научно-практической конференции, посвященной 40-летию Башгосуниверситета. — Уфа, 1997. — 145 с.

Кононов А.Н. Грамматика современного турецкого литературного языка. — М.; Л.: Изд-во АН СССР, 1956. — 569 с.

Кононов А.Н. Грамматика современного узбекского литературного языка. — М.; Л.: Изд-во АН СССР, 1960. — 446 с.

Кононов А.Н. Турецкий язык//Языки мира: Тюркские языки. — М.: Индрик, 1997. — С.394-411.

Копыленко И.Р. О коммуникативных функциях частиц: Автореф. дисс. ... канд. филол. наук. — Алма-Ата, 1981. — 23 с.

Крашенинникова Е.А. Модальные частицы в немецком языке//Иностр.яз. в школе. — 1956. — № 4.

Крейдлин Г.Е. Лексема *даже* // Семиотика и информатика. — М., 1976. — Вып.6.

Крейдлин Г.Е. Служебные слова в русском языке (семантические и синтаксические аспекты их изучения): Автореф. дисс. ... канд. филол. наук. М., 1979. — 21 с.

Кривонос А.Т. К проблеме модальных частиц в современном языкознании // Учен. зап. Калнин. политех. ин-та. — 1974. — Вып. 3: Структура предложения и классы слов в романо-германских языках.

Кривонос А.Т. К проблеме «конверсии» частей речи в современном языкознании //Семантика разноуровневых единиц в языках различного строя: Сборник научных статей. К 65-летию профессора Р.З.Мурясова.— Уфа: РИО БашГУ, 2005, с. 12—32.

Кубрякова Е.С. Номинативный аспект речевой деятельности. — М.: Наука, 1986. — 158 с.

Кубрякова Е.С. Части речи с когнитивной точки зрения. — М., 1997. — 330 с.

Кузнецова Э.В. Части речи и лексико-семантические группы слов.//Вопросы языкознания. — 1975. — № 5. — С.78–87.

Лангаккер Р.У. Когнитивная грамматика. — М., 1992 — 56с.

Леонтьев А.А. Язык, речь, речевая деятельность. — М., 1969. — 214 с.

Ломоносов М.В. Российская грамматика. — СПб., 1755. — 449 с.

Ломоносов М.В. Российская грамматика// ПСС.Т. 7. Труды по филологии (1739–1758). — М.; Л.: Изд-во АН СССР, 1952. — 893 с.

Лосев А.Ф. О типах грамматического предложения в связи с историей мышления // Знак. Символ. Миф. — М: Изд-во МГУ, 1982.

Майгинская К.Е. Служебные слова в финно-угорских языках. — М.: Изд-во Наука, 1982. — 188 с.

Максютова Н.Х. Послелогои//Грамматика современного башкирского литературного языка. — М.: Наука, 1981. — С. 323–328.

Максютова Н.Х. Послелогои // Исследования по грамматике современного башкирского языка. — Уфа: БФАН СССР, 1979, с. 78 - 87.

Максютова Н.Х. Башкирские говоры, находящиеся в ино-язычном окружении. — Уфа: Китап, 1996. — 288 с.

Мансуров Ә. Башкорт теле грамматикаһы. I китәп. Фонетика һәм морфология. Ете йыллыҡ һәм урта мәктәптең 5-6-сы кластары өсөн дәреслек. — Төзәтелгән 15-се баһма. — Өфө: Башкортостан китап нәшриәте, 1959. — 164 с.

Маркелова Т.В. Взаимодействие оценочных и модальных значений в русском языке//Филологические науки. — 1996. — №1. — С.80–89.

Медникова Э.М. Значение слова и методы его описания. — М.: Высшая школа, 1974. — 202 с.

Мещанинов И.И. Члены предложения и части речи. — М.: Изд-во АН СССР, 1978. — 387с.

Милославский И.Г. Морфологические категории современного русского языка. — М.: Просвещение, 1981. — 254 с.

Мирович А. Основные функции частиц в современном русском языке//Лексикографический сборник. — М., 1962. — Вып. 4.

Мулюкова З.Б. Башкирские послелогои и способы их передачи в контактирующих языках: Автореф. дисс. ... канд. филол. наук. — Уфа, 1985. — 24 с.

Мураталиева Дж. Послелогои в киргизском языке. — Фрунзе, 1958.

Мураталиева Дж. Служебные части речи. Послелогои//Грамматика киргизского литературного языка. Ч.1: Фонетика и морфология. — М.: Наука, 1964. — 344 с.

Мусаев К.М. К истории союзов в тюркских языках//Советская тюркология. — 1980. — № 6. — С. 3–11.

Мусаев К.М. Караимский язык//Языки мира: Тюркские языки. — М.: Индрик, 1997. — С.364–372.

Мухин А.М. Лингвистический анализ. Теоретические и методологические проблемы. — М.: Наука, ЛО, 1976. — 282 с.

Насилов В.М. Язык орхоно-енисейских памятников. — М., 1960.

Нигматов Х.Г. Семантическая и синтаксическая функции падежей в языке восточно-тюркских памятников XI–XII веков// Советская тюркология. — 1975. — № 4. — С. 23–36.

Нигматов Х.Г. Соотношение частей речи в восточно-тюркском языке XI–XII вв.// Советская тюркология. — 1975. — №1. — С. 41–56.

Николаева Т.М. Семантика акцентного выделения. — М.: Наука, 1982.

Николаева Т.М. Функции частиц в высказывании (на материале славянских языков). — М., Наука, 1985. — 168 с.

- Новиков Л.А.** Семантика русского языка. — М.: Высшая школа, 1982. — 272 с.
- Общее** языкознание. Внутренняя структура языка. — М.: Наука, 1972. — 568 с.
- Основы** построения функциональной грамматики русского языка для нерусских: Коллективная монография / Под ред. проф. Т.А.Кильдибековой. — Уфа: Изд-во БГУ, 1991. — 185 с.
- Падучева Е.В.** Понятие презумпции в лингвистической семантике//Семиотика и информатика. — М., 1977. — Вып.8.
- Петров Н.Е.** Служебные имена и послелогов в якутском языке: Автореф. дисс. ... канд. филол. наук. — Л., 1963. — 21с.
- Петров Н.Е.** Частицы в якутском языке. — Якутск: Кн. изд-во, 1979. — 300 с.
- Петров М. К.** Человек и культура в научно-технической революции // ВФ, № 5, 1990, с. 79 – 92.
- Петров М.К.** История европейской культурной традиции и ее проблемы. – М.: РОССПЭН, 2004. – 776 с.
- Петерсон М.Н.** О частях речи в русском языке//Вопросы грамматического строя. — М.: Изд-во АН СССР, 1955. — С.175–188.
- Пешковский А.М.** Понятие отдельного слова//Методика родного языка, лингвистика, стилистика, поэтика: Сб. статей. — Л.; М., 1925.
- Пешковский А.М.** Русский синтаксис в научном освещении. — М.: Учпедгиз, 1956. — 511с.
- Покровская Л.А.** Грамматика гагаузского языка: Фонетика и морфология. — М., 1964. — 298 с.
- Принципы** и методы семантических исследований. — М.: Наука, 1976. — 377 с.
- Распопов И.П.** Актуальное членение предложения. — Уфа, 1961. — 164 с.
- Реформатский А. А.** Лингвистика и поэтика. – М.: Наука, 1987, с.69.
- Русская** грамматика: В 2-х т. — М.: Наука, 1980. — Т.1: Фонетика. Морфология. — 783 с.; Т.2: Синтаксис. — 709 с.
- Саяргалиев Б.С.** Служебные слова в башкирском языке. Автореф. дисс....канд. филол. наук. — Уфа, 1955.
- Саяргалиев Б.С.** Служебные слова в башкирском языке (на мат-ле башк. языка). — Уфа, 1960. — 107 с.
- Севортян Э.В.** К проблеме частей речи в тюркских языках//Вопросы грамматического строя. — М., 1955. — С.188–225.
- Сепир Э.** Избранные труды по языкознанию и культурологии: Пер. с англ. / Общ. ред. и вступ. ст. А.Е. Кибрика. – М.: Издательская группа «Прогресс», «Универс», 1993. – 656 с.

- Серебренников Б.А., Гаджиева Н.З.** Сравнительно-историческая грамматика тюркских языков. — М.: Наука, 1986. — 302 с.
- Серебренников Б.А.** Роль человеческого фактора в языке. Язык и мышление. — М.: Наука, 1988.
- Сибгатов Р.Г.** Особенности функционирования частиц в предложении // Советская тюркология. — 1984. — №5. — С. 52–58.
- Слюсарева Н.А.** Проблемы функционального синтаксиса современного английского языка. — М.: Наука, 1981. — 206 с.
- Слюсарева Н.А.** Проблемы функциональной морфологии современного английского языка. — М.: Наука, 1986. — 214 с.
- Смирницкий А.И.** Значение слова // Вопросы языкознания. — 1955. — №1. — С. 14-36.
- Современный казахский язык.** Фонетика и морфология. — Алма-Ата, 1962. — 452 с.
- Современный русский язык** / Под ред. В.А. Белошапковой. — М., 1981. — 735 с.
- Современный русский язык** / В.А. Белошапкова, Е.А. Брызгунова, Е.А. Земская и др.; Под ред. В.А. Белошапковой. 2-е изд., испр. и доп. — М.: Высш. шк., 1989. — 800 с.
- Современный русский язык** / Под ред. Д.Э. Розенталя. — М., 1984. — 735 с.
- Современный русский язык.** Ч.2: Морфология. Синтаксис / Под ред. Е.М. Галкиной-Федорук. — М.: Изд-во МГУ, 1964. — 390 с.
- Соколов С.А.** Конъюнкционализация в турецком языке // Советская тюркология. — 1977. — № 2. — С. 24-29.
- Солнцев В. М.** Введение в теорию изолирующих языков. — М.: Издательская фирма «Восточная литература» РАН, 1995. — С. 352.
- Соловьян Н.А.** Многофункциональность и многозначность служебных слов в синтаксических структурах (на материале слов *wenn, wie, was* в современном немецком языке): Автореф. дисс. ... канд. филол. наук. — М., 1971. — 27с.
- Сравнительно-историческая грамматика тюркских языков.** Морфология / Отв. редактор. Э.Р. Тенишев. — М., 1998. — 557 с.
- Сравнительно-историческая грамматика тюркских языков.** Морфология. — М.: Наука, 1988. — 560с.
- Стародумова Е.А.** Акцентирующие частицы в современном русском литературном языке: Автореф. дисс. ... канд. филол. наук. — Л., 1974.
- Степанова М.Д., Хельбиг.** Части речи и проблема валентности в современном немецком языке. — М.: Высшая школа, 1978. — 258 с.
- Стеблин-Каменский М.И.** Спорное в языкознании. — Л.: Наука, 1974, с. 19-34.

Стернин И.А. Лексическое значение слова и речи. — Воронеж: Изд-во Воронежского ун-та, 1985. — 160 с.

Султанбаева Х.В. Побудительность как функционально-семантическая категория. — Уфа, 1999. — 141 с.

Султанбаева Х.В. Функционально-семантическая категория побудительности в современном башкирском языке: Автореф. дисс. ... канд. филол.наук. — Уфа, 1997. — 25 с.

Суник О. П. Вопросы общей теории частей речи // Вопросы теории частей речи. На материале языков различных типов. — Л.: Наука, 1968, с. 33-48.

Сусов И.П. Введение в теоретическое языкознание. По интернету.

Сәйетбатталов Ғ.Ғ. Башкорт теленең стилистикаһы менән пунктуацияһы. — Өфө, 1978. — 152 с.

Сәйетбатталов Ғ.Ғ. Башкорт теле. Ябай һөйләм синтаксисы. — Өфө: Китап, 2000. — Т.1. — 352 с.

Сәйетбатталов Ғ.Ғ. Башкорт теленең теркәүестәре һәм уларҙың вазиғалары//Башкортостан укытыусыһы. — 1974. — №6. — С.34–38.

Сәйетбатталов Ғ.Ғ. Бәйләүес менән киҫәксәләр һәм уларҙың вазиғалары //Башкортостан укытыусыһы. — 1977. — №1. — С.25-29.

Татарская грамматика. Т.II: Морфология. — Казань: Татарское кн. изд-во, 1993. — 397с.

Татарская грамматика. Т.III: Синтаксис. — Казань: Татарское кн. изд-во, 1995. — 576 с.

Теория поля в современном языкознании: Тезисы докладов научно-теоретического семинара. Ч. 1. — Уфа: Изд-во БГУ, 1991. — 107 с.; Ч.2. 1992. — 106 с.; Ч.3. 1994. — 123 с.; Ч. 4. 2000. — 222 с.

Теория функциональной грамматики. Локативность. Бытийность. Поссесивность. Обусловленность. — СПб.: Наука, 1996. — 229 с.

Теория функциональной грамматики. Персональность. Залоговость. — СПб.: Наука, 1991. — 370с.

Теория функциональной грамматики. Субъектность. Объектность. Коммуникативная перспектива высказывания. Определенность/неопределенность. — СПб.: Наука, 1992. — 304 с.

Теория функциональной грамматики. Темпоральность. Модальность. — Л., 1990. — 191 с.

Терегулова Р.Н., Ахмеров Н.З. Сравнительная грамматика русского и башкирского языков. — Уфа, 1953. — 208 с.

Тихонов А.Н. Части речи — лексико-грамматические разряды слов//Вопросы теории частей речи... — Л.: Наука, 1968. — С.219–228.

Тумашева Д.Г. Хәзерге татар әдәби теленең морфологиясы. — Казан, 1964. — 299 с.

Тумашева Д.Г. Хэзерге татар әдәби теле. Морфология. — Казань. Изд-во Казан. ун-та. 1978. — 221с.

Умаров З.А. Грамматика староузбекского языка: Автореф. дисс. ... канд. филол. наук. Ташкент, 1967. — 21 с.

Уфимцева А.А. Лексическое значение: Принцип семиологического описания лексики. — М.: Наука, 1986. — 240 с.

Уфимцева А.А. Семантический аспект языковых знаков//Принципы и методы семантических исследований. — М.: Наука, 1976. — С.31–46.

Уфимцева А.А. Слово в лексико-семантической системе языка. — М.: Наука, 1968. — 272 с.

Уфимцева А.А. Типы словесных знаков. — М.: Наука, 1974. — 206 с.

Фисакова Г.Г. Послелогии в языке бачатских телеутов//Советская тюркология. — 1977. — №1. — С.88–93.

Хаджилаев М.И. Послелогии //Грамматика карачаево-балкарского языка. — Нальчик: Эльбрус, 1976. — С.279–300.

Хаджилаев М.И. Послелогии и послеложно-именные слова в карачаево-балкарском языке. — Черкесск, 1962 — 159 с.

Хангильдин В.Н. Татар теленең грамматикасы. — Казань, 1954. — 335 с.

Храковский В.С. Типы грамматических описаний и некоторые особенности функциональной грамматики//Проблемы функциональной грамматики. — М.: Наука, 1985. — С.65–76.

Хэзерге башкорт әдәби теленең морфологияһы: (Юғары уҡыу йорттарының филология факультеты студенттары өсөн дәреслек). 1-се киҫәк. М.В. Зәйнуллин, Р.Ф.Зарипов редакцияһында. — Өфө: БДУ типографияһы, 1978. — 79 с.

Хэзерге башкорт әдәби теленең морфологияһы (Юғары уҡыу йорттарының филология факультеты студенттары өсөн дәреслек). 2-се киҫәк. М.В.Зәйнуллин, Р.Ф.Зарипов редакцияһында. — Өфө: БДУ типографияһы, 1979. — 83 с.

Хэзерге башкорт әдәби теленең морфологияһы (Юғары уҡыу йорттарының филология факультеты студенттары өсөн дәреслек). 3-сө киҫәк. М.В.Зәйнуллин, Р.Ф.Зарипов редакцияһында. — Өфө: БДУ типографияһы, 1980. — 46 с.

Хэзерге башкорт теле. Педагогия институтының башланғыс кластар факультеты өсөн дәреслек / Яуаплы редакторҙары З.Ф.Ураксин, К.Ф.Ишбаев. — Өфө, 1986. — 400 с.

Чарикова Е.И. Прилагательные со значением «значительный в каком-либо отношении» в современном русском языке//Исследования по семантике. Семантические единицы и их парадигмы. — Уфа, 1992. — С.48–55.

Чейф У.Л. Значение и структура языка. — М.: Наука, 1975. — 430 с.

Чикобава А. С. Части речи как понятие филологической грамматики и как понятие описательного научного анализа // Вопросы теории частей речи. — Л.: Наука, ЛО, 1968, с. 49-63.

Шаховский В.И. Категоризация эмоций в лексико-семантической системе языка. — Воронеж, 1987. — 190 с.

Шахматов А.А. Очерки современного русского литературного языка. — М., 1941. — 199 с.

Шведова Н.Ю. Построение раздела «Синтаксис словосочетания и простого предложения»//Основы построения описательной грамматики современного русского литературного языка. — М.: Наука, 1966. — С.128–166.

Шведова Н.Ю. Место семантики в описательной грамматике//Грамматическое описание славянских языков. Концепции и методы. — М.: Наука, 1974. — С. 105–121.

Шмелев Д.Н. Современный русский язык. Лексика. — М.: Просвещение, 1974. — 335 с.

Шукюров А.Дж. К вопросу об этимологии послелогов в тюркских языках//Советская тюркология. — 1984. — №1. — С.72–76.

Щерба Л.В. Избранные работы по русскому языку. — М., 1957. — 188 с.

Щерба Л.В. О частях речи в русском языке. — «Русская речь», нов. серия, вып. 2, стр. 5.

Щерба Л.В. Избранные работы по языкознанию и фонетике. — Л., 1958. — Т.1. — 182 с.

Щерба Л. В. Языковая система и речевая деятельность. — Л.: Наука, ЛО, 1977, с. 4-428.

Щербак А.М. Введение в сравнительное изучение тюркских языков. — СПб., 1994. — 192 с.

Щербак А.М. Очерки по сравнительной морфологии тюркских языков (Глагол). — Л.: Наука, 1981. — 183 с.

Щербак А.М. Очерки по сравнительной морфологии тюркских языков (наречие, служебные части речи, изобразительные слова). — Л.: Наука, 1987. — 149 с.

Щербак А.М. О лингвистической природе частей речи//Вопросы теории частей речи... — Л.: Наука, 1968. — С.229–233.

Шерер В.Э. К проблеме послелога в современной лингвистике//Советская тюркология. — 1978. — № 6. — С.56–60.

Этимологический словарь тюркских языков: Общетюркские и межтюркские основы на буквы «Ж», «Ж», «Й». — М.: Наука, 1989. — 377с.

Әхмәр К. Башкорт теле. Педучилищелар өсөн дәреслек. — Өфө, 1941.

Әхмәр К. Башкорт телендә ябай һөйләм синтаксисы. — Өфө, 1958. — 236 с.

Әхтәмөв М.Х. Башкорт теленең грамматикаһы. 2-се китеп. — Өфө, 1979. — 79 с.

Юлдашев А.А. К характеристике служебных слов в башкирском языке //Вопросы башкирского языкознания (Уч.зап. БГУ. Вып.61. Сер. филолог. наук. №24). — Уфа, 1972. — С. 140–157.

Языки народов СССР. Тюркские языки. — М., 1966. — Т.2. — 531 с.

Языковые единицы в семантическом аспекте: Межвузов. сб. науч. тр./Отв. ред. П.В.Чесноков.— Таганрог, 1990.— 147 с.

Ястремский С.В. Грамматика якутского языка. — Иркутск, 1900.

Яцюк Т. К вопросу о семантике частиц//Вопросы русского и общего языкознания: Сб. науч.тр. — Ташкент, 1976. — № 519.

Gabain. **Altürkische Grammatik.** — Leipzig, 1950.